

Lời Nguyên Của Nữ Hoàng

Contents

Lời Nguyên Của Nữ Hoàng	1
1. Chương 1	2
2. Chương 2	3
3. Chương 3	4
4. Chương 4	5
5. Chương 5	6
6. Chương 6	8
7. Chương 7	10
8. Chương 8	12
9. Chương 9	14
10. Chương 10	16
11. Chương 11	18
12. Chương 12	20
13. Chương 13	24
14. Chương 14	27
15. Chương 15	30
16. Chương 16	34
17. Chương 17	39
18. Chương 18	42
19. Chương 19	46
20. Chương 20	49
21. Chương 21	52
22. Chương 22	56
23. Chương 23	60
24. Chương 24	62
25. Chương 25	65
26. Chương 26	69
27. Chương 27	73
28. Chương 28	76
29. Chương 29	80
30. Chương 30	84
31. Chương 31	87

Lời Nguyên Của Nữ Hoàng

Giới thiệu

Thể loại: Xuyên không, đồng nhân NHAC,. . . Độ dài: 31 chương Giới thiệu: Thiên thiên nhận được một tấm phù điêu t

1. Chương 1

Hôm nay đối với Thiên Thiên-ngày mà nàng không bao giờ quên.

Khi Dòng sông Nile chảy ngược dòng. Mang theo lời nguyện của 1 nữ hoàng.

Reng reng! Tiếng chuông điện thoại kêu. Thiên thiên tèm nhèm mở mắt, bấm nghe:

- Thiên thiên nghe, ủa Mary??? Cậu về nước rồi sao?

Tiếng Mary, cô bạn thân của Thiên thiên truyền đến từ đầu giây bên kia:

- Thiên thiên, tớ có một tấm phù điêu, có thể cậu rất muốn đấy, cậu rảnh không???

- Hảo! chỗ cũ. Không gặp không về.

Thiên thiên lập tức tỉnh ngủ vui sướng nói. Nàng thiên thiên - 19 tuổi. Sinh viên khảo cổ. Nàng phi thường thích mấy tấm phù điêu. Mà Mary là người chu du.

Thích những thứ kỳ lạ. Mary rất hay tặng cho nàng đồ cổ quý giá, mang nghĩa lịch sử lớn. Nên đối với sinh viên khảo cổ như nàng mà nói vô cùng hứng thú!

Phải nói Thiên thiên rất nhanh đã xuống tới xe. Nàng chỉ muốn bay tới chỗ Mary xem tấm phù điêu. Tâm trạng nàng giờ rất vui. Cho dù nhìn cục đá cũng đầy vui vẻ.

thiên thiên tới,khi nàng thấy Mary, cô mang một bộ váy đồ bó sát, mang theo vẻ quyến rũ, Mary thấy nàng lao tới liền mỉm cười, cô bạn này vẫn luôn đáng yêu thế.

- Thiên, thử đi đã. Không ai tranh tấm phù điêu với cậu đâu. Ha ha.

Thiên thiên nhìn Mary. Nàng lại bị cười nhạo rồi. Thiên thiên bĩu môi, lên tiếng:

- cậu cứ cười tớ đi. Nhanh! Cho người ta xem tấm phù điêu đi, hồi hộp chết mất.

Mary đưa cho nàng một cái hộp. Thiên thiên nhìn chăm chăm, nắm cái hộp trong tay. Khuôn mặt nàng nghiêm túc. làm Mary nhớ tới 1 bộ phim. Lúc nhân vật chính trong trận chiến sinh tử khuôn mặt cũng vô cùng nghiêm trọng như vậy.Mary bật cười.

Thiên thiên ruốt cuộc không thèm để ý Mary. mở hộp, nàng cầm tấm phù điêu sét trong tay. Chữ ai cập cổ vẫn còn được hoàn chỉnh. Chứng tỏ nó do một người quan trọng viết. Mới có thể bảo toàn trong mấy nghìn năm như vậy.

- đây là do một nữ hoàng viết!

Thiên thiên nói. Mary yên lặng nghe nàng nói. Thiên thiên chăm chú dịch. Lâu lâu lông mày nhíu lại. Rồi giãn ra. Mary vẫn yên lặng chờ nàng. Thiên thiên là vậy rất thú vị, nghiêm túc trong công việc. Vài tiếng sau. Thiên thiên cất tấm phù điêu vào hộp, thở dài,lên tiếng nói:

- nàng ta là nữ hoàng, yêu em trai ruột của chính mình. 2 người khi sắp tổ chức hôn lễ thì xuất hiện một nô lệ. Đặc biệt là nô lệ tóc vàng, mắt xanh, da trắng.

Nữ Hoàng này làm nhiều chuyện hại nàng ta nhưng không thành. Sau này bị em trai mình ghét bỏ, ghê tởm. Nàng ta hận hẳn.

Nhưng có một chỗ ta không dịch được. Haiz

Mary cười cười, như nhớ ra gì đó, nói.

- Hình như nghe quen quen. Giống bộ truyện Nữ Hoàng ai cập 2 chúng ta đọc hồi trung học ghê.

Thiên thiên nhíu mi, suy nghĩ rồi nói.

- đúng vậy, rất trùng hợp. Nhân vật Asisu. Trước ta rất thích Carol.nhưng bây giờ lớn ta mới hiểu được Asisu. Nàng ta mới là người đáng thương.

Mary và nàng nói chuyện đến chiều muộn mới về.

Về đến nhà, Thiên thiên ăn tạm gói mì, liền tiếp tục dịch tấm phù điêu.

...cho tới khi nghe tin hắc trủng độc mất. Nữ nô lệ biến mất, từ đó không bao giờ nghe tin tức nàng ta. Vị nữ hoàng này đến lúc nhắm mắt lập một lời nguyện.

” sau giấc ngủ ngàn năm, ta và người sẽ gặp lại khi sông Nile ngược dòng.

Ta sẽ khiến người yêu ta, Nếu không có người, ta cần gì tồn tại ”

Thiên thiên kinh ngạc, tấm phù điêu sét như có dòng điện chạy vào người nàng. Thiên thiên nghễ không ổn, liền rơi vào bóng tối, mất ý thức.

+++++

Đây là ý tưởng mới của ta. Xin m.ng ủng hộ nhé.

2. Chương 2

Thiên thiên bởi vì đau mà tỉnh lại. Thân thể nàng như bị nghiền qua vậy. Vô cùng đau đớn. Bên tai nàng có tiếng nước chảy. Nàng cố gắng tỉnh lại. Là ai đang khóc??? Thiên thiên chịu đựng đau đớn trong cơ thể, mở mắt, nàng thích ứng dần với ánh sáng.

Thiên thiên nhìn thấy một tiểu hài tử, hắc tóc đen thẳng đã hơi rối loạn, đôi mắt đen như ngọc thạch, viền mắt đỏ hồng, môi nhỏ mím lại cố nín tiếng khóc của mình.

Nhìn thấy Thiên thiên tỉnh lại, hắc ruốt cuộc không nhịn nổi. Vỡ oà nhào vào lòng nàng, nước mắt:

- tỷ, tỷ, người cuối cùng cũng tỉnh lại...

Thiên thiên đau lòng, muốn đưa tay lên đỡ dành hắc thì sượng lại, nhìn lại tay nàng

Tay rất bé, rõ ràng là tay hài tử. Không phải tay nàng. Nàng nhìn lại tiểu hài tử kia. Hắc đang rúc mặt vào lòng nàng. Nàng giọng khàn khàn hỏi hắc.

- Tiểu hài tử... người tên gì???

Tiểu hài tử ngẩng mặt lên, Nước mắt lục tục rơi xuống, khuôn mặt đầy uỷ khuất. Nghẹn lại nói:

- tỷ tỷ, Có phải... vì Menfuisu... hư... nên tỷ mới không nhớ ta không???

Thiên thiên trấn động. Menfuisu ư???.Menfuisu nghe sao quen vậy?. Chẳng lẽ... Thiên thiên giọng dò hỏi:

- Men... Menfuisu??? Ta hơi đau đầu nên chưa nhớ được gì cả??? Người nói cho ta biết... ta tên là gì?

Menfuisu lúc này nín khóc. Vùi mặt vào trong lòng nàng. Thở dài một hơi nói ra:

- ta cứ nghĩ tỷ quên ta rồi, không thèm để ý ta, tỷ là asisu công chúa ai cập a!

Thiên thiên trong lòng ” oanh ” một tiếng chấn động.

+++++

Buổi tối, trong tấm cung của công chúa. Thiên thiên mắt nhìn đỉnh trướng. Thất thần suy nghĩ.

Nàng nhớ vừa dịch xong vẫn tự ở tấm phù điêu sét liền không biết xảy ra chuyện gì. Tỉnh lại liền ở đây. Menfuisu mới 7 tuổi, Asisu 10 tuổi. Nàng chắc chắn mình đã xuyên không rồi. Nhưng tại sao lại là tới truyện Nữ Hoàng ai cập??? Chẳng lẽ nó liên quan tới tấm phù điêu???

Lời nguyên, chính là nó...

” sau giấc ngủ ngàn năm, ta và người sẽ gặp lại khi sông Nile ngược dòng.

Ta sẽ khiến người yêu ta, Nếu không có người, ta cần gì tồn tại.”

Nếu muốn trở về, nàng phải khiến hân yêu nàng sao??? Nếu hân không yêu nàng, nàng sẽ chết, hay hân là biến mất??? Vĩnh viễn???

Nàng phải làm sao khiến hân yêu nàng đây??? Trong nguyên tác hân hận nàng nhất! Nàng không thể chết được. Nàng phải Dùng trí thông minh của mình. Để khiến hân yêu nàng. Trước khi Carol xuất hiện.

Thật may, vẫn còn kịp. Để nàng sửa lại tất cả. Xóa đi nỗi hận của nữ hoàng Asisu

Thiên thiên trong lòng ngổn ngang suy nghĩ.

+++++

Xin chào độc giả! Ta đang viết tiếp bộ truyện thứ 2. Mong các bạn ủng hộ. Nếu thích xin hãy bấm bình chọn cho truyện của ta.

3. Chương 3

Một buổi sáng ở thượng Ai Cập. Ánh nắng tô lên màu vàng rực cho vùng đất này. Một góc nào đó trong cung điện. Menfuisu và tiểu vệ binh Minuê đang giảng co:

- Tiểu vương tử, người đã ra ngoài hôm qua rồi mà.

- Ta đi thị sát.

Minuê đầy khó xử, hôm qua, hôm kia ngài đều nói như và để đi chơi. Nếu Tiểu vương tử gặp chuyện gì bên ngoài thì làm sao? Rất Muốn ngăn hân, nhưng hân là chủ tử a!

Trong lúc Minuê khó xử thì Thiên thiên và thị tì Ari xuất hiện. Minuê mừng rỡ, cuối cùng cũng có người ngăn cản được tiểu vương tử.

Thiên thiên đã cho dò tất cả các nơi có thể Menfuisu trốn ra ngoài. Cho người canh chừng. Thấy Menfuisu đang chui trong bụi cỏ, Thiên thiên nén cười. Đúng là tiểu hài tử a! Nghiêm giọng nói:

- Menfuisu, đệ đang làm gì?!

Menfuisu và Minuê giật mình quay lại. Chết chắc, Asisu tỷ sẽ không cho hân đi. Menfuisu thầm kêu lên. Trắng trợn Nói dối:

- Asisu tỷ, ta là đi thị sát a. Công việc quan trọng nha.

Thiên thiên nhìn tiểu hài tử cong miệng lên nói, giả bộ người lớn. Đùa chắc, nàng cũng muốn đi. Nàng là dân khảo cổ nha chân chính, cơ hội thế này phải hưởng thụ.

- Vậy ta cũng đi.

- Nhưng...

- Nếu không người cũng phải ở lại.

Menfuisu muốn nói lại bị Thiên thiên cắt ngang. Đành phải ậm ừ đồng ý.

Chỉ có tiểu Minuê muốn khóc mà không ra. Tưởng đâu công chúa ngăn cản vương tử. Hóa ra nàng cũng đi. Bây giờ hân phải bảo vệ 2 chủ tử nha. Thiên thiên cho Ari về tắm cung canh chừng. Còn mình theo Menfuisu trốn ra ngoài. Thiên thiên và Menfuisu chui vào một cái thùng để Minuê đánh ra ngoài cung điện.

+++++

Đến một nơi hẻo lánh, Minuê nhỏ giọng báo, Thiên thiên và Menfuisu chui ra. Thiên thiên đã gần xay xe muốn chết. Lạc đà kéo nha. Menfuisu thì vẫn vô cùng bình thường. Rõ ràng đã trốn rất nhiều lần.

Nhìn bên ngoài Thiên thiên kinh ngạc. Phồn vinh, đây là lời đánh giá đầu tiên của Thiên thiên.

Chợ trao đổi của Ai cập cổ. Thương nhân với hàng hóa trên lưng lạc đà đang reo hò. Rất nhiều người ngoại quốc đang xem vật phẩm của người ai cập.

Trong khi thiên thiên ngỡ ngàng. Menfuisu ” A ” một tiếng đầy kích động rồi bỏ chạy, Thiên thiên liền phải đuổi theo.

Thiên thiên vô cùng phấn khích. Kéo theo menfuisu vô chỗ 1 người dân bán côn trùng nướng. Con rắn chặt khúc, xiên lại. Thiên thiên không biết là người Ai cập cổ cho gia vị gì mà khi ăn lên vô cùng thơm thơm, cay cay. Menfuisu nhìn nàng ăn thoả mãn mà nuốt nước miếng. A tỷ đang ăn con rắn nha. Hắn cũng muốn ăn. Menfuisu liền lấy một con bọ cạp ăn. Minuê liền trợn mắt.

Thiên thiên trong lòng so sánh. Rắn xiên hay bọ cạp xiên ngon hơn nhỉ??? Ôi khó nghĩ chết mất... chi bằng ăn cả hai đi.

Thế nên trên đường ở chợ trao đổi. Người ta thấy 1 nữ hài tử ăn mặc đẹp đẽ, khuôn mặt tinh xảo. Trên tay cầm một xiên rắn nướng, bên kia đang cầm vài con bọ cạp nướng. Phía sau chạy theo một hài tử đáng yêu. Tay cầm rết nướng, châu chấu xiên, chim nướng mật...

Và 2 hài tử xinh đẹp đi với nhau thì sөгặp người lạ trong truyền thuyết.

Hắn đang theo dõi đằng sau lưng. Cười đến vui vẻ. Minuê vì ôm quá nhiều đồ mà không để ý thấy. Chỉ vội chạy theo Thiên thiên và Menfuisu.

+++++

Hãy đón xem chương sau để chờ xem số phận của...

. Những kẻ bất cộc đáng thương.

Độc giả nào biết tên cha của Menfuisu và asisu không? Cho ta với???

4. Chương 4

Chợ trao đổi, Thiên thiên và Menfuisu đang chìm đắm trong niềm vui. Ai nhìn Thiên thiên có phong phạm của một công chúa??? Ai thấy Menfuisu có khí thế vương tử?. Người ta chỉ thấy hai Tiểu hài tử quý tộc chạy lòng nhông ở chợ thôi.

Và rồi...

Người lạ trong truyền thuyết xuất hiện:

- chà! Hai tiểu đáng yêu. Có muốn ăn kẹo không???

Thiên thiên bất ngờ nhìn 2 người đàn ông có vẻ “vô cùng tốt bụng” trước mặt, không nghĩ tới ngàn năm trước đã xuất hiện câu hỏi huyền thoại như vậy.

Thiên thiên đâu phải trẻ con. Nàng 19 tuổi rồi nha. Nếu mà tin lời hắn thì sẽ vô cùng mất mặt. Mà Menfuisu thì đâu sinh ra ở gia đình bình thường. Hắn là con trai pharaong nha.

Thiên thiên trong mắt hiện lên tia tính kế. Tìm mãi không được, là do các người tự tìm tới nha. Giọng ngọt ngào ngây thơ hỏi:

- Chú! Có bọ cạp nướng sao?

Menfuisu nhú mảy nhìn nàng. Nàng nắm chặt tay hắn, quay sang cười với hắn. Menfuisu không hiểu nhưng tin tưởng Asisu tỷ.

Hai ông chú ” tốt bụng ” cười thật vui vẻ, nói:

- có!!! Ta có thực nhiều! Nếu đi theo ta, ta sẽ cho hai người nha!!!

Thiên thiên nắm tay Menfuisu đi theo hai ông chú tốt bụng. Minuê vừa tới thấy một màn này liền ném đồ lại. Quay lại tìm thêm binh lính. Hắn hiểu chính mình không đánh lại được những kẻ bắt cóc này.

Hai ông chú tốt bụng dẫn Thiên thiên và Menfuisu tới 1 khu nhà hoang. Nơi này có vài chục người đàn ông canh chừng. Chúng cho 2 người vào một căn phòng, có tầm 5,6 đứa trẻ đang ngủ. Chỉ có Thiên thiên và Menfuisu ngoan ngoãn ngồi ăn. Chúng mua cho thiên thiên và Menfuisu rất nhiều răn xiên, bọ cạp nướng. Chúng còn đang vui sướng vì bắt được 2 đứa bé ngoan ngoãn, xinh đẹp thì cũng không biết số phận của mình có bước ngoặt to lớn.

Sau khi nghe chúng nói chuyện. Thiên thiên biết kẻ cầm đầu là Eric. Là kẻ vô tình đi dạo ” gặp may ”.

Menfuisu vẫn cầm tay nàng, ngoan ngoãn ngồi bên cạnh nàng. Thiên thiên kỳ lạ, nhỏ giọng hỏi:

- Menfuisu, đệ không sợ sao???

Menfuisu lúc này mới ngược lên nhìn nàng. Cười híp mắt trả lời:

- Ta không sợ, không phải Asisu tỷ sẽ bảo vệ ta sao???

- Phải, ta luôn bảo vệ người.

Thiên thiên bẹo má hắn nói. Tiểu hài tử này đáng yêu chết đi được.

Lại nói tới vấn đề tại sao Asisu lại không run sợ lo lắng. Thiên thiên từ khi ra khỏi cung điện đã biết rằng có binh lính giả trang bảo vệ nàng. Không lẽ nào Menfuisu và Thiên thiên trốn đi dưới mí mắt Paraong mà hắn không biết được. Nếu ngay cả con mình trốn ra khỏi cung điện mà hắn không biết thì hắn là một paraong thất bại. Nên chỉ có thể là hắn làm ngơ, phớt người thăm bảo vệ.

Nhưng Nếu nàng và menfuisu gặp nguy hiểm. Hắn rất nhanh sẽ tới đây thôi. Từ lúc tới đây Nàng vẫn chưa gặp pharaong-cha của menfuisu và asisu,nên cũng rất tò mò với người cha này.

+++++

5. Chương 5

Khi Menfuisu và Thiên thiên đang đánh một giấc thì bên ngoài có tiếng động. Vài tiếng dao kiếm và tiếng hét làm thiên thiên tỉnh lại. Tất nhiên bọn trẻ phía bên kia cũng giật mình. Bắt đầu ầm ĩ. Menfuisu không cam lòng bị đánh thức nhìn Thiên thiên.

- Asisu tỷ! Chuyện gì vậy???

- Cha đến rồi!!!

Thiên thiên nhẹ giọng nói xong. Nhưng trong tai Menfuisu như một tiếng sét.

Cha đến rồi sao??? Hắn trốn đi bị cha chơi biết được??? Xong rồi, hắn nhất định sẽ bị phạt hắn.

Menfuisu lo lắng suy nghĩ. Hắn chột như nghĩ ra gì đó. Liền nhìn Thiên thiên, nước mắt lưng tròng, nhào vào lòng nàng. Thiên thiên buồn cười nhìn hắn. Rõ ràng là sợ bị phạt nên cầu nàng đây mà.

Bên ngoài tiếng dao kiếm càng ngày càng nhỏ, hơn chục tên bắt cóc làm sao đánh lại binh lính tinh nhuệ Ai cập. Rất nhanh chúng đã bị bắt.

Minuê lao vào, nhìn thấy 2 bóng dáng quen thuộc thì thở phào một hơi. May mắn công chúa và tiểu vương tử Không sao. Quân lính đi vào hành lễ với nàng và Menfuisu. Liền đưa ra ngoài, phía sau quân lính đưa bọn nhỏ đi theo.

Nàng và Menfuisu nhìn thấy Pharaong Nephenmat-cha của Menfuisu và Asisu.

Tuy hấn đã hơn 30. Nhưng trông vẫn rất khoẻ mạnh. Trên mặt rất thản nhiên, bình tĩnh. Đôi chút lạnh lùng, lại hơi chút hòa ái. Khi Thiên thiên đánh giá hấn. Hấn cũng nhìn nàng và Menfuisu.

Nephenmat rất hài lòng khi nhìn thấy 2 đứa con mình, không khóc, không chút sợ hãi khi lâm vào nguy hiểm. Menfuisu lúc này nhẹ giọng nói:

- cha! Ta biết sai rồi .

Nephenmat chỉ “hừ” một tiếng. Bọn bắt cóc được đưa đến, quỳ xuống. Bọn chúng thấy gì đây??? Pharaong đó. Trong lúc những đồng bọn của mình tuyệt vọng, sợ hãi. Eric vẫn rất bình tĩnh .

Thiên thiên vui vẻ nhìn hấn ta. Rất tốt, có phong phạm của kẻ cầm đầu. Như vậy mới xứng làm thuộc hạ của ta. Thiên thiên xoay sang nhìn Nephenmat, giọng đầy chắc chắn nói:

- cha! Có thể để ta xử lý bọn chúng không???

Menfuisu tò mò nhìn nàng. Nephenmat trong mắt đầy tán thưởng. Hấn biết, con gái đã tính kế hấn, dù bọn cướp vào tròng, 1 lưới bắt hết. Tuy không biết Asisu dùng chúng làm gì. Nephenmat cũng rất hợp tác bắt chúng cho nàng, Hấn xoay người bỏ đi. Nhưng Thiên thiên hiểu hấn là đang ngầm đồng ý.

Người cha này thật đáng yêu.

+++++

Trong nhà lao, Eric và đồng bọn nhìn Thiên thiên qua song chắn nói:

- ta không ngờ mình bị tiểu hài tử 10 tuổi tính kế.

Thiên thiên cười mỉm. Lời nói nhẹ như không thoát ra:

- Người muốn sống chứ???

Eric đề phòng nhìn nàng. Hấn suy nghĩ một lúc rồi mới lên tiếng.

- Người vì muốn ta làm việc cho người nên mới bắt ta??? Vậy nói đi, Người muốn gì???

- Người đã từng thấy người tóc vàng, mắt xanh, da trắng chứ???

Eric suy nghĩ, rồi nhìn nàng, giọng bình tĩnh trả lời.

- ta đã từng buôn bán với chúng. Tuy chúng che giấu rất kỹ nhưng ta đã phát hiện. Chúng đến từ phía bên kia biển, vô cùng xa.

Thiên thiên trong lòng vô cùng vui mừng. Tìm được rồi. Chỉ cần tìm được liền có cách hạ bệ Carol. Nén lại vui mừng nói.

- Ta muốn 3 đến 4 người như vậy. Nữ hài tử, từ 5 đến 7 tuổi , xinh xắn chút???

Menfuisu bây giờ mới 7 tuổi. Nàng cần tìm những người tầm tuổi như Carol vậy. Như thế mới đủ sức làm ảnh hưởng nàng ta. Eric nhìn nàng, hỏi:

- Người không sợ ta trốn sao?

- Người biết thế nào lợi, thế nào hại.

Thiên thiên trào phúng trả lời, xoay người bước đi. Eric cảm thấy chính mình thấy áp lực trước một Tiểu hài tử.

Menfuisu, đây mới là bước đầu thôi. Ta sẽ khiến em yêu ta. Carol, dù người là thánh nữ. Có bàn tay vàng đi chăng nữa thì cũng hãy tự cầu phúc đi.

+++++

Khi nàng về tới tắm điện thì Menfuisu nhào vào nàng nói:

- Asisu tỷ, người đi đâu ?

Thiên thiên nhìn hần. Tiểu hài tử đáng yêu như thế này. Vì cái gì khi lớn liền trở nên tàn bạo??? Chính vì thế hần mới rung động bởi sự thánh thiện của Carol??? Trong mắt Thiên thiên lộ ra tinh quang. Thơm vào má hần trả lời.

- Tỷ đi kiểm vài nô lệ xinh đẹp tới chơi với đệ a!

Menfuisu tò mò nhìn nàng, mọi lần Asisu tỷ không cho hần lại gần lũ nô lệ đó mà,

- Tỷ, xinh đẹp lắm sao???

Thiên thiên tỏ vẻ thần bí trả lời:

- tóc màu vàng, mắt thì màu xanh. Rất đẹp đó

- đẹp như Asisu tỷ vậy sao??

Menfuisu nhú nhú mi. Thật khó tưởng ra nha. , Menfuisu bám lấy nàng nói:

- Asisu tỷ, tối nay ta ở đây ngủ, tỷ kể nô lệ tóc vàng cho ta nghe đi.

Thiên thiên cười cười, dụ dỗ thành công tiểu nai con.

6. Chương 6

Buổi sáng ở kinh thành Tê Bê, dân chúng nhộn nhịp mua bán, trao đổi.

Thiên thiên vừa dậy, nàng mặc một tấm xa mỏng. ngồi trước gương đồng, khuôn mặt nhỏ nhắn, chiếc mũi tinh xảo, đôi mắt đen, sáng, môi nhỏ cong cong. tất cả kết hợp với khí chất và hơi thở lạnh lùng, lạnh nhạt của nàng. Asisu chính là Tiểu mỹ nhân. Luận về nhan sắc. Nàng không thua Carol.

Ari nhẹ nhàng chải tóc cho thiên thiên. Thiên thiên qua gương đồng nhìn Ari. May mắn, Nàng có thể tin tưởng nàng ta. Thị nữ trung thành của asisu.

+++++

Thiên thiên hôm nay muốn đến làng nô lệ Nàng phải bắt đầu giáo dục Menfuisu trở thành một pharaong nhân từ.

Menfuisu chạy vào, nắm tay nàng lắc lắc, hỏi:

- Asisu tỷ, hôm nay chúng ta có thể đến làng nô lệ sao???

Thiên thiên cười cười, giọng nhẹ nhàng trách móc:

- nhìn đệ xem, chả biết giữ ý tứ gì cả.

Menfuisu cười híp cả mắt. Vui vẻ ôm Thiên thiên. Ở bên a tỷ thực vui vẻ.

+++++

Khi Thiên thiên đến làng nô lệ. Những nô lệ đều phải tập trung tới. Họ quỳ xuống, không dám nhìn thẳng Thiên thiên và Menfuisu.

Thiên thiên nhỏ giọng nói với menfuisu:

- Menfuisu, đệ nhìn thấy gì???

Menfuisu ngậy thơ nhìn nàng, trả lời:

- lũ nô lệ, chúng thật bẩn thỉu a!

Menfuisu ghét bỏ nhìn đám nô lệ, Thiên thiên nhú mày:

- Menfuisu, nô lệ cũng là người. Họ cần được ăn no mặc ấm.

Menfuisu cũng vẫn chỉ là một đứa trẻ. Cho dù trưởng thành hơn những đứa bình thường khác. Suy nghĩ của Menfuisu vẫn còn rất non nớt, Thiên thiên vuốt vuốt mặt hắn, nói tiếp:

- Nhân dân ấm no, để quốc mới hùng mạnh được.

Menfuisu dường như suy nghĩ gì đó, quay sang nhìn nàng nói:

- bây giờ chúng ta cho họ thức ăn được không???

Thiên thiên nhìn hắn, mỉm cười. Nàng muốn làm thử thùng lọc nước sạch, Ra lệnh:

- Ta muốn 1 thùng gỗ, cát, than và sỏi...

Mấy tên quân giáo rất sợ nàng sinh khí sẽ chém mình, chạy vội đi làm. Rất nhanh liền đầy đủ. Nàng nhớ lại kiến thức, cho chỉ đạo quân giáo. Hoàn thành, nàng cho chúng đổ nước bẩn lên trên, nước trong bắt đầu chảy ra. Thiên thiên cười nhạt, may mắn nàng nhớ đúng rồi. Menfuisu bật dậy nói:

- Asisu tỷ, quá thần kỳ đi.

Lũ nô lệ cũng bắt đầu xôn xao rầm rộ cho đến khi không biết từ kẻ nào hô, nô lệ bắt đầu quỳ xuống, đồng thanh hô:

- Nữ thần sông Nile bảo hộ chúng ta.

Lũ nô lệ quỳ lạy, dùng ánh mắt sùng bái nhìn cô công chúa 10 tuổi Asisu. Sức ảnh hưởng lớn hơn Thiên thiên nghĩ, nhưng cũng đã thành công.

Carol xin lỗi người. Nhưng ta là kẻ ích kỷ, ta muốn sống sót. Ta phải khiến Menfuisu yêu ta.

Thiên thiên nắm tay Menfuisu rời đi. Để lại lũ nô lệ với tin đồn nhanh chóng lan nhanh.

Đây mới chỉ là bước đi nhỏ, nàng cần thay đổi vài chế độ hà khắc của Ai cập. Nhưng cần làm được nàng phải thuyết phục Nephenmat.

+++++

Menfuisu đang theo Imotep tế tướng ngồi học thì Thiên thiên tới, Imotep hành lễ, nàng ngồi xuống cạnh Menfuisu, xoa đầu hắn hỏi:

- Menfuisu, đệ còn nhớ a tỷ dạy đệ gì không?

Menfuisu ngược lên nhìn thẳng mắt nàng, giọng nói non nớt nhưng kiên định:

- Tỷ, ta nhất định sẽ khiến cho nhân dân ấm no.

Tể tướng Imotep kinh ngạc rồi rất nhanh đã mỉm cười. Thiên thiên rất hài lòng với câu trả lời đó. Nhìn hắn đang cười híp cả mắt. Nhưng đột nhiên hắn nghĩ gì đó liền thốt lên:

- Ta trả lời đúng rồi! sao tỷ không thơm thơm ta?

Menfuisu chu môi nói nũng nịu. Asisu tỷ bây giờ rất ít khi thơm thơm hắn, chỉ thích véo má hắn thôi. Thiên thiên run run người.

Rõ ràng hắn là tiểu hài tử thôi. sao mình lại đổ mặt được chứ, thật mất mặt.

+++++

Ban đêm đến, bầu trời Ai cập rực rỡ những vì sao.

Thiên thiên đứng ngoài hành lang. Nàng nhìn xuống dòng sông Nile suy nghĩ, trái tim nàng có cảm xúc rất lạ mỗi khi nghĩ tới Carol:

Carol, Carol, ta phải làm gì với người đây. Ta không muốn hủy hạnh phúc của người. Nhưng ta phải giải lời nguyện của Asisu.

Thần linh! Thật thích trêu đùa số phận con người.

Dòng sông Nile nhẹ nhàng hiền hòa trái ngược với tâm trạng hỗn loạn của nàng bây giờ.

+++++

Thiên thiên nằm trên giường, trần trọc mãi không ngủ được. Nàng giật mình khi nhìn thấy hình bóng nhỏ nhả chạy tới. Menfuisu nhảy lên giường, thiên thiên bẹo má hấn hỏi:

- Sao người không ngủ còn chạy sang đây???

Menfuisu vui mặt vào lòng nàng nói:

- A tỷ, từ điện của ta, ta nhìn thấy người đứng ngoài hành lang một mình nên chạy sang.

Thiên thiên tò mò nhìn hấn, hỏi:

- Tại sao???

- Mỗi khi Cha buồn cũng sẽ đứng ngoài hành lang một mình thật lâu, không có nói gì. Asisu tỷ, ai khiến người buồn vậy? Ta có thể chém hấn cho tỷ.

Thiên thiên nghe hấn nói ra lời ngây thơ. Trái tim Nàng cảm động, vành mắt đỏ lên. Nàng biết, nàng bây giờ có thể xa chân vào loại tình cảm này mất, nàng cần giữ lí trí..

Nàng ôm hấn vào lòng, thơm lên trán hấn nói:

- Menfuisu thật tốt với ta!

+++++

Tác giả:

Ta đã viết đến chương 6 rồi.

Mong m.ng cho ta ý kiến để ta có thể hoàn thiện hơn bộ truyện này

7. Chương 7

Thời gian trôi qua rất nhanh. Asisu lúc này đã 14 tuổi. Menfuisu 11 tuổi.

Năm trước, nàng trở thành đại tể ti ai cập. Nàng bắt tay vào làm các kênh, rạch nước. Làm cho mùa màng thêm bội thu.

Nàng giảm thời gian làm cho nô lệ, khiến điều kiện sống của họ khá hơn. Nàng thành công thuyết phục Nephenmat mở cửa hàng hải cho thương nhân buôn bán với các nước xung quanh.

Bây giờ, từ trên cung điện có thể thấy Nhân dân ở kinh thành Tê Bê tấp nập mua bán trên dòng sông Nile.

Menfuisu đã bắt đầu học cách trị quốc từ Nephenmat. Hấn đã trưởng thành hơn rất nhiều. Hấn dần lạnh nhạt hơn. Suy nghĩ trước khi ra quyết định. Khuôn mặt mất đi nét ngây thơ. Tuy vậy, hấn nên trưởng thành để trở thành một pharaong vĩ đại.

Nàng dành cho hấn tình cảm vừa đủ. Không quá nồng nhiệt khiến hấn chán ghét, không quá hờ hững khiến hấn rời xa nàng. Nàng xuất hiện khi hấn cần, an ủi hấn, bên hấn.

Nhưng hẳn đối với nàng bây giờ chỉ có tình cảm chị em.

Tim nàng lại đang dao động, nàng lo lắng, chính mình khi yêu còn điên cuồng hơn Asisu.

Nàng lo lắng, bản thân sẽ khiến hắn rời xa nàng.

Nàng muốn chính bản thân lý trí, nhưng khi lao vào loại tình cảm này. Lý trí có thể giữ được bao lâu?

10 năm?

1 năm?

Hay chỉ ngày mai nàng sẽ tàn khóc giết những kẻ hẳn để ý.

Thiên thiên mỉm cười, nàng là con người mạnh mẽ. Nàng dám yêu, dám hận. Nếu như hắn vẫn giống như nguyên tác yêu Carol.

Nàng sẽ đưa hắn theo nàng xuống địa ngục.

+++++

Thiên thiên đứng nhìn dòng sông Nile suy nghĩ, không để ý thấy Menfuisu đã tới sau lưng nàng,

Asisu tỷ rất thích đứng ở đoạn hành lang này ngắm người, đôi lúc nhìn dòng sông Nile, đôi khi lại nhìn bầu trời đêm với những vì sao, suy nghĩ gì đó rất xa xăm, nhưng không bao giờ nói cho hắn biết:

- Asisu tỷ!

Menfuisu ôm nàng vào lòng. Có lẽ hắn chẳng biết ý nghĩa của hành động này.

Hắn đơn thuần nghĩ tình cảm nàng với hắn là chị em thôi sao???

So với 4 Năm trước, hắn thấp hơn nàng một cái đầu, bé hơn nàng. Luôn khiến cho nàng muốn ôm vào lòng. Nhưng bây giờ hắn cao hơn nàng 1 chút, thân hình trở mã hơn nàng. Khuôn mặt dần sắc sảo, rõ nét.

Hắn lớn lên, Nàng cũng vậy. Thân hình bắt đầu hiện độ cong. Tuy vẫn còn rất nhỏ nhắn. Da bảo dưỡng trắng mịn màng không giống với màu mặt ong điển hình của người ai cập. Ngũ quan lộ ra điểm thông minh. Nhưng nhất là đôi mắt.

Như chứa bao bí mật rất dễ khiến người ta lạc trong đôi mắt đen sáng đó. Cho dù kết hợp với biểu cảm lạnh lùng đi nữa. Cũng rất giống nụ hoa e ấp buổi sáng sớm.

Điều này làm cho nàng đi đâu cũng để cho bao kẻ mất hồn.

Tạo cho Menfuisu thói quen ôm nàng vào lòng bảo hộ, luôn ngâm thơ nói:

- Chúng sẽ ăn thịt Asisu tỷ đó nha!

+++++

Thiên thiên quay lại nhìn hắn, mỉm cười, hỏi:

- Sao đã tới rồi, Học xong rồi sao???

- Hôm nay cha bận bàn chuyện với Imotep tế tướng.

Menfuisu không buông nàng. Tiếp tục ôm nàng từ sau lưng. Tựa đầu vào vai nàng. Hắn chẳng biết tư thế này muốn mờ ám bao nhiêu có bấy nhiêu mờ ám.

Hắn thản nhiên như đây là điều tất nhiên vậy.

Thiên thiên cũng đã quen với hành động này của hắn.

- Asisu tỷ, người sao đứng ngoài này một mình. Bọn thị nữ đâu???

- Ta chỉ đứng ngoài này thì cần gì hầu hạ chứ.

- tỷ, người đạo này không để ý đến ta. Là ta sai gì đó sao???

Menfuisu giọng chút uỷ khuất nói. Nàng nên nói

Nàng vì sợ sẽ khiến bản thân yêu hấn quá nhiều nên mới tránh hấn sao? Thiên thiên tự giận.

- là ta hơi bận bịu. Xin lỗi người.

Có lẽ nàng đã quá suy nghĩ rồi. Thiên thiên cười thật vui vẻ thơm lên má hấn.

Lúc này hấn mới vừa lòng. Cười với nàng.

+++++

Nắng chiều tà nhẹ nhàng chiếu qua cửa cung điện. Thiên thiên đang nằm sắp cho Ari mát xa thì nói:

- Ari, ta muốn người huấn luyện vài thị nữ trung thành, người sẽ không khiến ta thất vọng chứ??

- Công chúa, tin tưởng ta.

Ari chắc chắn nói. Nàng sẽ không khiến cho công chúa thất vọng đâu. Cho dù công chúa làm gì, Nàng cũng sẽ bên cạnh công chúa.

Thiên thiên hài lòng nghe Ari trả lời.

+++++

Tác giả: tình cảm 2 người phát triển từ bây giờ nhé.

Ta sẽ hắc hóa Carol để đấu vs Thiên thiên.

8. Chương 8

Thiên thiên đang phơi nắng sáng sớm thì Ari vội vàng chạy vào báo:

- Công chúa, một kẻ tên Eric cầm theo tín vật của người.

Thiên thiên bật dậy. Eric. Hấn trở về rồi. Mang theo hi vọng cho nàng. Ha ha.

Thiên thiên tâm trạng lên cao, vui sướng nói:

- Cầm lệnh bài của ta cho họ vào.

Ari cung kính lui ra.

+++++

Eric tới, hấn quỳ xuống hôn chân nàng, thể hiện sự cung kính, trung thành.

Hấn râu ria mọc tùm lum, gầy rộc. Chuyển đi vài năm này chắc hấn vô cùng gian khổ. Hấn khàn khàn nói:

- Công chúa! Ta đã mang thứ người muốn trở về.

Thiên thiên trong mắt đầy tán thưởng nói

- Eric, vất vả nhiều. Ta sẽ không bạc đãi các người

Eric cung kính nhìn nàng. Cho đồng bọn đưa người vào.

Bốn nữ hài tử, một nam hài. Thiên thiên nhíu mày. Nàng đâu muốn nam hài. Thiên thiên nhìn sang Eric. Hấn xấu hổ cúi đầu nói:

- hắc hắc, Ta tưởng hấn là nữ hài. Lên thuyền mới phát hiện hấn là nam hài.

Nàng lần lượt hỏi tên. Nam hài là Rolis, hấn 12 tuổi. Da trắng, mắt to. Tóc vàng ôm lấy khuôn mặt. Rất đáng yêu. Đây là lý do bị Eric chú ý. Mối vì sợ hãi mà hay mím lại thành một đường thẳng.

Mia và Nana là sinh đôi. Nhà nghèo mà bán đi. 8 tuổi. Mặt tuy có vài nốt tàn nhang, nhưng có vẻ khiến người ta yêu mến.

Còn lại là Iris 10 tuổi, Moni 9 tuổi. Khuôn mặt tinh xảo. Có thể nói Moni khiến nàng hài lòng nhất.

Thiên thiên nhàn nhạt nói:

- Từ giờ các người sẽ ở nơi này. Nếu muốn sống thì hãy học cách trung thành.

Bọn chúng chỉ là hài tử nên có sợ vẻ lạnh lùng nàng. Nàng cho Ari đưa chúng đi tắm rửa. Ngày mai, Chúng cần bắt đầu học tập luật lệ ai cấp để thích nghi cuộc sống mới.

+++++

Menfuisu buổi chiều đã học xong. Bắt đầu sang chỗ nàng như một thói quen. Trên đường đi, Minuê thông báo:

- vương tử, Công chúa Asisu sáng nay mua từ một kẻ buôn người 5 nô lệ.

Menfuisu nhíu mày. Asisu tỷ mua người làm gì? Cung điện đâu thể thiếu người? Minuê nói tiếp

- là 4 nữ hài và 1 nam hài. Đặc biệt là tóc vàng như hoàng kim, mắt xanh, da trắng.

Minuê cao hứng kể. Menfuisu hiểu kỳ.

Chả lẽ là người mà Asisu tỷ đã từng kể. Sống ở rất xa bên kia biển???

+++++

- Asisu tỷ!

Menfuisu tới liền kêu. Thiên thiên đang nằm nghiêng trên nhuyễn tháp liền quay lại. Cười ôn nhu với hấn. Menfuisu có vẻ không vui nói:

- Asisu tỷ, ta nghe người mua vài nô lệ rất đặc biệt???

Chả lẽ hấn vội như vậy tới đây là vì hiểu kỳ. Thiên thiên vuốt đầu hấn cười nói:

- Nếu đệ muốn, vài ngày nữa ta đưa sang cho người làm thị nữ.

Menfuisu giọng nhỏ lẩm bẩm:

- Nam hài làm thị nữ a!

Thiên thiên không nghe rõ quay lại hỏi một tiếng:

- đệ nói gì???

Menfuisu quay mặt đi không trả lời. Hấn thật kỳ lạ. Thiên thiên liền không để ý.

+++++

Thiên thiên dạo này phi thường thỏa mái. Eric đem về nữ hài tóc vàng cho nàng khiến mối nặng trong lòng nàng cũng rơi đi.

Nàng đưa Iris và Moni sang chỗ Menfuisu làm thị nữ. Ban đầu hấn còn chú ý. Về sau chán mắt liền quên.

Dân chúng đồn đãi nàng mua được nô lệ tóc vàng vô cùng xinh đẹp làm quà tặng cho Menfuisu.

Nàng cho người tung tin đồn sang các nước bên cạnh. Để cho ana và mia thường xuyên xuất hiện trước dân chúng, nàng muốn cho dân chúng nhìn thấy nữ hài hoàng kim

+++++

Chỉ còn duy nhất một việc thôi. Chính là rèn sắt. Nhưng nàng rất sợ điều đó sẽ gây ra chiến tranh, Nàng rất muốn thay Asisu bảo hộ đất nước này.

Nhưng nếu như để Carol nói ra đối với nàng sẽ ảnh hưởng rất nhiều.

Thiên thiên hạ quyết tâm, gọi:

- Ari, kêu Eric tới đây!

Ari cung kính lui ra sau.

Khoảng tầm nửa khắc sau thì Eric mới tới. Eric nhìn bóng lưng cô đơn, mạnh mẽ của nàng. Hắn chỉ cảm thấy nàng rất bí ẩn. Đôi lúc có vẻ rất ngây thơ, đôi lúc lại mạnh mẽ, có khi khiến người ta nguy hiểm.

- Công chúa!

Eric lên tiếng. Thiên thiên lạnh lùng nhìn dòng sông Nile. Quay lưng về phía Eric nói:

- Quân đội Libia, Ta muốn công thức rèn sắt.

Eric ngẩng đầu nhìn nàng. Đây không phải là chuyện đơn giản. Nàng tin tưởng hắn vậy sao??? Từ nhỏ, Chưa có kẻ nào nguyện ý tin tưởng hắn. Bọn chúng (cha mẹ) chỉ nói là hắn làm. Không nghe hắn nói chỉ một câu.

Vì nàng tin tưởng hắn, hắn sẽ không để nàng thất vọng.

Eric rời đi, Thiên thiên cảm thấy chút có lỗi với Eric. Lại tiếp tục nhìn bầu trời đêm, suy nghĩ

Chỉ còn việc này nữa thôi là thành công rồi.

Nàng, Thiên thiên

Không phải Asisu.

Nàng không để Carol cướp đi Menfuisu đâu.

Thiên thiên nắm chặt tay. Móng tay đâm vào lòng bàn tay nàng.

+++++

Menfuisu từ dưới hoa viên nhìn lên.

Asisu tỷ lại ngăn người rồi??? Hắn không thích nhìn Asisu tỷ thần thờ như vậy.

Những lúc như vậy nhìn Asisu tỷ rất khó nắm bắt, như gần trước mắt lại như rất xa không thể với tới. Tim hắn có gì đó ghen lại. Hắn rất khó chịu.

Hắn muốn trưởng thành thật nhanh để hiểu suy nghĩ của Asisu tỷ. Để hiểu nỗi bi thương hay thoáng qua đôi mắt ấy.

+++++

Tác giả:

Hic, ta thấy bộ truyện này rất ít người đọc.

Cảm thấy nản.

Nhưng vì ngày mai ngược Carol nên cố gắng.

Carol cường, Thiên thiên cường:* bánh bèo không chỗ đứng

9. Chương 9

Dòng thời gian nhanh như trôi đưa vậy. Rất nhiều thứ đã thay đổi, nhưng có những thứ qua bao lâu vẫn không thay đổi.

Như kinh thành Tê Bê vẫn nhộn nhịp, Dòng sông Nile vẫn hiền hòa, Ánh mặt trời vẫn rọi sáng vùng đất Ai Cập hùng vĩ này. Chỉ có con người thay đổi, hay không nhận ra chính mình thay đổi.

Thiên thiên đứng trước hồ hoa sen lam. Hồ này chính nàng cho người đào, dẫn nước trực tiếp từ sông Nile tới. Đôi lúc, nàng sẽ dành thời gian ngắm nhìn nó ngắm nhìn nó.

Thời gian thực nhanh, nàng đã 19 rồi. Nàng trở thành một bông hoa rực rỡ, yêu điểm của Ai Cập này.

Nàng mặc bộ lụa trắng, thêu hoa sen rất quý giá, nhưng nó cũng chỉ làm nền cho vẻ đẹp của nàng, đôi thon nhỏ như ẩn như hiện qua lớp lụa trắng, Hai rãnh tuyết trắng đầy đặn ngạo nghễ dưới lớp áo lụa, eo thon nhỏ nhắn như được hiện rõ.

Khuôn mặt nàng như phác họa ra, mi mắt dài dài, dấu đi đôi mắt đen sáng bí ẩn, lâu lâu hai hàng mi sẽ rung động như cánh bướm. Đôi môi đỏ mọng ướm át sẽ hơi mím lại mỗi khi nàng tức giận.

Nàng tựa lạnh lùng như tuyết liên, lại yêu điểm như mạn sa.

Ari xa xa yên lặng nhìn nàng. Tuy cùng công chúa lớn lên nhưng nàng vẫn sẽ ngậy ngấn trước công chúa. Công chúa tựa như nữ thần vậy.

Thiên thiên nhìn Menfuisu từ xa.

Menfuisu đệ đệ nàng. Chàng Trai mà nàng yêu. Hắn mới 16 tuổi, nhưng hắn đã trưởng thành rồi. Đã có thể tự làm chủ chính mình. Không còn nông nổi, sốt sắng như ngày xưa. Không còn dựa dẫm vào nàng. Hắn cao lớn hơn nàng rất nhiều. Mỗi khi gặp hắn, hắn sẽ tựa như cây cổ thụ vững trãi cho nàng dựa vào.

Hắn rất đẹp, thân hình hoàn mỹ và khuôn mặt sắc sảo, làn da mật ong điển hình của người Ai Cập, đôi mắt sắc bén rất nhiều. Hắn toát ra cỗ anh khí, uy nghiêm.

Hắn có lẽ rất được các vị thần iu ái.

Hắn cũng đã như nàng muốn. Tương lai trở thành một vị pharaon nhân từ, anh minh.

+++++

2 năm trước, Eric trở về. Hắn bị phát hiện, bị bắt, tra tấn mất một tay, nhưng hắn trốn được. Trở về với công thức rèn sắt.

Nàng cho khai thác mỏ sắt. Sản xuất dụng cụ nông nghiệp bằng sắt, đồ dùng bằng sắt, vũ khí bằng sắt,.

+++++

Nàng đã làm hết thấy những gì Carol có thể ảnh hưởng tới Ai Cập.

Ta đã sẵn sàng rồi. Chỉ còn chờ người thôi Carol.

+++++

Menfuisu đang đấu kiếm với Minuê liền hỏi:

- minuê, Cha ta muốn ta lấy Asisu tỷ.

Minuê thản nhiên nhìn Menfuisu, rồi nói:

- Đó là điều tất nhiên, chả lẽ ngài không muốn???

Menfuisu suy nghĩ, chả lẽ hắn không muốn lấy Asisu tỷ??? Hắn không biết. Mỗi khi nhìn Asisu tỷ, hắn thấy tim mình rất lạ, khác với khi nhìn Iris, Moni (thị nữ tóc vàng của hắn, Thiên thiên tặng ở chương 8).

Hắn quay sang nhìn Thiên thiên, vừa lúc thiên thiên quay lại, cười đến rực rỡ. Tim hắn run rẩy, hắn cúi mặt xuống rất nhanh nên Thiên thiên không nhìn thấy khuôn mặt hắn đỏ.

Thiên thiên nhú mi, hắn đang trốn tránh nàng sao??? Hắn chán ghét nàng? Chẳng lẽ Nàng đã sai ở chỗ nào???

Thiên thiên thoáng u buồn qua mắt. Ari nhìn Thiên thiên, trong lòng nàng ta đang suy nghĩ gì đó.

+++++

Menfuisu đang nhớ Asisu tỷ, hàng ngày đều gặp Asisu tỷ đã thành thói quen.

Nhưng khi hắn nhìn Asisu tỷ có cảm giác rất lạ, mà không gặp Asisu tỷ hắn cũng thấy khó chịu, nhìn cái gì cũng bức bối. Tại sao chứ??

Asisu tỷ luôn bên hắn, nhẹ nhàng cho hắn tựa vào, bảo vệ hắn, cười ôn nhu, dạy hắn rất nhiều. Hắn không biết từ bao giờ hắn luôn nghĩ, Asisu tỷ luôn đằng sau hắn, khiến hắn nghĩ chỉ cần quay lại là có thể thấy Asisu tỷ rồi. Nhưng hắn càng trưởng thành Asisu tỷ liền càng xa cách hắn. Giữ khoảng cách với hắn.

Mỗi khi thấy hắn vẫn sẽ cười ôn nhu. Nhưng vậy vẫn chưa đủ, Hắn muốn ôm Asisu tỷ, bảo vệ Asisu tỷ, nhưng Asisu tỷ rất ít chủ động gặp hắn.

Lúc này Iris bưng hoa quả đến, Iris có màu tóc vàng rất đẹp, Menfuisu nớ ra gì đó, hỏi:

- Iris, các người hai nữ hài Ana và Mya đang ở chỗ A tỷ sao??

Iris nhìn hắn, cung kính trả lời:

- Thưa vâng, Ana và Mya đang làm thị nữ ở tắm điện công chúa, Rolis thì làm hộ vệ.

Menfuisu bật dậy, rõ ràng rồi. Asisu tỷ là vì nhìn hắn mới không tới chỗ mình.

Tên Rolis đó có bộ dạng rất đẹp mắt mà, có lẽ Asisu tỷ vì để ý tên kia mà quên hắn. Chết tiệt.

Iris bị bộ dạng tức giận của Menfuisu dọa sợ. Nàng ta quỳ xuống. Không dám ngẩng đầu lên.

Menfuisu đập đĩa hoa quả xuống nền nhà.” Hừ ” lạnh một tiếng rồi bỏ đi. Để lại Iris đang run sợ, Nàng ta không biết chính mình đã nói sai điều gì.

Thiên thiên đang nằm nghiêng trên giường, nàng đang suy nghĩ chính mình đã làm hắn chán ghét điều gì. Nàng không gặp hắn vì tận lực tránh cho hắn chán ghét nàng.

Lúc này Menfuisu đi vào, lông mày hắn nhíu chặt. Thiên thiên đang ngạc nhiên thì hắn đã nằm xuống bên cạnh nàng, Hắn ôm nàng vào lòng.

Thiên thiên ngạc nhiên không phải hắn đang chán ghét nàng sao???

Biểu cảm ngạc nhiên của Thiên thiên vào trong mắt Menfuisu thì trở thành chán ghét hắn, không muốn hắn ôm nàng. Trong lòng Menfuisu thực tức giận nhưng lại không hiểu chính bản thân mình.

+++++

Tác giả: Ta chú thích tỷ, sợ mấy nàng khó hiểu. Nếu cảm thấy không hiểu bảo ta ngay, ta sửa nha.

Bé men thích Thiên thiên nhưng không biết mình thích Thiên thiên, vờ như không để ý.

Thiên thiên dần dần yêu bé Men. Nhưng thấy bé Men tránh nàng. Liền tưởng bé Men ghét nàng nên tận lực tránh hắn.

10. Chương 10

Thiên thiên nằm mơ, nàng mơ chính mình ở hiện đại đang dịch tắm phù điêu. Rồi lời nguyên cứ vang trong đầu nàng

” sau giấc ngủ ngàn năm ta và người sẽ gặp lại khi dòng sông Nile ngược dòng.

Ta sẽ khiến người yêu ta. Nếu không có người. Ta cần gì tồn tại. ”

Lời nguyên làm Thiên thiên cảm thấy đau đớn, nàng như ngạt thở.

Nàng thấy Menfuisu ôm Carol, hân ôn nhu cười với Carol nhưng khi thấy nàng, hân tỏ vẻ chán ghét, ghê tởm.

Trái tim nàng như bị bóp chặt. Nàng bật khóc, khó khăn kêu lên ” đừng rời bỏ ta... ”.

Nàng mở mắt, khuôn mặt nàng lạnh lạnh, nàng khóc sao?

Bây giờ Thiên thiên mới để ý nàng đang trong một lồng ngực rắn chắc. Ai cập này đến bây giờ dám ôm nàng như vậy chỉ có Menfuisu mà thôi. Nàng yên lặng để hân ôm, run run rơi nước mắt.

Menfuisu nhìn đỉnh đầu nàng, ôm chặt nàng trong lòng. Lúc sáng hân dậy sớm muốn gọi Asisu tỷ nhìn bình minh. Nhưng khi thấy Asisu tỷ cuộn tròn trên giường có vẻ sợ hãi, Asisu tỷ gặp ác mộng?. Lòng mảy nàng co lại. Miệng không ngừng nói ” đừng bỏ ta... đừng rời bỏ ta ”. Nước mắt cứ thế rơi. Hân sợ hãi, đây là lần đầu hân thấy Asisu tỷ khóc, hân ôm nàng vào lòng, nàng mới ngừng run rẩy. Hân cứ yên lặng ôm nàng. Cảm giác này thực lạ, được ôm nàng, bảo vệ nàng.

Mặt trời dần ló dạng, xóa đi bóng tối nơi đây.

+++++

Một ngày đẹp trời, bầu trời trong xanh, cao vút, ánh chiều dịu dàng. Menfuisu đang ngắm nhìn sông Nile từ cung điện thì Thiên thiên đến, Thiên thiên đứng bên cạnh hân, gió thổi hiu hiu thật dễ chịu, Menfuisu lên tiếng:

- Asisu tỷ, Cha muốn ta lấy tỷ.

Thiên thiên nhún mảy, suy nghĩ gì đó, hơi lo lắng hỏi:

- đệ nguyện ý???

Menfuisu vô tâm thốt ra, hân nghĩ Asisu tỷ chắc chắn sẽ đồng ý:

- lấy ai cũng như vậy cả, không bằng lấy a tỷ!

Thiên thiên thoáng cứng đờ người, nàng tưởng chút ra hân có tình cảm với nàng, không ngờ là nàng tự đa tình.

- Ta không ép đệ.

Nặng nề nói ra, rồi quay lưng bỏ đi. Menfuisu bị hù sợ. Hân không có ý đó a! Hân định nói là hân nguyện ý, nhưng ngại ngừng thể nào liền nói như vậy.

Menfuisu giữ lấy tay nàng. Quay người hân đối diện với nàng. Thiên thiên mắt đỏ hoe, cắn cắn môi, khuôn mặt đầy uỷ khuất. Tim Menfuisu cứ đập ” bang, bang ”

Nàng muốn là trái tim hân, cứ ngỡ nàng yêu hân, hân cũng sẽ có chút tình cảm với nàng, nhưng hân nói vậy chẳng phải là do ép buộc mới lấy nàng. Nàng không muốn như vậy để rồi hân rời xa nàng.

Menfuisu như bị thôi miên nhìn vào khuôn mặt nàng, trái tim hân như có gì đó mọc tràn lan. Hân bắt ngờ áp môi hân lên môi nàng. Thiên thiên bất ngờ. Hân nhắm mắt, lông mi hân rung rung, hân thật ngây ngô. Nụ hôn đầu của hân và nàng. Hân trần trọc mút vào, cắn cắn rồi liếm đôi môi ướt át của nàng. Thiên thiên quên cả thở, nhắm mắt lại cảm nhận đôi môi hân run run khi hôn nàng.

Minuê và Ari đứng xa nhìn chủ tử mình. Rất tự giác quay mặt đi. Biểu cảm “ta là không khí”

+++++

Sau nụ hôn ngày ấy, Menfuisu cảm thấy chính mình muốn phát điên rồi.

Hân chẳng hiểu cái cảm giác trong tim nàng là gì.

Một ngày mà cảm giác thay đổi liên tục. Lúc vui lúc buồn lẫn lộn.

Hân rất nhớ cái nụ hôn đó, môi A tỷ mềm mềm, ngọt ngọt mang theo mùi thơm nhẹ nhàng cứ phảng phất mũi hân, khiến hân nghĩ lại thì tâm ngứa ngáy khó chịu.

Hắn còn nhớ khuôn mặt ửng đỏ mê người của A tỷ. Đôi môi sưng đỏ, ướt át cong lên,phập phồng theo nhịp thở, lông mi run rẩy. Thân thể A tỷ mềm mại tựa vào ngực hắn, từ bờ vai tới cổ đều lộ màu hồng, thật là muốn cắn nha!.

Menfuisu chăm chú nhìn bức tường suy nghĩ đã lâu. Minuê gọi vài tiếng không được liền dứt khoát bỏ mặc.

Đâu phải chỉ Menfuisu phát điên. Bên này Thiên thiên cũng sắp điên luôn rồi. Cả ngày nàng dành thời gian cười ngây ngô rất nhiều khiến Ari đau đầu. Bọn thị nữ nhìn nàng luống cuống như thế thì rất ngạc nhiên. Chỉ có Ari hiểu vì sao thôi.

Thiên thiên lúc này như từng từng trên đám mây vậy. Nhìn cái bánh mì cũng thấy yêu đời.

Thì ra hắn cũng có tình cảm với nàng a!

Nụ hôn của hắn thật ngây ngô, bất quá, nàng thích!

Thiên thiên có lẽ nhảy từng từng trong cung điện rồi. Nếu như Ari không giữ nàng lại.

+++++

Tác giả: nụ hôn đầu của hai bé. Ta đang suy nghĩ có nên viết H, Mấy nàng thích không???

Carol sắp xuất hiện ~

11. Chương 11

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Thiên thiên trong lúc ngủ thì giật mình tỉnh dậy. Nàng cảm giác có gì đó không ổn, cảm giác này làm trái tim nàng rất lo lắng. Lúc này Ari hốt hoảng chạy tới, quỳ xuống báo:

- Công chúa, pharaong có chuyện rồi.

Đầu Thiên thiên “ong” một tiếng. Cha nàng xảy ra chuyện? Thiên thiên nhảy xuống giường. Bước chân nàng lảo đảo, tim nàng xót xa, nghẹn ngào, đầu tóc bù xù, khuôn mặt nàng tái nhợt.

Khi nàng tới nơi, Menfuisu đang quỳ bên phải giường hắn, tay hắn nắm một tay Nephenmat, Thiên thiên lại gần hắn, quỳ xuống bên trái, nhìn hắn.

Tất cả thị nữ, thị vệ, quan lại, thứ phi đều quỳ ở cửa điện. Chỉ có nàng và Menfuisu mới được đến gần hắn.

Thân thể Nephenmat vài năm nay đã suy yếu, lại thêm lần này ốm sốt liên tục một tuần thì hắn không chịu đựng được nữa. Hắn bị bệnh lại bịt kín tin tức, thậm chí con mình cũng không nói. Chỉ có vài y quan chữa bệnh. Đến bây giờ, thì đã không còn kịp.

Menfuisu quỳ nơi đó, bình tĩnh, yên lặng, nếu không phải hơi thở hắn toát ra bi thương thì Thiên thiên đã nghĩ hắn thực vô tâm. Ánh mắt hắn đầy vẻ tự trách.

Khi Thiên thiên nắm tay Nephenmat. Hắn mở mắt, đôi mắt hắn thanh tỉnh, Thiên thiên biết, đó là hồi quang phản chiếu.

Hắn cười đến ôn nhu, hắn chưa bao giờ cười như vậy từ khi hoàng phi-mẫu phi Menfuisu và Asisu ra đi. Đối với con hắn, tuy hắn rất yêu thương, sủng ái nhưng luôn giữ bộ mặt lạnh lùng.

Hắn xoa đầu Menfuisu, cười nói:

- Cuối cùng ta cũng có thể bên cạnh nàng ấy rồi, hãy chăm lo cho Ai cập, Menfuisu.

Menfuisu nhìn hắn gật đầu.

Hắn quay sang nhìn Thiên thiên, lau giọt nước mắt khóe mi nàng, nói:

- Ở bên Menfuisu, ở bên Ai cập.

Thiên thiên nhìn Nephenmat.

Nghẹn ngào nói:

- vâng, cha!

Hắn lúc này mới yên lòng nhắm mắt. Khóe miệng hắn còn nhếch lên, hạnh phúc mà ra đi.

2 ngày sau đưa hắn nhập hãm mộ. Nằm bên cạnh người hắn yêu.

+++++

Menfuisu đứng một mình ngoài hành lang. Bóng lưng hắn toát ra nỗi buồn. Hắn ngược lên nhìn ánh trăng. Thiên thiên đến, ôm hắn từ đằng sau, nhỏ giọng nói:

- Cha đã yên lòng ra đi.

Menfuisu lúc này quay người lại, ôm nàng vào lòng, vùi mặt vào hõm vai nàng, nhẹ nhàng nói:

- Cha được bên người hắn yêu.

- Mai là lễ phong rồi, người nên ngủ sớm.

- Asisu tỷ, hôm nay ngủ với ta được chứ?

Thiên thiên định từ chối, lại nghĩ có lẽ hôm nay hắn rất buồn đi, liền đồng ý.

- được!

Tối đó, Menfuisu yên ổn ôm Thiên thiên trong lòng ngủ.

+++++

Hôm nay, ánh mặt trời đặc biệt rực rỡ. Dân chúng từ sáng sớm đã tập trung trước cửa cung điện. Chọn cho mình chỗ tốt nhất để nhìn nữ hoàng và pharaong.

Menfuisu đội một chiếc vương miện hình chim ưng đội mặt trời, họa tiết rất sống động, tượng trưng cho thần Ra (thần mặt trời). Hắn hôm nay đặc biệt uy vũ, cả người toát ra khí thế đế vương. Tay cầm cây gậy uốn và chiếc búa đập lúa.

Thiên thiên đầu đội vương miện hình rắn bằng vàng. Tượng trưng cho thần Wadjet (thần rắn ở hạ Ai cập) và thần Wadj-wet (thần màu mỡ) Toát ra hơi thở cao quý, diễm lệ. Như từ trên cao nhìn xuống vậy. khiến người ta cảm giác Muốn chạm vào mà lại sợ làm ô ử.

Sau khi kết thúc lễ tế trong thần điện. Menfuisu nắm tay Thiên thiên đứng trước dân chúng. Hắn uy vũ hô to.

- Ta, Pharaong Menfuisu, sẽ dẫn dắt mảnh đất này.

Thiên thiên thấy thế nhìn xuống dân chúng. Họ chờ mong nhìn nàng. Nàng lòng đầy tự tin, hô to:

- Ta, nữ hoàng Asisu, sẽ bảo hộ vùng đất này.

Dân chúng như xé toạc, phấn khích, vui mừng. Cuộc sống của họ từ khi có Công chúa Asisu và Vương tử Menfuisu đã tốt đẹp lên rất nhiều. Nhưng bây giờ, họ là Pharaong và Nữ Hoàng. Họ thề trước thần linh là sẽ dẫn dắt và bảo hộ vùng đất Ai cập này. Dân chúng đồng loạt quỳ xuống, đồng thanh hô:

- Thần Ra (mặt trời) bảo hộ Ai cập. Thần Wadj-wet (màu mỡ) làm giàu Ai cập.

Menfuisu nắm chặt tay Thiên thiên. Thiên thiên nhìn hắn, cười rực rỡ.

Đây là đất nước của nàng. Họ tin tưởng, yêu mến nàng.

+++++

Trong hàng nghìn người đang nhìn Thiên thiên. Không ai để ý một cô gái nhỏ nhắn che kín mặt. Đó chính là Carol.

Carol nhìn thấy Menfuisu. Tim nàng cứ đập thình thịch, hấn thật đẹp, thật uy vũ. Nàng đã nghe Hasan kể về hấn, một người nhân từ, anh minh. Carol đang thất thần thì Hasan bên cạnh nhỏ giọng nói:

- Carol! Mau rời khỏi đây, nếu người ta trông thấy sẽ không tốt.

Carol nhìn Hasan, nhũ mi không vui nhưng vẫn gật đầu. Lúc đi nàng ta ngoái lại nhìn.

Pharaong Menfuisu, Asisu ta chắc chắn sẽ tìm cách gặp hai người.

+++++

Thiên thiên nằm ôm gối suy nghĩ về Carol. Không biết nàng ta đã xuất hiện chưa thì Menfuisu tới, hấn liền thấy Thiên thiên ôm gối thất thần, ôm eo nàng, Thiên thiên giật mình quay lại thì Menfuisu đặt nụ hôn lên môi Thiên thiên. Hấn không còn ngây ngô như lần trước nữa. Đã hôn sâu, quần quýt lấy lưỡi của nàng, trêu đùa. Thiên thiên tựa vào ngực hấn, Tùy hấn hôn mình. Menfuisu mút lấy ngọt ngào từ miệng nàng, mùi hương tự nhiên tự nhiên của nàng bay vào mũi hấn.

Khiến hấn như lạc lối trong cảm giác này, không muốn dừng lại. Cơ thể hấn nóng lên, càng cảm thấy không đủ.

Hấn bắt ngờ buông nàng ra, nhìn nàng đầy ôn nhu rồi nói:

- Ngủ ngon, A tỷ.

Trong lúc Thiên thiên còn đang ngạc nhiên thì hấn đã bỏ chạy như bay. Thiên thiên cười cười, sức quyến rũ của nàng rất khá đó chứ.

Tối nay, Menfuisu ngâm nước lạnh đến nửa đêm. Còn vì sao thì không ai biết.

+++++

Tác giả: Ta đọc nguyên tác truyện tranh thì nó không nói về cái chết của Nephenmat.

Còn vài dị bản (đồng nhân Asisu) thì là Nephenmat lấy công chúa nào đó làm hoàng phi, nàng ta yêu menfuisu, hạ độc chết Nephenmat.

Nhưng truyện của ta n.v Nephenmat chung tình, sau khi mẫu phi Menfuisu và Asisu chết không lập Hoàng phi. nên ta tự tạo cho Nephenmat cái chết hạnh phúc tỵ về bên người hấn yêu.

Mong các nàng thích

12. Chương 12

Sáng nay, khi Menfuisu tới làng nô lệ liền nhìn thấy một nữ hài tóc vàng, nhưng lúc đó chỉ thấy thoáng qua nên không để ý.

Nhưng Thiên thiên chắc chắn, nàng ta là Carol, nàng ta tới rồi.

Thiên thiên suy nghĩ, Menfuisu ta trước sau gì thì cũng biết, không bằng để nàng lòi nàng ta ra trước Menfuisu.

Thiên thiên lên tiếng nói với Menfuisu:

- Menfuisu, tóc vàng chỉ có thị nữ của ta, nhưng nếu xuất hiện ở làng nô lệ thì có thể là gián điệp để quốc khác.

Menfuisu suy nghĩ một lát liền chỉ đạo:

- Unasu! Cho người bắt nàng ta lại.

Unasu vâng một tiếng rồi rời đi. Thiên thiên lúc này nhìn sang Menfuisu, nhú mày hỏi:

- Menfuisu, để để ý nàng ta sao???

Menfuisu dùng ánh mắt kỳ lạ nhìn nàng, nàng ta có gì đặc biệt sao?:

- A tỷ, sao lại hỏi ta vậy?

Thiên thiên cười nhạt nói:

- Ta hỏi thế thôi!

+++++

Buổi chiều, Unasu bắt được Carol và Hasan, tuy nàng ta hơi bù xù bẩn thỉu nhưng vẫn lộ ra làn da trắng ngần, đôi mắt xanh long lanh nước, môi đỏ như trái dâu tây.

Thiên thiên và Menfuisu bước tới, Carol nhìn Menfuisu, trong mắt xẹt qua tia tình ý rất nhanh liền che dấu không để ai phát hiện.

Carol mắt rưng rưng nước, cắn môi uỷ khuất, vai run run vẻ sợ hãi. Đúng là chộc người đau lòng. Nàng ta nhìn thấy Thiên thiên tỏ vẻ kinh hãi, nàng ta lao lại:

- Asisu tỷ, cứu ta!

Thiên thiên nhú mi, cười lạnh. Trong tâm Thiên Thiên có vẻ chán ghét Carol, nhìn nàng ta chỉ thấy giả tạo.

Vừa lúc Carol lao tới, Thiên thiên giơ tay cho Carol một cái tát. " chát " cái tát này Thiên thiên đúng là dùng toàn lực mà tát. Khiến tay nàng rất cả lên. Rất nhanh, mặt Carol đã sưng lên hình năm ngón tay.

- Nô lệ như người mà dám gọi tên ta!

Menfuisu ngạc nhiên, Asisu tỷ rất ít khi mắng thị nữ. Chứ đừng nói là đánh.

- A tỷ, để ta cho người lười nô lệ không biết thân phận này lười ra chém đi.

Carol đau lòng Nhìn Menfuisu. Bộ dáng hoa lệ đoái vũ. Lúc này tên Karuta tư tế trực đầu xuất hiện. Nói với Menfuisu:

- Pharaong! Thần linh mới báo cho ta điềm lành, nói về một nữ hài tóc vàng. Nếu như là nàng ta thì hiện tại chúng ta không nên giết nàng ta. Nếu không có thể chọc giận thần linh.

Thiên thiên “hừ” lạnh, tên Karuta này lại dám cản đường nàng, nàng cũng biết nàng ta đâu dễ chết như vậy.

- Người nói thần linh báo. Sao ta không nhận được???

Karuta mồ hôi lạnh chảy dòng dòng, nhỏ giọng nói:

- thần là mới nhận được, có lẽ thần linh chưa báo cho nữ hoàng.

Thiên thiên cười nhạt, bây giờ nàng mà cổ giết Carol sẽ chỉ khiến Menfuisu thêm nghi ngờ.

- Giao cho người.

Thiên thiên quay lưng bước đi. Menfuisu lườm Karuta. Chạy theo Thiên thiên.

Karuta run rẩy. Hắn là thèm thường sắc đẹp của mấy thị nữ tóc vàng đã lâu.

Nhưng là người của nữ hoàng nên không dám. Hôm nay có nô lệ tóc vàng thế này sao hắn bỏ qua.

Khi Karuta cho thị nữ tới đỡ Carol đi. Carol trong mắt hiện lên hận ý. Asisu, ta sẽ nhớ cái tát này.

Chính người khiến Menfuisu chán ghét ta.

+++++

Khi Carol tắm rửa thay đồ xong đã trở nên xinh đẹp. Tóc vàng xõa sau lưng.

Ánh mắt màu xanh ngây thơ, trong sáng. Cả người tỏ vẻ hiền lành, đáng yêu. Chọc người muốn nâng niu, bảo vệ trong lòng bàn tay.

Karuta nhìn mà muốn chảy nước miếng. Bỗng Carol lên tiếng, giọng nói như chim vàng oanh thánh thót vậy:

- Tư tế Karuta, ta rất cảm ơn người đã cứu mạng ta.

Ta có chuyện riêng muốn nói với người.

Karuta đã bị mê rồi còn đâu. Hấn mấy móc cho thị nữ lui ra ngoài. Nhìn chăm chăm vào Carol.

Carol trong lòng đề nén kinh bỉ, nói:

- tư tế karuta, ta muốn hợp tác với người.

Karuta ngạc nhiên nhìn Carol. Lại dò hỏi:

- hợp tác với ta? Ta sẽ được cái gì???

Carol cười lạnh nhìn Karuta, kẻ này quả thực ngu ngốc, rất dễ lợi dụng:

- Hoàng kim vô số và nữ hoàng Asisu.

Karuta trợn mắt mà nhìn Carol. Đúng là nữ nhân, cuồng vọng, tham lam.

Nhưng mà nữ hoàng Asisu cũng rất tuyệt đi. Mĩ nhân. Bao đêm hấn nằm mơ được đè dưới thân. Karuta vẻ mặt bỉ ổi nói:

- Người nói thử đi. Thân phận của người bây giờ chỉ là một nô lệ.

Carol cả người như thay đổi, ánh mắt lạnh lẽo, nói:

- Trước tiên người cần....

+++++

Asisu người chờ đó. Cái tát hôm nay ta nhất định trả lại cho người gấp bội.

Menfuisu, ta muốn hắn, ta nhất định sẽ cướp lấy hắn từ người.

+++++

Tác giả: hú! Có ai mong chờ không nào? Carol không thánh thiện đâu nhé.

13. Chương 13

Thiên thiên đang ngắm nhìn sông Nile thì Menfuisu tới, hắn đứng bên cạnh nàng nói:

- Asisu tỷ, công chúa Mitamun, Hitaito tới đây làm khách. Tối nay ta định làm tiệc tẩy trần cho nàng ta.

Thiên thiên nhìn hắn đang vui vẻ, nhẹ nhàng nói:

- Được! Bữa tiệc để ta lo.

- Karuta tối nay chắc có lẽ sẽ công bố hôn lễ của chúng ta.

Menfuisu mỉm cười nhìn nàng, ánh mắt hắn ôn nhu. Thiên thiên trong lòng cảm thấy an tâm hơn.

+++++

Tối nay, Thiên thiên mặc váy lụa trắng, thân hình nàng lung linh, mềm mại, mặc chiếc váy này khiến Thiên thiên như một bông hoa trắng rực rỡ trong đêm.

Lúc nàng đến thì Menfuisu và quan lại đã tới gần đầy đủ, Hắn cao cao tại thượng mà nhìn xuống. Hắn mỉm cười với nàng, kéo nàng ngồi bên cạnh hắn.

Đặc biệt, hôm nay nàng mang theo 2 thị nữ là Nana và Mia. Nàng muốn cho Carol Không thể trônên nổi bật.

Carol và quan tư tế Karuta tới phía sau. Nàng ta vô cùng đáng yêu, đôi mắt như biết cười, linh động nhìn

mọi nơi. Nàng ta đảo mắt nhìn qua Nana và Mia nhưng rất nhanh liền quay đi.

Cuối cùng, sau tiếng hô của thị vệ thì công chúa Mitamun và vài thị nữ bước vào.

Công chúa với mái tóc màu trà, xoăn tự nhiên. Mitamun tỏ vẻ kinh diễm nhìn Menfuisu. Sau đó rất dễ ý tới hẳn, nhưng Thiên thiên khi nhìn vào mắt nàng ta, đôi mắt của nàng ta không có chút tình ý nào. Thiên thiên cười lạnh, cốt truyện biến hóa rồi a!

Sau vài tiết mục múa sôi nổi. Karuta đứng dậy, nhạc dừng lại. Menfuisu nắm chặt tay Thiên thiên cười. Karuta lên tiếng:

- Ta đã được thần linh dự báo. Ta rất tiếc. Do tiên đế đã trở về với thần linh nên thời gian này không thích hợp để tổ chức hôn lễ.

Menfuisu thoáng cứng đờ. Quan tư tế phục vụ cho thần linh. Nên có quyền lực khá cao trong bộ máy nhà nước Ai Cập. Cũng chính vậy. Quan tư tế có quyền quyết định hôn lễ của hoàng gia.

Thiên thiên cười lạnh, nàng quay sang nhìn Carol. Carol vẫn tỏ vẻ hiếu kỳ, ngạc nhiên với việc này. Nhưng Thiên thiên biết, nàng ta không còn thánh thiện như nguyên tác.

Karuta thấy không khí nặng nề liền nói tiếp.

- Nhưng nữ thần happy đã cho chúng ta một món quà. Người đã đưa con gái người tới đây. Carol

Karuta vừa nói xong tất cả ánh mắt liền đổ về Carol. Bọn họ cũng chỉ là cổ nhân nên có vẻ vô cùng tin tưởng quan tư tế. Tuy chỉ vài người tỏ vẻ khó tin nhìn Carol.

Carol đỏ mặt, vẻ mặt chọc người yêu mến. Thiên thiên khó hiểu, nàng ta làm sao có thể khiến Karuta nói ra như vậy. Thiên thiên đè nén tức giận. Menfuisu thì cup mắt, không nhìn ra hẳn đang suy nghĩ gì.

Công chúa Mitamun không nói gì. Vẻ mặt xem cuộc vui.

Sau đó rất nhiều quý tộc tới làm quen với Carol, họ tỏ vẻ kính trọng với nàng ta.

+++++

Đêm hôm đó, Carol đang suy tính nhìn dòng sông Nile thì phát hiện công chúa Mitamun lén lút rời đi. Carol đi theo nàng ta.

Mitamun đi tới một bụi cỏ lau. Đang định đi qua thì Carol lên tiếng:

- Công chúa Mitamun, người đi đâu vậy???

Mitamun bất ngờ, quay lại. Là Carol, Nàng ta đã lợi dụng cơ hội tới Ai cập để bỏ trốn cùng người nàng yêu. Không ngờ, sắp thành công lại bị phát hiện, Mitamun nhỏ giọng nói:

- Carol, người hãy để ta đi. Ta muốn sống với người mình yêu. Ta biết người rất thánh thiện, hãy để ta rời đi.

Carol mắt lóe ra tinh quang nhưng rất nhanh liền che dấu, giọng nàng toát ra vẻ lo lắng:

- Người mà đi thì Ai cập phải ăn nói sao với Hitaito a! Có thể sẽ chiến tranh mất.

Mitamun suy nghĩ gì đó liền chạy lại, đưa cho Carol một chiếc vòng tay, dặn dò:

- Khi Hitaito hỏi đến, hãy đưa chiếc vòng tay ra, nói là do ta bỏ đi. Lúc đó ta cũng trốn rất xa rồi.

Carol nhìn Mitamun vội vàng chạy đi. Carol cười nhạt.

+++++

Hôm sau, Thiên thiên phát hiện Mitamun biến mất. Cho người lục tung cung điện đều không thấy.

Thiên thiên nhú mi, nàng không ra tay thiêu nàng ta. Vậy nàng ta đi đâu mất. Không có khả năng bị giết đi.

Thiên thiên đang bực tức thì Ari tới, nói:

- Bệ hạ, tin tức Carol là con gái nữ thần sông Nile đang lan nhanh. Dân chúng tập trung trước cung điện muốn nhìn nàng ta.

Chết tiệt. Carol, người giỏi lắm. Việc này nếu không có người nhúng tay thì dân chúng có thể kích động vậy sao.

Nàng không nghĩ Carol sẽ cao tay như vậy. Thiên thiên bực bội.

Menfuisu tới nhìn nàng khó chịu như vậy tim hắn cũng khó chịu. Hắn dùng tay giãn lông mày của nàng ra.

Thiên thiên nhìn hấn, Menfuisu nhẹ giọng hỏi nàng:

- A tỷ, điều gì khiến người tức giận?.

Thiên thiên nghe hấn hỏi vậy thì vô cùng uỷ khuất, hỏi ngược lại:

- Menfuisu, người tin Carol là con gái nữ thần sông Nile sao???

Menfuisu cười cười, nhẹ nhàng hôn lên môi nàng rồi nói:

- A tỷ nói đúng thì đúng, nói sai thì là sai, không quan trọng.

Thiên thiên cười, vùi mặt vào lòng hấn.

+++++

Tác giả: Ta đang thiếu ý tưởng. Nên rất thương tâm thông báo. Chương có lẽ sẽ chậm nhưng ta sẽ cố gắng viết. Mong các nàng thông cảm!.*

14. Chương 14

Vài ngày sau, sứ giả Hitaito tới. Họ chắc chắn công chúa Mitamun lên tới Ai Cập, nhưng bây giờ Ai Cập nói công chúa Mitamun không có ở cung điện Ai Cập. Sứ giả vô cùng tức giận, Nhưng chỉ biết nhẫn nhịn, không thể làm gì. Ai Cập rất hùng mạnh, bởi vì họ có đồ sắt.

Bọn chúng lên lút thả một cái lồng nửa gần đại điện của Pharaoh. Sau đó chúng bỏ đi. Chiếc lồng chui ra vài con rắn hổ mang, vậy chúng đen như than, rõ ràng là kịch độc.

Carol nhìn một màn này từ xa. Nàng đưa nắm chặt cái vòng trên cổ. Trời giúp ta rồi.!

Thiên thiên đang nằm chột thấy lòng không ổn. Nàng làm sao vậy? Nàng cảm thấy bản thân mình quên gì đó. Mấy hôm nay nàng tìm Mitamun đã rất mệt rồi.

Nàng đứng dậy, hỏi Ari:

- Menfuisu đang ở đâu???

- Thừa bộ hạ, Pharaong đang ở đại điện. Sứ giả Hitaito tiếp kiến.

Thiên thiên chợt nhớ ra gì đó, mặt nàng tái nhợt. Rắn! Tại sao nàng lại quên chứ. Nàng chạy vội tới đại điện. Vài bước đi suýt ngã, bọn thị nữ vô cùng sợ hãi chạy theo nàng.

Thiên thiên tới nơi thì Menfuisu vừa mở cửa ra. Hắn rất mệt mỏi vì công chúa Mitamun. Ai cập tuy mạnh nhưng hắn không muốn chiến tranh.

Hắn không để ý dưới chân mình có một con rắn. Con rắn phình cổ ra, hoa văn nó rất rực rỡ. Nhe răng nanh sắc nhọn ra. Hắn đang định bước đi thì thấy Thiên thiên chạy lại.

Thiên thiên mặt tái nhợt, nàng chạy chân đất, chân nàng vì sỏi mà ứa máu.

Menfuisu đang ngạc nhiên, lo lắng muốn hỏi nàng, thì nàng lao tới. Chính nàng cũng không biết tại sao có sức lực đẩy ngã được hắn. Con rắn đã nhe răng, nó phản ứng với sự nguy hiểm. Nó quay sang cắn vào đùi Thiên thiên. Thiên thiên đau đớn:

- A!

Menfuisu tái nhợt, hắn khó tin nhìn một màn này. Mắt hắn đỏ ngầu, ôm lấy Thiên thiên khuôn mặt đang tái nhợt. Hắn hét lên:

- A tỷ, A tỷ...

Quan y, mau gọi... A tỷ

Giọng Menfuisu nghẹn ngào, khi Tiên đế Nephenmat chết hắn không khóc, hắn đơn giản nghĩ là Nephenmat trở về với thần linh. Nhưng bây giờ hắn không muốn nàng đi. Hắn không biết phải làm sao. Lần đầu tiên hắn bất lực. Lần đầu hắn thấy quyền lực của hắn vô năng.

Rắn hổ mang thời này vẫn chưa có thuốc giải độc. khi trúng độc thường sẽ chết. Không thể cứu.

Carol cắn môi. Nàng ta chờ Menfuisu bị cắn sẽ ra cứu. Sẽ khiến Menfuisu chịu ơn nàng ta. Nhưng Asisu lại cản đường nàng, Xuất hiện cứu Menfuisu. Nhưng không sao, Asisu cũng là nữ hoàng. Nàng ta cũng rất có quyền lực. Carol lúc này mặt trắng bệch, lo lắng chạy ra.

Menfuisu bế Thiên thiên đặt lên giường. Y quan chạy đến, nhìn miệng vết thương đen xì. Độc đang lan dần lên.

Bọn chúng quỳ xuống xin tha thứ. Tại Menfuisu chỉ nghe được " không thể cứu ".

Tim Menfuisu tuyệt vọng. Mắt hắn đỏ ngầu. Như tu la từ địa ngục vậy.

Chợt hắn nhìn thấy Carol. Hắn lao lại kéo nàng ta tới chỗ Thiên thiên, găm lên:

- Người là con gái nữ thần sông Nile. Vậy cứu nàng đi, cứu A tỳ.

Menfuisu nắm tay Carol phát đau. Carol hoảng sợ. Nàng cũng định cứu Asisu rồi a! Lên tiếng:

- Người trước hết bỏ tay ta ra đã!

Menfuisu buông tay nàng ta ra. Carol tháo vòng cổ ra. Đây là Rain đưa cho nàng khi nàng bị rắn hổ mang cắn. Carol đổ ra một viên thuốc. Kêu thị nữ mang nước tới.

Thiên thiên giữ chút thanh tỉnh. Nàng không muốn Carol cứu mạng. Rõ ràng nàng thấy Carol gần đấy. Nhưng nàng ta không cảnh báo Menfuisu.

Thiên thiên ngậm chặt miệng khiến Carol Không đưa nước vào miệng nàng được.

Thân thể nàng đang nóng dần. Menfuisu thì gấp đến tim muốn nhảy ra ngoài.

Hắn không nhìn được nữa. Hắn cướp cốc nước từ tay Carol. Uống một ngụm.

Rồi dùng tay bóp cằm nàng, Thiên thiên đau, há miệng ra. Menfuisu thừa dịp nàng há miệng liền đẩy nước vào. Thiên thiên chưa kịp nuốt nước thì Menfuisu bỏ viên thuốc vào. Viên thuốc trôi theo miệng xuống cổ họng nàng. Lúc này Menfuisu mới yên tâm. Nhìn nàng mê man đi. Hắn ôn nhu lau nước khóe miệng nàng.

Giờ hắn suýt mất đi nàng thì hắn mới hiểu. Từ lâu trong hắn nàng đã không chỉ là tỳ tỳ.

Bọn y quan thì như thoát chết. Cầm kích nhìn Carol. Mà Carol đang mãi mê nhìn Menfuisu. Hắn thật ôn nhu, nếu nàng là người hắn yêu thật tốt.

Menfuisu cho chém toàn bộ binh lính trực ở đại điện trong ngày đó.

Tin đồn Carol cứu nữ hoàng lan nhanh. Dân chúng vô cùng cảm động khi Carol cứu Thiên thiên. Nữ Hoàng Asisu là nữ thần trong lòng họ nha. Dân chúng tập trung trước cung điện cảm tạ Carol. Càng thêm tin Carol là con gái nữ thần sông Nile Hapy.

Menfuisu chăm sóc Thiên thiên. Không để ý dân chúng sôi trào. Chỉ chú ý người con gái yếu ớt nằm trên giường. Nàng ngày thường mạnh mẽ bao nhiêu thì bây giờ yếu ớt bấy nhiêu. Càng thêm khiến Menfuisu

muốn trở nên mạnh mẽ để bảo hộ nàng. Giữ lấy nàng cho dù thần linh có muốn nàng đi nữa.

+++++

Tác giả: Bé Men và bé Thiên yêu nhau rồi.

Các nàng có thấy ta khắc họa Carol ác hơi quá không?

Bản gốc thánh thiện bao nhiêu bản này ác bấy nhiêu.

15. Chương 15

Thiên thiên đang mê man, nhưng cũng đã khá rất nhiều. Menfuisu vuốt khuôn mặt hơi có huyết sắc, ôn nhu nhìn nàng. Mấy hôm nay hắn đã thức khuya chăm sóc Thiên thiên, không ai khuyên bảo được hắn nghỉ ngơi.

Carol bước đến, vỗ vỗ vai hắn, nhẹ giọng nói:

- Nữ Hoàng đã không sao, ngài nên đi nghỉ.

Menfuisu cũng không để ý tới Carol Không hành lễ, giọng nói có chút mệt mỏi:

- Cảm tạ người, nếu người muốn gì hãy nói ra.

Menfuisu ánh mắt cảm kích nhìn Carol. Carol cup mi che dấu vui sướng, giọng nói không nghe ra vui hay buồn:

- Đó là việc ta nên làm. Ngài không cần cảm kích ta.

Menfuisu yên lặng tiếp tục nhìn Thiên thiên. Carol quay người bước đi. Cười lạnh. Menfuisu, chưa phải bây giờ.

+++++

Carol muốn đi chợ Trao đổi. Unasu được phái theo bảo vệ nàng ta. Carol muốn xem cuộc sống của người dân Ai cập. Tương lai mình sẽ trị vì. Bỗng ai đó nói:

- Đó là con gái nữ thần sông Nile.

Người dân bỗng xôn xao nhìn nàng ta. Nhiều người quỳ xuống cảm tạ nàng đã cứu nữ hoàng. Tặng cho nàng ta hoa sen.

Carol tươi cười, nàng ta cười rất đẹp, như ánh mặt trời, rực rỡ. Tóc vàng hoàng kim, đôi mắt to tròn. Khiến cho một kẻ đứng gần đây-Izumin kinh diễm, hẩn chỉ hiếu kỳ về Con gái nữ thần sông Nile. Không nghĩ nàng sẽ đẹp như vậy. Hẩn trong vô thức lạc mất tim.

Izumin tới đây chỉ để điều tra sự biến mất của em gái hẩn. Không nghĩ tới thấy nàng. Nàng là con gái nữ thần. Chắc chắn nàng biết gì đó. Izumin trong mắt tính kế.

Bỗng có một cuộn vải lăn tới chân Carol. Carol nhặt nó lên, nhìn về hướng Izumin.

Izumin bước đến, cúi người nói:

- Xin lỗi công nương, làm người hoảng sợ.

Vài binh lính chắn trước mặt Carol, nàng ta nhìn Izumin. Đôi mắt màu trà sâu thẳm. Vài sợi tóc rơi xuống mặt. Sóng mũi tinh tế. Môi mỏng hé mở theo lời nói. Rất cuốn hút ánh nhìn của người khác. Carol thân thiện, đáng yêu nói:

- Không sao!

Izumin cười cười, nàng thật thánh thiện, tốt bụng, giọng nói cũng rất đáng yêu.

- Để ta tội ta xin tặng công nương tấm lụa.

Carol ngại ngần.

- A, vậy cảm ơn người.

Nàng bước đi, để lại Izumin đang cười. Hẩn muốn nàng.

+++++

Tối đó Thiên Thiên tỉnh lại. Menfuisu đang ngủ bên cạnh. Hẩn nhẹ nhàng mà ôm nàng. Thiên Thiên cười hạnh phúc. Menfuisu mở mắt ra nhìn nàng:

- A tỷ, tỉnh rồi có đói không?

Thiên thiên ôm eo hắn, làm nũng:

- có chút chút!

Menfuisu cười, nàng khoẻ lại thật tốt. Hắn cũng không biết trong mắt hắn có bao nhiêu sủng nịnh. Hắn phân phó thị nữ làm đồ ăn. Thiên thiên nhìn hắn, hơi chua xót vượt quãng thâm dưới mắt hắn, trách cứ nói:

- người lại không hảo hảo nghỉ ngơi.

Menfuisu nắm tay nàng, thơm lên trán nàng:

- A tỷ vì ta mà nguy hiểm, ta chỉ nhắm mắt cũng sợ A tỷ biến mất.

Thiên thiên cười cười, hôn lên môi hắn, đây là lần đầu nàng chủ động. Menfuisu đảo khách làm chủ.

Thật bất ngờ... thị nữ đem cháo loãng tới.

Menfuisu không hài lòng buông Thiên thiên ra. Tự mình dứt cháo cho nàng.

Bọn thị nữ mắt nhìn mũi, mũi nhìn chân. Không tồn tại.

+++++

Trong tấm cung của Carol. Teti đang đứng ngoài cửa chờ nàng phân phó.

Carol mở tới mở lui tấm lụa. Tấm lụa thực đẹp. Hắn rất quý giá đi. Nàng ta bỗng buồn ngủ - không hề biết tấm lụa tấm thuốc mê. Carol thiếp đi.

Vài bóng đen vọt vào, nhẹ nhàng như không bế nàng ta đi.

+++++

Khi tỉnh lại, Carol nhìn xung quanh, lạ lắm, đây là đâu? Có tiếng nước? Nàng đang trên thuyền? Lúc này Izumin bước vào, hắn cười nhìn Carol.

Carol lo sợ nhìn Izumin, giọng run rẩy như tiểu bạch thỏ hỏi:

- Người là ai? Không đơn giản là một thương nhân đi.

Izumin cười nhạt, ôn nhu nhìn Carol. Người con gái của hắn thật thông minh.

- Ta là hoàng tử Hitaito.

Ta chỉ có chuyện muốn hỏi nàng, không cần sợ ta.

Carol suy nghĩ, Hitaito? Chẳng lẽ anh trai của công chúa Mitamun? Carol trong mắt hiện lên tia tính kế. Rất nhanh liền che dấu bằng vẻ mặt sợ hãi. Izumin nói tiếp:

- Nàng biết công chúa Mitamun đi. Nàng ta có ở trong cung điện Ai cập không???

Carol nghe tới đây thì ôm đầu, mặt trắng bệch, nước mắt chảy ra, giọng sợ hãi.

- Ta không biết gì cả, không biết. Nàng ta sẽ giết ta. Ta không biết...

Izumin hoảng sợ nhìn Carol. Sao lại vậy??? Bắt lấy tay Carol, giữ nàng ta bình tĩnh. Carol vẫn nức nở. Izumin nhìn thấy chiếc vòng tay của Mitamun đeo trên tay Carol (Mitamun đưa cho Carol khi bỏ trốn). Đây là chiếc vòng hắn tặng cho Mitamun khi tròn 15 tuổi. Hắn chắc chắn không nhận lầm. Giọng run run hỏi

- Nói cho ta biết, chuyện gì xảy ra. Ta sẽ bảo vệ nàng, không ai hại được nàng cả.

- ta không biết... ta không biết...

Izumin ôm Carol vào lòng.

Carol lúc này mới ngược mắt lên nhìn Izumin. Đôi mắt màu xanh đầy nước mắt, thân thể nàng ta run rẩy sợ hãi, nghẹn ngào nói:

- là Asisu... là Asisu. Ta thấy Asisu. Nàng ta sẽ giết cả ta.

Đầu Izumin như sét đánh. Asisu? Nàng ta đã giết Mitamun??? Izumin khó tin nhìn Carol?. Nhưng Carol có tín vật của Mitamun. Mitamun chưa từng tháo ra chiếc vòng tay này. Carol run rẩy ôm chặt Izumin.

Izumin mắt đỏ ngầu.

Asisu, Người Được lắm, ta nhất định khiến cho người trả giá.

Ôm Carol trong lòng, ta nhất định bảo vệ nàng, Carol.

Carol vui mặt trong lòng Izumin. Nhếch mép.

+++++

Tác giả: đọc xong chương này có ai ghét Carol không? Ta viết xong chương này sợ bị fan Carol chém quá.

Hic hic. Ta không thích vẽ đại gái của Izumin nên suốt đời làm vai phụ đj nhé.

16. Chương 16

Tại bến thuyền, cung điện Hitaito. Izumin kéo tay Carol xuống.

Hoàng hậu Hitaito-mẫu hậu Izumin và Mitamun chạy đến. Vẻ mặt lo lắng, giọng nghẹn ngào hỏi:

- Izumin, đã tìm được em gái con chưa?

Izumin nhìn mẫu hậu, xót xa. Đưa cho nàng ta chiếc vòng tay của Mitamun.

Hoàng hậu sững sờ, Izumin nói:

- Là Asisu, Nàng ta đã giết Mitamun.

Hoàng hậu Hitaito sụp xuống đất. Lệ rơi xuống, giọng khàn khàn khóc:

- Mitamun, con gái ta...con gái của ta... Mitamun...

Izumin đau lòng nhìn mẫu hậu. Đỡ lấy mẫu hậu, mắt hiện lên hận ý:

- Mẫu hậu, ta chắc chắn sẽ khiến bọn chúng trả giá.

Carol cúi đầu. Đứng sau lưng Izumin. Khắc chế nhạo báng trong tim.

Ha! Cứ hận đi. Để thù hận nhấn chìm các người.

Giết Asisu.

Giết Asisu trả thù cho em gái người đi.

Izumin???

+++++

Menfuisu đang ôm Thiên thiên ngủ thì thị vệ bấm báo:

- Pharaong! Tướng quân Unasu cầu kiến:

Menfuisu mở mắt, ôn nhu nhìn Thiên thiên đang ngủ. Kéo chăn che kín thân thể nàng lại (chú ý: do váy hở nên che. Các nàng đừng ảo tưởng là H nhá:3) thấp giọng nói:

- cho hắn vào!

Unasu bước vào, Menfuisu quay lưng về phía hắn. Ôm Thiên thiên trong lòng, Menfuisu lên tiếng:

- có chuyện gì???

Unasu quỳ một chân xuống bấm báo:

- Pharaong, công nương Carol đã biến mất. Trong phòng tìm được một cuốn lụa tẩm thuốc mê. Nghi ngờ là bị bắt cóc.

Menfuisu nhíu mi, hét Mitamun lại Carol. Phụ nữ thật rắc rối. Chỉ có a tỷ dịu dàng ở bên cạnh hắn. A tỷ đúng là tốt nhất.

Unasu cáo lui ra ngoài thì Thiên thiên mới mở mắt. Lúc Unasu tới thì nàng đã tỉnh dậy. Thiên thiên như mèo nhỏ rúc trong ngực Menfuisu, lên tiếng:

- Có thể là Hitaito. Công chúa Mitamun mất tích ở cung điện Ai cập. Nên có thể chúng muốn bắt Carol trả thù đi.

Menfuisu nhìn nàng, suy nghĩ.

Hitaito? Bắt cóc con gái nữ thần sông Nile? Như vậy chẳng khác nào sỉ nhục Ai Cập. Đây là vấn đề danh dự quốc gia. Hẳn là muốn hòa bình, Không phải sợ Hitaito. Không thấy lão hổ phát uy liền tướng mèo bệnh sao???

Menfuisu cười nhạt, vuốt tóc Thiên thiên. Đứng dậy vào triều.

+++++

Trên đại điện, Menfuisu lười nhác ngồi nhìn quan lại đứng bên dưới.

Hắn vẽ lười biếng mà uy nghiêm, mắt trầm tĩnh, Tể tướng Imotep lên tiếng:

- Pharaong, chúng ta phải cứu công nương Carol. Nàng là Con gái nữ thần sông Nile-là Ai Cập niềm tin.

Tướng quân Unasu cũng bước lên nói:

- Pharaong, Hitaito như thế là khiêu khích Ai Cập. Hơn nữa Carol đã từng cứu sống Nữ Hoàng-là Ai Cập mang ơn. Ta nguyện dẫn binh lính đi cứu công nương Carol.

Các đại thần cũng đồng ý dẫn quân đi Hitaito. Menfuisu cười nhạt, lũ đại thần này ít ra cũng chưa ăn hại sợ chết.

+++++

Menfuisu trước khi xuất quân phải làm lễ ở thần điện. Hắn mặc áo choàng dát vàng hình chim ưng, tay cầm đại trượng.

Thiên thiên là đại tư tế của Ai Cập. Tất nhiên là có mặt.

Nàng đứng trước mặt Menfuisu. Rực rỡ, cao quý như một nữ thần.

Menfuisu mắt hiện lên ánh cười.

Thiên thiên nhìn hắn, lên tiếng:

- Thần Sekhmet chúc người chiến thắng.

- Thần Serket bảo hộ người khỏi nguy hiểm.

- Thần Sobek bảo hộ cho quân đội Ai cập.

Thiên thiên bước xuống, khuôn mặt lo lắng:

- Hãy trở về bình an, em trai của ta.

- Các vị thần sẽ bảo vệ ta, nàng hãy yên tâm.

Menfuisu ôm lấy eo Thiên thiên.

Nàng biết rằng không thể ngăn cản hẳn.

Nhưng nàng không nhịn được lo lắng.

Mong rằng Menfuisu bình an trở lại.

+++++

Dân chúng sôi trào kích động. Tập trung trước thần điện nhìn Pharaong và nữ hoàng.

Menfuisu nắm tay Thiên thiên bước ra, Menfuisu uy vũ lên tiếng:

- Hitaito bắt con gái nữ thần sông Nile. Đây là hành động khiêu khích Ai cập.

Dân chúng phấn nộ với Hitaito. Tiếng hét lớn dần lên:

- ĐÁNH HITAITO... ĐÁNH HITAITO.

Đội tiếng hét lắng xuống, Menfuisu lại lên tiếng:

- 3 ngày sau quân đội Ai cập xuất phát tiến đánh Hitaito.

+++++

Ban đêm, vì sao rực sáng trên nền trời đen. Người Ai cập cổ tin rằng, mỗi vì sao là một người đã được trở về với thần linh.

Thiên thiên ngâm mình trong ao tắm. Nước vào ban đêm đã hơi lạnh, nhưng nó làm nàng tỉnh táo.

Nàng nhìn thấy Carol đã không còn thánh thiện, ngây thơ.

Chẳng lẽ câu chuyện đã sai gì đó?

Tuy Menfuisu có chút tình cảm dành cho nàng. Nhưng nàng không thể hại Carol.

Nếu như Menfuisu biết nàng như thế ác độc. Mọi chuyện nàng làm không trở thành công cốc sao?

Menfuisu bây giờ chưa có tình cảm với nàng ta. Nhưng một thời gian sau thì sao? Nàng phải nghĩ cách loại bỏ Carol trước khi chuyện đó xảy ra.

Ngày Carol có trái tim Menfuisu là ngày nàng mất tất cả.

Nàng thả lỏng người. Gọi Ari:

- Ari!

Ari bước tới, cung kính trả lời:

- Dạ, thưa bệ hạ.

- Các cốc ngâm chuẩn bị xong chưa?

- Thưa nữ hoàng! Đã xong cả. Chờ lệnh của người.

Thiên thiên đứng lên, nước chảy dọc theo cơ thể hoàn mỹ của nàng.

- Kêu Nana, Mia, Iris, Moni, Rolis coi chừng tất cả.

Ta cần làm gì đó rồi.

+++++

Tác giả: sắp chuyển thành cung đầu mất. Hic hic.

Tác giả IQ thấp, vắn não ra suy nghĩ này.

17. Chương 17

Hitaito sau khi nghe Ai cập tiến đánh thì sôi trào.

Người Ai cập rất hùng mạnh. Từ khi có đồ sắt càng thêm mạnh. Nhưng pharaong Menfuisu luôn chủ trương hòa bình. Không muốn thần dân Ai cập lâm vào chiến tranh.

Ai cập lần này lấy lý do Hitaito bắt “con gái nữ thần sông Nile” mà tiến đánh.

Nhưng chuyện này chỉ có hoàng gia Hitaito mới biết. Dân chúng Hitaito chỉ biết nghi ngờ này nọ.

Hoàng hậu Hitaito sau khi nghe tin này vô cùng căm phẫn. Tầm cung của hoàng hậu

” bang, bang ” tiếng đổ vỡ đồ đạc. Hoàng hậu khuôn mặt vắn vẹo vô cùng tức giận. Lớn tiếng hét:

- Ai cập, lại Ai cập. Chúng đã hại chết Mitamun của ta còn chưa hài lòng sao? Chúng còn muốn gì nữa???

Bọn thị nữ quỳ xuống đất. Không dám ngẩng đầu nhìn hoàng hậu.

Trước mặt hoàng đế ôn nhu bao nhiêu, sau lưng độc ác bấy nhiêu. Tất cả các thứ phi của Hoàng đế Hitaito không ai sinh được con, có thai thì cũng chết vì tội này nọ. Chỉ riêng hoàng hậu sinh được một hoàng tử và một công chúa.

Bỗng thị nữ trung thành của hoàng hậu lên tiếng:

- Hoàng hậu, Ai cập không phải là vì Carol sao? Tất cả là do nàng ta, là nàng ta đem lại xui xẻo.

Hoàng hậu Hitaito mắt lóe qua tia ác độc. Đúng! Chính con nhỏ tóc vàng đó. Nó là nữ thần Ai cập. Nó mang xui xẻo cho Hitaito này.

+++++

Carol đang nằm trên giường suy nghĩ. Nàng đã nghe tin Menfuisu tới cứu nàng.

Nàng trong tim không nén nổi vui mừng. Hắc trong tim có nàng sao? Hắc đã chú ý tới nàng sao? ha ha...

Nàng rất muốn trở thành vợ hắc. Nhưng sống ở thế kỉ 21. Nàng đã quen với chế độ một vợ một chồng.

Nàng cũng không muốn chia sẻ hắc với ai.

Lại còn luật lệ vợ vãn của Ai cập. Chị em kết hôn.

Asisu từ lâu đã được coi là hoàng phi tương lai. Nàng ta lại còn là nữ hoàng.

Hưởng hạ Ai cập.

Muốn có được Menfuisu, trước hết phải loại bỏ Asisu.hừ. Nàng muốn lợi dụng Izumin giết Asisu.

Chỉ cần loại Asisu. Nàng sẽ là người duy nhất đủ điều kiện kết hôn với Menfuisu.

Nàng là con gái nữ thần sông Nile happy.

Carol đang suy nghĩ vui vẻ thì cửa mở ra. Nàng tưởng Izumin nên không để ý.

Cho đến khi giọng nói nhạo báng của hoàng hậu Hitaito vang lên:

- Carol! Người thực hưởng thụ.

Carol cứng đờ người. Nàng ngược mắt về phía hoàng hậu Hitaito. Phía sau nàng ta đi vài thị nữ. Về mặt xem cuộc vui. Hoàng hậu Hitaito lại lên tiếng:

- Người ở đây hưởng thụ trong khi lũ Ai cập ngu ngốc tới đây cứu người. Cứu nữ thần của chúng.

Hoàng hậu Hitaito càng nói về sau càng gần giọng. Khuôn mặt tức giận đỏ bừng.

Carol vẻ mặt trắng bệch, run rẩy, trong lòng lại thầm mắng. Hoàng hậu Hitaito ác độc nói:

- bắt nàng ta lại, nàng ta cần được dạy dỗ một chút.

Carol lần này thì run rẩy thật. Ai biết người đàn bà điên này sẽ làm gì nàng.

Hai thị nữ tiến đến giữ tay Carol. Carol cũng chỉ là nữ hài. Làm sao so được với hai thị nữ khỏe mạnh. Hai thị nữ lôi Carol quỳ xuống đất. Nàng đã bao giờ chịu nhục nhã thế này. Carol cảm tức cũng phải nhin. Mắt nàng đỏ hoe. Ứa nước mắt. Khuôn mặt khiến người đau lòng.

- Ta ghét nhất là khuôn mặt thánh thiện của ngươi, ngươi tưởng ta ngu ngốc tin ngươi sao?

” chát ” hoàng hậu Hitaito dùng sức tát mạnh lên mặt Carol. Khóe miệng Carol ứa máu. Carol sưng sờ.

- Ha ha. Đau sao? Ngươi đau bằng nỗi đau ta mất con sao?

Hoàng hậu Hitaito khuôn mặt vẫn vẹo, giật ngược tóc vàng óng của nàng về đằng sau. Khiến Carol nhìn thẳng hoàng hậu Hitaito. Carol đau đớn kêu:

- A!

Nước mắt Carol lục tục rơi xuống. Khóe mắt ứ đọng. Hoàng hậu Hitaito càng thêm điên cuồng. Dùng tay vuốt ve khuôn mặt xinh xắn, làn da non mềm của Carol hằn đỏ lên.

- con gái ta cũng rất xinh đẹp.

Hoàng hậu Hitaito, cười cười. Dùng móng tay vạch lên má Carol. Vết thương lập tức chảy máu.

Lúc này Izumin đi đến, bị hù sợ, thét lên:

- Mẫu hậu, người đang làm gì?

Izumin chạy đến, ôm Carol vào lòng. Carol khóc vô cùng thương tâm khiến tim Izumin đau đớn. Hoàng hậu Hitaito “hừ” lạnh, quay người bước đi nói:

- Izumin, con đừng nên để vẻ ngoài của một bông hoa lừa dối.

Izumin cũng chẳng để tâm, kêu thị vệ gọi y quan. Vội vàng đỡ dành Carol.

Carol sợ hãi nhưng cũng vô cùng tức giận. Nàng là để người ta nâng niu, có bao giờ trải qua sợ hãi thế. Nếu không phải nàng đang lợi dụng Izumin thì sao phải chịu nhục nhã thế này. Vết thương ở mặt tuy bé nhưng Carol rất lo lắng nó sẽ hủy dung mạo mình.

+++++

Tác giả: đây, ngược Carol nhá.

Carol người có trách thì trách độc giả, tác giả ta vô cùng vô tội nha ~.

18. Chương 18

Sau vài ngày lênh đênh trên biển, Menfuisu tỏ ra nóng nảy rất nhiều. Lần này hắn bộc phát:

- Cho sứ giả thông tri cho Hitaito, tốt nhất trả ” con bé tóc vàng ” cho Ai cập. Không thì ngày mai ta sẽ đánh vào đất liền.

Đã tốn gần 5 ngày đi trên biển mới tới Hitaito, 3 ngày ngây ngẩn ở gần đất liền, chúng còn chưa giao ” con bé tóc vàng ” ra. Nếu không phải A tỷ dặn dò hắn

” hãy cố giảm thương vong ít nhất có thể ” thì hắn sao nhịn tới bây giờ.

Nhắc tới A tỷ. Ruột cuộc A tỷ đang làm gì.? Có hay không ăn uống đầy đủ? Có nhớ hắn?

Tại con nhỏ phiền phức đó nên hắn mới phải rời xa A tỷ. Tốt nhất lần này trở về nên ngoan ngoãn chút. Không Hắn sẽ ném nạng ta cho cá xấu.

Moni và Iris là đặc biệt do Thiên thiên đưa theo chăm sóc Menfuisu và chú ý Carol. Nên với việc Menfuisu tức giận cũng chỉ cười tủm tỉm.

+++++

Trong cung điện Hitaito, Izumin ôm Carol trong lòng, ôn nhu nói:

- Carol, ta không thể giao nàng cho Ai cập.

Carol vui mặt trong ngực Izumin.

Từ hôm ”thân mật” gặp hoàng hậu Hitaito. Carol khoe miệng ứ máu, má trái tím lại, má phải bị một vết rạch nhỏ. Nói chung với mỹ nhân như Carol thì là vô cùng thê thảm.

Nghe Izumin nói, Carol nhú mi. Tên chết tiệt! Người còn muốn giữ ta bao lâu nữa hả?

- Izumin, hay người đưa ta trở về Ai cập đi. Người còn phải trả thù cho em gái người. Ta trở về thì có thể giúp người.

Izumin lo lắng, chút cảm động nhìn Carol, hôn lên trán nàng ta:

- Ta không muốn nàng gặp nguy hiểm vì ta.

- Izumin, Ta là nữ thần Ai cập. Họ sẽ không làm hại ta.

Izumin suy nghĩ một lúc, gật đầu. Nhưng lại nói:

- Còn Asisu thì sao?

Carol mỉm cười trấn an, mắt đỏ hoe, vẻ mặt đáng thương,:

- chỉ cần chàng giết Asisu, sớm ngày cứu ta ra ngoài. Chúng ta có thể mãi bên nhau rồi.

Izumin mắt hiện qua tia thù hận. Ôm chặt Carol, nói:

- được! Rất nhanh thôi nàng ta sẽ biến mất.

Rồi hôn lên môi Carol. Carol mỉm cười hạnh phúc.

Đúng! Rất nhanh thôi Menfuisu sẽ thuộc về ta.

Rồi ta và Menfuisu mãi bên nhau.

+++++

Menfuisu nhận được tin tức 1 tuần sau sẽ trả lại Carol. Hitaito mời Menfuisu vào dự yến tiệc để giải thích việc này, Menfuisu rất khó chịu nhưng vẫn phải đi.

Trong cung điện Hitaito, Menfuisu bước đi. Phía sau là Usanu và Minue, còn vài thị vệ.

Sau tiếng hô của thị vệ, Menfuisu bước vào, hoàng đế Hitaito ngồi trên cùng, hân hỉ, già, râu ria xồm xòa.

Bên phải là hoàng hậu Hitaito, bà ta có vẻ hiền hòa, hồi trẻ chắc hẳn là một mỹ nhân.

Izumin ngồi bên dưới, bên cạnh là Carol. Carol dùng một tấm lụa che mặt, lộ ra đôi mắt xanh, sáng, linh động, vô cùng đáng yêu, khi thấy Menfuisu thì mắt sáng rực.

Chàng đến rồi! Chàng thật sự đến vì ta.

Izumin thì thù hận che mờ mắt, không phát hiện sự thay đổi trong ánh mắt Carol.

Menfuisu nhú mi, ánh mắt Carol làm hắn khó chịu. Lúc này hoàng đế Hitaito lên tiếng:

- Pharaong, vinh hạnh cho ta. Haha...

Menfuisu cười nhạt, nhìn hoàng đế Hitaito đáp:

- Thật vậy chăng?

- haha. Hiểu lầm, hiểu lầm thôi..

Izumin nghe phụ vương mình lại trong lòng thầm khinh bỉ. Hitaito cần mạnh hơn để đấu với Ai cập. Sẽ có một ngày ta cứu Carol ra khỏi tay người.

Sau vài vũ điệu sôi nổi thì hoàng hậu Hitaito không nhận được nữa, lo lắng hỏi:

- Pharaong Menfuisu, con gái ta đã đến Ai cập...

Menfuisu nhìn Hoàng hậu Hitaito, nàng ta run lên:

- Đúng! Nhưng đã biến mất.

Izumin đè nén thù hận trong lòng, lên tiếng:

- Mong ngài cho Hitaito một lời giải thích.

Menfuisu nhìn Izumin, cười nhạt:

- Vậy mong Hitaito cho Ai cập lời giải thích. Các người đã bắt “con gái nữ thần sông Nile” của Ai cập ta.

Không khí nặng nề dần, bọn quan lại Hitaito toát mồ hôi hột. Hoàng đế Hitaito cười xòa:

- Hiếu lắm, haha.

Menfuisu ánh mắt khinh bỉ, Izumin căm tức nhìn phụ vương mình. Hắn là con rùa rụt đầu, chỉ ham mê nữ sắc thôi. Hoàng đế Hitaito lại như không nhận ra, nói tiếp:

- Sau vài ngày nữa, ta sẽ mở tiệc đưa tiễn pharaong và công nương Carol.

Vài ngày sau, Hitaito như lời hứa trả lại Carol và mở tiệc đưa tiễn.

+++++

Trong tấm cung hoàng đế Hitaito. Izumin tức giận nói:

- phụ vương, sao người lại sợ hãi Ai cập chứ?

Hoàng đế Hitaito đôi mắt thanh tỉnh nhìn Izumin, trả lời:

- Chúng ta hiện tại đánh lại Ai cập sao? Quân đội Ai cập rất mạnh, cho dù thắng được trận này đi, chúng ta cũng tổn thương nguyên khí.

Mất bao nhiêu lâu mới khôi phục? 5 năm,10 năm?

Vì một con bé tóc vàng đáng sao? Vì một con bé mà người đẩy thân dân mình vào nguy hiểm, lâm than sao?

Izumin cúi đầu, không rõ hắn suy nghĩ gì, nói:

- Nhưng còn Mitamun? Chúng đã giết Mitamun?

Hoàng đế Hitaito mắt hiện lên chua xót, nói:

- Nhưng bây giờ chúng ta phải nhịn.

Izumin cười nhạt, hắn nhìn hoàng đế Hitaito. Rồi xoay người bước đi.

Hoàng đế Hitaito cười khở.

Izumin còn non trẻ, hấn cần trải qua khó khăn để trưởng thành hơn, hấn phải biết đặt đất nước lên hàng đầu. Phải biết hi sinh, dù là con mình, vì đất nước. Hoàng tộc là vậy. Là vô tình.

+++++

Tác giả: sau khi viết chương 17. Ta rút ra một kết luận. Độc giả rất thích ngược Carol.

Carol rất thánh thiện mà.

Trừ dị bản này của ta.

19. Chương 19

Trên thuyền trở về Ai cập, Menfuisu đứng trên mạn thuyền. Gió biển thổi mạnh mẽ, 3 ngàn tóc đen bay lất phất. Ánh mắt hấn chăm chú về đằng trước.

Rất nhanh thôi, hấn có thể trở về với A tỷ rồi.

Carol bước tới, nàng ta mặc một chiếc váy lụa trắng. Không giống Thiên thiên vẻ lạnh lùng, yêu mị. Nàng ta toát ra vẻ tinh nghịch, đáng yêu. Tóc vàng óng ánh trong nắng, mắt xanh như biển cả. Đối với người khác nàng ta có thể đặc biệt, nhưng với menfuisu, nàng ta chỉ giống thị nữ như Iris và Moni. Carol lên tiếng:

- Menfuisu, cảm tạ ngài đã tới Hitaito vì ta.

Menfuisu cười nhạt, xoay lại nhìn Carol. Nhưng Carol che nửa mặt. Menfuisu nhíu mi, Hitaito tra tấn nàng ta sao? Menfuisu hỏi:

- Mặt người... sao vậy?

Carol mắt đỏ lên, Menfuisu là quan tâm ta sao? Carol rơi nước mắt, vô cùng đáng thương, khiến người khác muốn ôm vào lòng vỗ về. Menfuisu cứng đờ người, hấn làm gì mà nàng ta khóc??? Carol đang định chui vào lòng Menfuisu khóc Thì Iris từ đâu đó chui ra,cúi đầu nhắc nhở:

- Pharaong, bên ngoài gió lạnh. Xin người hãy vào trong thuyền.

Menfuisu giật mình nhìn Iris, Carol dừng lại động tác, trong lòng tức giận. Iris thản nhiên đứng đó. Menfuisu lắc lắc đầu, đi qua Carol vào trong, Iris theo đuôi Menfuisu, bỏ mặc Carol đáng thương đứng đó.

+++++

Gần 4 ngày sau, Menfuisu đã trở về Ai cập. Từ xa, hắn nhìn Thiên thiên đứng ở bến thuyền. Nàng mạnh mẽ mà đứng ở đó. Trong lòng Menfuisu ấm áp, khi hắn trở về luôn luôn có A tỷ đứng chờ hắn. Menfuisu khóe miệng nhích lên, Carol thu màn này vào mắt. Tim nàng ta nảy nở sự ghen tỵ. Vì cái gì Menfuisu như thế ôn nhu cười với Asisu??? Nàng ta đè nén ghen tỵ, cười như nắng ấm và vẫy tay với dân chúng. Dân chúng sôi nổi, hô hào và tung hoa sen trắng tặng nàng ta.

Carol cũng không biết từ bao giờ dân chúng đã dùng sen trắng tượng trưng cho nàng ta.

Menfuisu nhảy xuống thuyền, ôm Thiên thiên vào lòng. Thiên thiên nhìn hắn tươi cười rực rỡ, nói:

- Menfuisu, em về rồi???

Menfuisu không dấu ý cười trong mắt, trả lời:

- Ta đi là gần một tháng, A tỷ có hay không nhớ ta?

Minue đứng sau lưng menfuisu cười cười, lại nhìn sang Mya. Mya đỏ mặt cúi đầu.

Menfuisu ôm eo Thiên thiên bước đi, Carol lẳng lặng đứng sau.

Thiên thiên quay lại nhìn Carol

. Thấy nàng ta che mặt, nhưng cơn gió đã hất vãi lụa che mặt của nàng ta lên, lộ ra má thâm tím. Ánh mắt Thiên thiên lộ ra nghi hoặc, Izumin nguyên tác là quát nàng ta vài roi thôi, sao lại khác xa thế, thâm tím má như vậy là ra tay không chút lưu tình rồi. Carol cảm giác được ánh mắt Thiên thiên nghi hoặc nhìn mình.

Chỉ giả vờ như không nhận ra.

+++++

Buổi tối, khi ánh trăng đã lên cao. Carol đang định đi nghỉ ngơi, cho Teti ra ngoài. Bỗng một bóng đen vụt vào. Bịt miệng nàng ta, Carol hoảng sợ thì bóng đen lên tiếng:

- Công nương Carol, xin đừng sợ. Ta là người của hoàng tử Izumin.

Carol bình tĩnh, gật đầu. Bóng đen buông tay. Bước ra quỳ một chân xuống trước mặt Carol. Đây là một nam nhân trẻ tuổi người Hitaito. Nam nhân lên tiếng:

- Công nương Carol! Ta tên Ruka.

Carol nhìn Ruka. Đánh giá một chút rồi hỏi:

- Izumin phái người đến làm gì???

Ruka cúi đầu, cung kính nói.

- Hoàng tử phái ta bảo vệ và nghe theo lệnh người.

Carol cười nhạt. Tốt! Nàng đang không có người đáng tin cậy để dùng. Ruka lại tiếp tục nói:

- Hoàng tử có nhắn rằng mong người chờ hắn, rất nhanh sẽ giải quyết thù hận rồi cứu người.

Carol gật đầu. Cho Ruka lui đi. Hắn đã lên vào đám thị vệ Ai cập. Chỉ cần Carol nguy hiểm hắn sẽ xuất hiện.

+++++

Carol sau khi chữa trị và nghỉ ngơi thì khuôn mặt đã khôi phục hoàn toàn. Chỉ có vết rạch hơi mờ nhạt hiện trên mặt.

Hôm nay, Ai cập làm lễ thu hoạch và cảm tạ thần linh đã cho một mùa màng tươi tốt, Cầu cho vụ mùa sắp tới.

Carol dậy từ sáng sớm. Nàng mặc chiếc váy lụa màu xanh nhạt, đầu đội chiếc mũ hình chim ưng. Cả người tỏa ra tươi cười, vui vẻ. Chiếc váy khiến nàng thêm linh động, đáng yêu.

Thiên thiên thì mặc váy lụa hồng, khoác chiếc áo lụa mỏng bên ngoài. Chiếc váy lộ ra đường cong trên cơ thể, phụ trợ cho vẻ cao quý của nàng. Đầu đội vương miện rắn, chi tiết cầu kỳ. Gương mặt bình thản, có chút lạnh, chỉ lộ ra vẻ ôn nhu khi cạnh Menfuisu. Khiến cho người ta chỉ dám nhìn, không dám tiến gần.

Khi Thiên thiên tới Thần điện thì Menfuisu và Carol đã tới. Menfuisu mỉm cười nhìn nàng, Thiên thiên mắt lộ ra ánh cười.

Thiên thiên làm lễ tế thần linh bằng nông sản nhân dân thu hoạch. Rồi cảm tạ thần linh.

Carol thì chúc cho nhân dân vụ mùa tới sẽ bội thu. Cầu cho nữ thần sông Nile happy sẽ dâng nước, bồi phù sa màu mỡ khắp ruộng đồng Ai Cập.

+++++

Tác giả: chương sau 2 ẻm bắt đầu đấu nhau nhé.

Tiến trình hơi chậm. Sorry các nàng.

20. Chương 20

Menfuisu ôm Carol chặt trong lòng, như sợ nàng ta sẽ biến mất. Carol sợ hãi, vùi mặt trong lòng Menfuisu, người run rẩy, yếu đuối.

Menfuisu ánh mắt lạnh lùng liếc qua Asisu. Trong ánh mắt chỉ có ghét bỏ, ghê tởm. Asisu tim chết lặng, nước mắt như những giọt trân châu rơi xuống.

Nhưng những giọt nước mắt này chỉ khiến Menfuisu thêm khinh bỉ. Menfuisu lạnh lùng, gằn giọng nói:

- Asisu, vì sao người cứ muốn hại Carol? Nàng đã làm gì người?

Asisu run lên, ngược mắt nhìn Carol đang run rẩy trong lòng Menfuisu.

Asisu hiện lên tia thù hận, giọng bi thương:

- Nàng đã cướp người khỏi ta, giờ nàng ta còn muốn đuổi ta ra khỏi Ai Cập.

Menfuisu trào phúng cười, nhìn Asisu ghét bỏ:

- Ta chưa bao giờ là của người. Ai Cập cũng không muốn giữ một kẻ tâm địa rắn rết như người. Người thật ác độc. Lần này đã tới giới hạn của ta.

Asisu nhìn Menfuisu buông ra lời vô tình mà tim như bị xé nát. Vì cái gì? Vì cái gì lại như vậy? Asisu giọng run rẩy nói:

- Menfuisu, ta yêu người!

- Nhưng ta ngay cả làm đệ đệ người ta cũng thấy ghê tởm. Hãy rời khỏi Ai cập. Hãy lấy Ragashu.

Asisu như ngây ngẩn. Hắn vô tình, hắn cư nhiên vì Carol mà hận nàng.

Menfuisu xoay người bế Carol đi. Không xoay người nhìn lại Asisu một lần. Asisu cười điên cuồng, cười cho đau khổ, cười cho bi thương, cười cho tình yêu của nàng với menfuisu. Asisu bỗng hộc ra một búng máu rồi lâm vào bóng tối.

Carol giật mình tỉnh dậy, Nàng vừa mơ cái gì? Nàng mơ tới Menfuisu yêu nàng sao??? Asisu như thế nào bị ghét bỏ??? Carol nghi hoặc. Chẳng lẽ thần linh báo cho nàng tương lai sao? Carol mỉm cười.

Asisu sẽ như vậy, sẽ phải rời khỏi Menfuisu, rời khỏi Ai cập. Sẽ nhận hết nhục nhã, đau đớn mà ra đi.

Ai bảo nàng ta ngu ngốc mà đưa ta về đây. Muốn ta trở thành nô lệ, nhận đau khổ sao??? Hừ. Người phải trả giá Asisu.

+++++

Menfuisu và Thiên thiên đang đánh cá ngựa. Trò này chính là từ khi còn nhỏ A tỷ đã dạy hắn chơi. Đôi lúc A tỷ sẽ thắng và cười nhạo hắn. Thiên thiên mỉm cười, nàng thắng.

- Menfuisu gốc gác, gốc gác, người là pharaong gốc nhất trong lịch sử.

Menfuisu buồn cười nhìn A tỷ. A tỷ ít khi biểu lộ nét trẻ con. Toàn dùng bộ mặt lạnh, xa cách.

Bỗng nhiên, Teti lao vào. Nước mắt, nước mũi đầm đìa, nói:

- Pharaong... xin người hãy cứu... công nương... nàng bị người ướp xác bắt đi rồi???

Menfuisu nhíu mi, đứng dậy chạy ra ngoài. Nàng ta không thể chết, nàng ta bây giờ rất có giá trị với dân chúng, nếu nàng ta chết sẽ khiến dân chúng lo sợ không tốt. Menfuisu nhảy lên một con ngựa phóng đi. Binh lính thấy Menfuisu đi liền chạy theo.

Thiên thiên ở phía sau, cười nhạt, Carol! Người đã vội vã thế là muốn ta chơi cùng với người sao? Được! Ta chờ trò hầy của người.

Khi Menfuisu đến, Carol bị trói. Trên người xuất hiện vài vết roi, mà Carol thì vô cùng hoảng sợ. Nước

mắt như ngọc rớt xuống, khuôn mặt bởi sợ hãi mà tái nhợt.

Kẻ ướp xác nhìn thấy Pharaong thì vô cùng hoảng sợ, quỳ xuống hành lễ.

Menfuisu rất tức giận, bọn chúng kiểm việc để làm sao? Không có ai chết để ướp nên chán tay sao???

Hắn lại cúi trối cho Carol, nàng ta thấy Menfuisu thì nhào vào lòng, khóc rất lớn.

Menfuisu đầu đầy vạch đen. Nàng ta thật thích khóc. Menfuisu đành phải bế Carol trở về.

Menfuisu bế Carol trở về tới nơi, Thiên thiên còn đứng đó. Thiên thiên nhủ mày, hỏi:

- Chuyện gì xảy ra???

Menfuisu nhìn Thiên thiên, đặt Carol xuống, Carol vẫn cứ sợ hãi, run rẩy, đầu tóc có chút tán loạn. Trả lời:

- Ta cũng không hiểu tại sao kẻ ướp xác này lại bắt Carol.

Kẻ ướp xác được bắt đến, hắn quỳ bên dưới, sợ hãi. Lâu lâu lại nhìn Thiên thiên cầu cứu. Thiên thiên nghi hoặc? Sao hắn lại dùng ánh mắt cầu cứu nhìn nàng. Menfuisu lạnh giọng nói:

- Người biết nàng là con gái nữ thần sông Nile. Thế mà dám hại nàng ta. Là ai sai khiến người???

Thiên thiên suy nghĩ, Carol bày ra chuyện này vì cái gì? Muốn Menfuisu chú ý, thương hại nàng ta sao?

Kẻ ướp xác run rẩy, lo lắng nói:

- Dạ....không có... không có..

Carol lúc này đã ngừng khóc, giọng vẫn chút run rẩy nói:

- Có khi nào hắn là người Hitaito phái tới giết ta??? Chúng hắn muốn Ai cập hỗn loạn đi.

Menfuisu híp mắt nhìn kẻ ướp xác, sát khí tỏa ra, rút kiếm. Kẻ ướp xác mặt tái nhợt, giọng nói run rẩy, khó khăn nói ra:

- không phải, ta không phải người Hitaito.

Là Asisu... Asisu nữ hoàng sai ta.

Menfuisu cứng đờ người, Carol ngạc nhiên nhìn Thiên thiên. Thiên thiên cười lạnh lùng, mắt tỏa ta nhạo báng. Thì ra vu khống, Carol! Người lại sử dụng trò mèo này sao???

- Người dám vu khống ta? Người muốn ly tán ta và Carol sao? Ta việc gì phải giết Carol đây???

Carol trong mắt lóe qua ánh cười, rất nhanh đã che dấu, không ai phát hiện.

Kẻ ướp xác bò lại chân Thiên thiên. Cầu xin:

- Nữ Hoàng... xin người hãy cứu ta... chẳng phải người muốn tra tấn rồi ướp xác nàng ta sao???

Thiên thiên cười cười, thì ra nàng ta đã ngờ tới Thiên thiên sẽ nói như vậy.

Rồi kẻ ướp xác lại bò sang chân Menfuisu, cầu xin:

- xin người tha chết cho ta... ta chỉ là nghe lệnh nữ hoàng... ta...ta không biết gì cả...

+++++

Tác giả: kỉ niệm 1k lượt đọc. Ta mở đầu cho trận chiến đầu tiên.

Học cách đoạn hay thì hết. Haha. Ngược đọc giả.

21. Chương 21

- xin người tha chết cho ta...ta chỉ nghe lệnh nữ hoàng...ta...ta không biết gì cả ..

Kẻ ướp xác cầu xin Menfuisu. Thiên thiên vẫn vẻ mặt cười lạnh, tỏ vẻ xem cuộc vui. Menfuisu thì không có chút nào nghi ngờ Thiên thiên. Carol nghi hoặc, nhú mi. Không phải Menfuisu chán ghét Asisu sao? Sao cả hỏi hần cũng không hỏi? Chẳng lẽ nàng sai rồi?

Menfuisu bất chợt dùng kiếm đâm vào bụng kẻ ướp xác, kẻ ướp xác trợn mắt.

Menfuisu rút kiếm ra, hần vẫn không nhú mi. Vẫn bình thản ra lệnh:

- Người đầu, đưa Công nương Carol về tắm cung. Đảm bảo an toàn.

Carol khó tin, không thể nào một chút cũng không nghi ngờ Asisu? Không cần thăm vắn liền giết chết? Carol bị binh lính đưa về tắm cung.

Menfuisu lúc này mới nhìn Thiên thiên nói:

- Hấn muốn vu khống A tỷ. Ta không cho phép.

Thiên thiên cười. Ánh mắt lộ ra ôn nhu với menfuisu.

Carol, người cho rằng Menfuisu bây giờ giống Menfuisu kiếp trước sao?

Hấn bởi vì một trò mèo liền bị lừa, liền nghĩ rằng ta ra tay?. Vết đâm lúc nãy cho dù giữa bụng, cũng tránh chỗ nguy hiểm. Liền nhanh chút vắn có thể còn sống.

Hấn vẫn là tin tưởng ta. Vắn giải oan.

+++++

Carol về tắm cung liền nằm trên giường để Teti bôi thuốc. Suy nghĩ:

Menfuisu có lẽ bây giờ chưa nghi ngờ Asisu. Nhưng vài lần như vậy hấn lại có thể tiếp tục tin tưởng Asisu??? Chỉ cần bây giờ Menfuisu chán ghét Asisu thì mọi chuyện sẽ rất dễ. Chỉ cần Menfuisu trong tim có chút nghi ngờ Asisu thì nàng sẽ khiến Asisu trở thành kẻ độc ác, rắn rết.

Carol đang suy nghĩ thì nhớ ra gì đó hỏi Teti:

- người nhà hấn (kẻ ướp xác) như thế nào rồi?

Teti mỉm cười , cung kính trả lời:

- Công nương, bọn chúng đang bị Ruka nắm trong tay. Chắc chắn không dám lộ ra gì đâu.

Carol gật đầu, đây mới là mở đầu thôi.

+++++

Thiên thiên nằm trên giường, Ari mát xa cho nàng. Mùi tinh dầu lan tỏa khiến Thiên thiên thỏa mái, nhắm mắt suy nghĩ

Carol đã muốn ra tay. Carol muốn nàng bị nghi ngờ, sau dần dà bị Menfuisu ghét bỏ. Rồi sẽ trở nên độc ác trong mắt Menfuisu. Mà Carol thì sắm vai đáng thương, thánh thiện, kẻ bị hại trong chuyện này. Rồi một ngày đẹp trời đá nàng sang Babylon.

Nhưng rất tiếc, nàng ta sẽ không dễ dàng như ý đâu. Bởi vì nàng Thiên thiên - không thua dễ dàng thế được.

Thiên thiên nhẹ giọng nói với Ari:

- Từ giờ trở đi sẽ nhiều chuyện lắm đây.

+++++

Vài ngày sau, bầu trời xanh vút. Rất thích hợp cho những vụ án giết người, ám sát.

Carol và Thiên thiên tới Thần điện cầu may mắn cho Ai cập. Từ xa, Carol thấy nàng. Vui vẻ, chạy lại tươi cười, nói:

- Asisu nữ hoàng, người tới thật sớm a.

Thiên thiên lạnh nhạt nhìn Carol. Nàng không có thói quen đeo mặt nạ lừa dối người khác. Chỉ không nóng, không lạnh trả lời:

- Người cũng vậy.

Thần điện là nơi linh thiêng, không phải ai cũng vào được nên thị nữ phải ở ngoài. Cửa đóng vào, bên trong rất nhiều tượng thần Ra, Thần Isis, Thần Sekhmet... đến hàng trăm tượng thần, tất cả đều bằng vàng, điêu khắc sống động.

Tường và cột được vẽ rất nhiều hình vẽ, về ngư dân, về nông dân về cuộc sống.... đều rất rõ nét.

Carol vẫn cứ mỉm cười thân thiện với Thiên thiên. Thiên thiên không nhận được ghê tởm liền nói:

- Không cần giả bộ.

Carol cứng đờ mặt. Tất nét cười, ánh mắt lạnh nhạt nhìn Thiên thiên.

- hừ! Thì ra người không ngu ngốc như ta tưởng.

Thiên thiên quay lại nhìn thẳng Carol, vẻ mặt nhạo báng, khinh thường nói:

- Ta cũng biết người chẳng là con gái nữ thần gì cả.

Carol người cứng đờ. Thiên thiên bỏ qua nàng ta. Quỳ xuống cầu phúc cho Ai cập

+++++

Lúc xong thì cũng đã giữa trưa, Carol khó có thể đứng lên. Nhưng Thiên thiên thì khá hơn. Nàng đã quỳ cầu phúc như thế rất nhiều rồi.

Thiên thiên và carol vừa ra khỏi cửa thì nhìn thấy Menfuisu từ xa đến. Thiên thiên đi song song với Carol. Khóe miệng nàng ta nhếch lên. Ari và Teti đi phía sau.

Trong nháy mắt Menfuisu nhìn qua chỗ khác, Carol đi đến giữa bực thềm thì nghiêng người, lão đảo lao xuống bực thềm, gần nàng ta chỉ có Thiên thiên.

Nên khi nàng ta lao xuống người ta sẽ nghi ngờ Thiên thiên đẩy nàng ta xuống bực thềm. Mà bực thềm thần điện rất cao và nhiều bậc . Nên nếu như đẩy người khác xuống đó thì đúng là đủ ác độc.

Nhưng ngay khi Carol kêu lên " A " thì Thiên thiên đã quay lưng xuống trước, cầm theo tay của Carol.

Menfuisu ngược lên thì thấy rằng Carol vươn tay đẩy A tỷ, nhưng A tỷ bắt lấy tay nàng ta. Nên A tỷ kéo theo nàng ta cùng ngã xuống.

Menfuisu giật thót người, thét lớn:

- A tỷ!

Thiên thiên ngã xuống còn kéo theo Carol đệm lưng. Tuy Thiên thiên lăn vài vòng nhưng chỉ sứt sứt. Còn carol chảy máu, chắc hẳn vỡ đầu đi.

Thiên thiên nằm luôn ở đất, giả bất tỉnh, khiến Menfuisu sợ hãi.

Còn Carol thì ngơ ngác dậy được, Menfuisu dùng ánh mắt lạnh lẽo nhìn Carol. Carol chợt hiểu ra chính mình bị tính kế ngược lại. Menfuisu tức giận, lo lắng ôm Thiên thiên vào lòng.

Sao nàng ta dám đẩy A tỹ của hấn ngã? Hấn sẽ khiến nàng phải đền tội.

Rồi bế Thiên thiên chạy về. Bỏ mặc Carol ngơ ngẩn ở đó cho đến khi Teti nâng nàng ta dậy.

Trong lòng Menfuisu lo lắng vô cùng. A tỹ không sao chứ? Sao lại không tỉnh? Chẳng lẽ ngã xuống bị sao rồi?

Thiên thiên cảm nhận thấy lo lắng của Menfuisu thì nín cười, giữ cho khuôn mặt giống bất tỉnh. Nàng sợ chính mình sẽ bật dậy cười. Carol! Người nghĩ mỗi người biết diễn trò sao? Đúng là trộm gà không được còn mất nắm gạo. Ngu ngốc!

+++++

Tác giả: chương này Carol ngu ngu tỹ.

Về sau ta sẽ cố gắng hơn.

Mà cho ta hỏi KaFura là công chúa hay nữ hoàng? Nước nào?

22. Chương 22

Thiên thiên được Menfuisu bế về tắm cung, rồi gọi y quan. Một lúc sau Thiên thiên mới mở mắt. Menfuisu đang ngồi cạnh giường lo lắng, dùng khăn mềm lau vài vết xước da trên trán nàng. Thiên thiên giọng mất đồ lên, giọng uỷ khuất:

- Đau.

Menfuisu đã hạ hỏa nhưng Thiên thiên nói làm hấn lại nổi lên cơn tức giận, lại có chút xót xa nhìn Thiên thiên. Hấn nhẹ nhàng an ủi.

- A tỹ, đừng khóc. Ta sẽ đau lòng.

Thiên thiên nghiêng người vào lòng hấn. Giọng như dề nén gì đó:

- Là do A tỹ không cẩn thận thôi. Đừng trách nàng ấy.

Menfuisu gạt đầu, vỗ về Thiên thiên. Đến khi Thiên thiên đã ngủ say thì hấn mới rời đi.

Lúc nàng tỉnh dậy thì đã chiều muộn, Ari báo rằng Carol vì Ai cập cầu phúc trong thần điện 1 tuần. Thiên thiên giật mình, Menfuisu như thế nào không biết “thương hương tiếc ngọc” đây?. Quỳ ngậy ngốc trong thần điện như thế thì so với đánh đập còn nặng hơn.

+++++

Khi bóng tối bao trùm Ai cập. Ánh trăng nhẹ nhàng phản chiếu chính mình dưới hồ.

Menfuisu ngâm mình trong nước lạnh. Hắn nhìn trăng sáng trên bầu trời sao, suy nghĩ.

Hắn thật thấy A tỷ giống ánh trăng. Tinh khiết và cao quý, luôn tỏa ra vẻ lạnh lẽo nhưng lại soi sáng trong đêm đen, chỉ đường cho hắn. A tỷ luôn ôn nhu nhẹ nhàng ở bên hắn. Hắn luôn thấy A tỷ đằng sau mình. Chỉ cần quay lại, A tỷ sẽ ở đó, nhìn hắn và mỉm cười. Vĩnh viễn bên hắn.

Khác với A tỷ, Carol. nàng ta luôn năng động, vui vẻ. Tạo cho người khác không nhận được mà chú ý nàng ta. Luôn rực rỡ như mặt trời.

Nhưng hắn không hiểu. Đôi lúc hắn cảm thấy nàng ta không như bản thân nhìn thấy. Do hắn đa nghi? Hay nàng ta che giấu quá tốt?

Hắn nhận ra A tỷ không thích Carol. Mà Carol Lại vẫn như thế hồn nhiên, ngây thơ, không nhận ra. Khiến hắn thật hoài nghi.

Tóc vàng, mắt xanh thì hắn không thấy đặc biệt. Có lẽ do từ nhỏ hắn đã thấy Iris, Moni đi. Nhưng không thể phủ nhận, tuy khuôn mặt nàng ta rất tinh xảo, xinh đẹp. Chỉ có điều... nàng ta rất gầy. Cả người trước và sau đều như nhau.

Chặc! Ôm nàng ta như khúc gỗ vậy.

Không đầy đặn, mềm mại giống A tỷ. A tỷ đường cong rất rõ nét, mang chút hơi thở bí ẩn, chút quyến rũ. Luôn rất dễ khiến người ta trầm luân.

A~giờ phút này hắn thấy nóng nha. Menfuisu khó chịu. Làm người lớn thật khổ.

+++++

Carol sau khi nhận được tin Menfuisu ném mình vào thần điện 1 tuần thì vô cùng tức giận.

Asisu, người dám khiến cho Menfuisu ghét bỏ ta sao? Người chết là không đủ. Ta muốn người nhận hết nhục nhã mà Chết.

+++++

Một thời gian yên ổn ngắn nhanh kết thúc. Một chiều tối tại tẩm cung Carol.

Bỗng nhiên từ một tiếng thét của Carol, cung điện bị hỗn loạn.

Thiên thiên nhíu mi, nàng ta xảy ra chuyện? Hay nàng ta tạo ra chuyện? Thiên thiên không cam lòng bước đi tới tẩm cung của Carol.

Khi nàng tới, Menfuisu đã xuất hiện ở đây. Trùng hợp? Carol, người chọn thời điểm rất thích hợp. Menfuisu đen mặt đứng đó. Còn Carol và bọn thị nữ sợ hãi. Thị vệ đã đập chết một ổ bò cạp được bỏ vào giường ngủ của Carol.

Thiên thiên nhíu mi nhìn lũ bò cạp này. Đây là lũ bò cạp hoàng tộc Ai cập mới có. Chúng được nuôi dưỡng để giải quyết vài chuyện mờ ám của hoàng tộc. Chúng đặc biệt độc vì có thể nhận biết kẻ cần giết nên rất quý.

Nhưng sao chúng lại xuất hiện ở đây? Hoàng tộc Ai cập là ám chỉ nàng sao?

Nàng nhận ra lũ bò cạp này, Menfuisu cũng thế. Trong tâm trạng hấn hỗn loạn.

Chẳng lẽ A tỷ thả chúng?

Menfuisu nhíu mày, không thể nào như vậy. Hấn thế nào lại nghi ngờ A tỷ chứ?

Carol nhìn thấy hấn lung lạc suy nghĩ mà vui vẻ. Nghi ngờ Asisu, chỉ cần

Menfuisu nghi ngờ thôi là lần này đã thành công rồi.

Menfuisu cho dọn dẹp, rồi nói với Carol:

- Việc này ta sẽ điều tra rõ ràng.

Carol mắt ảm ướt nhu thuận gật đầu. Menfuisu quay sang nhìn Thiên thiên, Thiên thiên nhìn thẳng mắt hấn. Menfuisu thở dài, bước đi.

Thiên thiên trong lòng có chút lo lắng. Tuy hấn tin tưởng nàng. Nhưng nếu mọi chuyện hướng mũi nhọn về nàng thì Menfuisu cho dù muốn cũng không thể tin tưởng.

Thiên thiên quyết định nói chuyện với hắn, bước theo hắn rồi đi.

+++++

Không khí có chút trầm mặc, Thiên thiên lên tiếng:

- Menfuisu, đệ nghỉ ngơi ta???

Menfuisu nhìn nàng, giọng chút hối hận trả lời:

- A tỷ, xin lỗi. Ta không nên...

Thiên thiên cười, lại gần hắn, Menfuisu ôm eo nàng, nói:

- Ta hiểu, Menfuisu. Nhưng ta muốn người điều tra việc này. Ta không muốn tìm người có chút nào nghi ngờ ta.

Menfuisu mỉm cười, nói:

- Được, A tỷ.

+++++

Vài ngày sau Menfuisu điều tra chưa có tin tức thì nhận được tin công chúa Kafura tới đây kí kết hòa bình với Ai cập.

Thiên thiên phải lo việc tiếp đón Kafura nên chẳng hơi đâu để ý Carol.

+++++

Tác giả: Kafura đã trở lại và trở trên hơn bản gốc.

Cho một tràng vỗ tay chào đón vật nữ thứ hi sinh.

23. Chương 23

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Công chúa Kafura từ xa nhìn vào bến thuyền Ai cập. Lòng càng ngày càng buồn. Pharaong Menfuisu không có đến đón nàng. Đây là lần thứ hai nàng tới nơi này, lần trước khi nàng tới nơi này, đã vô tình phải lòng Menfuisu. Nàng khi trở về Libia, nhưng không thể quên được hắn. Nên lần này nàng đã cầu xin phụ vương tới Ai cập. Nàng muốn gặp hắn, hắn có hay không thích nàng?

+++++

- Pharaong, công chúa Kafura cầu kiến.

Sau khi thị vệ báo. Menfuisu bỏ tấm đất sét xuống. Nhu nhu thái dương, ngược mắt lên nhìn, giọng lạnh nhạt nói:

- cho vào!

Kafura bước vào, ánh mắt đầy tình ý nhìn Menfuisu, mỉm cười. Menfuisu nhíu mày, lên tiếng nói:

- Kafura công chúa, người có việc?

Kafura nhìn thấy Menfuisu có vẻ không vui cũng chỉ cười cười, nhẹ giọng nói:

- Pharaong, ta tới Ai cập cũng vài ngày rồi. Nhưng chưa có thấy người? Người rất bận sao?

Menfuisu đè nén không vui. Hắn hôm nay rất mệt mỏi, rắc rối chưa điều tra xong thì còn thêm một công chúa tới làm phiền hắn. Hắn nổi cáu:

- Kafura công chúa, ta hiện tại rất bận, nếu người không có gì quan trọng xin mời về đi.

Kafura giật mình, mắt ảm Ứt, sao hắn nổi cáu với nàng chứ. Nàng dậm chân, xoay người rời đi. Menfuisu “hừ” một tiếng, tiếp tục làm việc.

+++++

Kafura tức giận, Nàng đã từ Libia xa xôi tới tìm hắn, nhưng liếc cũng không thèm liếc một cái, lại còn nổi cáu với nàng. Bọn thị nữ lẳng lặng cúi đầu đi đằng sau Kafura.

Carol từ xa thu một màn này vào mắt, lộ ra nụ cười nhạt, quay lại nói với Teti:

- Mời Kafura công chúa tới gặp ta. Nói rằng ta có cách khiến cho Pharaong chú ý nàng.

Carol xoay người trở về tấm cung. Nàng đang lo lắng không có cách hạ Asisu, nhưng giờ có rồi.

Một lúc sau, Công chúa Kafura bước tới, Carol đứng cạnh hồ hoa sen, thấy Kafura tới, liền quay lại. Kafura nhìn thấy Carol có chút tò mò, lên tiếng hỏi:

- Người là con gái nữ thần sông Nile???

Carol mỉm cười, thân thiện nhìn Kafura. Giọng nói dễ nghe vang lên:

- Phải, chính ta.

Kafura nhìn Carol, vẻ hơi khó tin, nhưng Carol Không để ý, nói tiếp:

- ta biết rằng Kafura công chúa rất thích Pharaong Menfuisu. Ta có thể giúp người....

Carol nói xong, liếc về phía thị nữ của Kafura. Kafura vẻ không tin lắm nhưng cũng cho thị nữ lui ra. Nghe Carol nói tiếp:

- Chắc Menfuisu không chịu gặp người phải không?

- sao người biết?

Kafura nhúu mày nhìn Carol. Carol cười cười, lại gần Kafura nói:

- Người có biết Ai cập đã chọn Nữ Hoàng Asisu làm hoàng phi không??? Và Menfuisu rất yêu thương nàng ta.

Kafura lòng nổi lên sóng. Có thể lắm. Hoàng tộc Ai cập thường kết hôn gần để đảm bảo huyết thống cao quý. Kafura lộ ra lo lắng, Carol mỉm cười, nói tiếp:

- Nếu Menfuisu lập nàng, có thể sẽ không lập thứ phi.

Tâm Kafura run lên, hỏi Carol:

- sao người lại nói chuyện này với ta.

Carol biết trước nàng sẽ hỏi như vậy. Thản nhiên đáp:

- Nữ Hoàng Asisu đã chán ghét ta. Nếu nàng trở thành hoàng phi, ta sẽ không có ngày yên ổn rồi.

Không bằng để công chúa thành hoàng phi.

Kafura nghe nàng muốn giúp trở thành hoàng phi thì vui mừng. Đây chính là ước mơ của nàng. Kafura vui vẻ, tiếp tục nghe Carol nói:

- Chỉ cần bí mật khiến Asisu biến mất Vĩnh viễn thôi sao??? Lúc đó khiến Vương Libia đem người tới cầu thân.

Và ta, dùng tư cách con gái nữ thần sông Nile. Nghe lời thần linh Đem người trở thành hoàng phi.

Kafura vui sướng nhìn Carol. Đúng, Asisu chỉ cần biến mất. Mọi chuyện liền đơn giản. Rất dễ để Nàng sẽ trở thành hoàng phi, vui mừng nói:

- Nếu ta có thể trở thành hoàng phi. Ta sẽ không bạc đãi người.

Carol giả vờ vô cùng vui mừng vì lời nói của Kafura. Kafura hài lòng Nhìn Carol.

Kafura rời đi. Carol cười đến đáng sợ. “Mượn đao giết người” người nghe câu này chưa? Vừa khiến cho Asisu biến mất, vừa khiến cho Kafura bị Menfuisu trả thù.

Carol như nhớ gì đó, gọi:

- Ruka.

Ruka nghe tiếng nàng ta bước tới, câu chuyện vừa nãy hẳn đã nghe được. Nàng ta có thật thánh thiện như hoàng tử Izumin nghĩ, hẳn có nên nói??? Carol không nhìn hẳn, nói:

- báo với Izumin, thời cơ đã đến, chúng ta nên hành động thôi.

Ruka “vâng” một tiếng rồi rời đi. Carol trong lòng hết sức vui mừng. Nàng muốn Mượn sức Izumin để giết Asisu.

+++++

Cung điện Hitaito, Izumin nghe Ruka báo xong lòng cũng vui vẻ. Chuyện này chỉ cần xong hẳn liền đem Carol trở về Hitaito. Đưa nàng thành hoàng tử phi.

Ruka thấy Izumin vui vẻ cũng khó nói. Hẳn không biết như thế nào nói. Hoàng tử có thể nghi ngờ hẳn li gián ngài và Carol. Ruka đành chọn im lặng.

+++++

Thiên thiên nằm trên giường suy nghĩ. Carol gặp Kafura? Nàng ta đang tính toán điều gì? Carol thật mưu mô. Nàng càng ngày càng không thể hiểu được nàng ta. Điều này khiến nàng cảm thấy nguy hiểm. Nàng không quen bị người khác nắm trong tay.

+++++

Tác giả: kafura dự là xuất hiện một tý thôi.

N.v hi sinh mà

24. Chương 24

Menfuisu trong một hầm lao, kẻ ướp xác cả người huyết nhục mơ hồ, quỳ rạp dưới đất, Menfuisu vẫn lạnh giọng hỏi:

- Người vẫn không chịu khai? Người nhà người đang bị một thế lực nắm giữ ???

Kẻ ướp xác giật mình, ngược mắt nhìn Menfuisu. Menfuisu cười nhạt, hắn đã cho người điều tra cả người nhà hắn, nhưng không hề có tin gì, hoàn toàn như bốc hơi. Menfuisu nói tiếp:

- Người nghĩ người nhà người còn sống sao? Kẻ đó tưởng người đã bị giết. Thì còn lưu người nhà người làm gì???

Kẻ ướp xác cứng đờ người, mắt nhìn Menfuisu với vẻ không tin được. Nước mắt hắn rơi xuống, con trai, vợ, mẹ hắn.? Hắn run run nói ra:

- có... có một người đàn ông. Hắn muốn ta bắt cô gái tóc vàng... rồi vu oan cho nữ hoàng...

Vu oan cho a tỷ? Vậy ai là kẻ sai khiến đằng sau?. Menfuisu lạnh người. Có kẻ dám tính kẻ hắn. Hắn không sao hiểu được mục đích của kẻ này?

Menfuisu trong lòng cảm thấy có lỗi. Hắn vì sao không tin A tỷ? Vì chút chuyện khiến tình Cảm hai người xuất hiện vết nứt???

+++++

Carol nằm trên giường, nàng hôm nay lại mơ thấy giấc mơ cũ. Đạo này giấc mơ rất hay xuất hiện. Ngày một rõ nét

Menfuisu ôm nàng, bảo vệ nàng. Vì nàng dẫn quân đi, vì nàng lao vào nguy hiểm. Nàng trở thành hoàng phi của hắn. Chỉ có duy nhất nàng. Hắn yêu nàng, sủng nàng, đau nàng.

Nhưng hiện tại thì sao? Mắt hắn chỉ có Asisu. Nàng không muốn. Menfuisu là của nàng. Chỉ có thể là của một mình nàng.

Nàng không muốn như thế này một ngày nào nữa. Carol trong lòng thầm quyết định.

Carol bước tới thần điện. Quan tư tế Karuta nhìn Carol. Cười cười rồi nói:

- Công nương Carol.

Carol ánh mắt khinh bỉ nhìn Karuta, nói:

- Thế nào để tạo một lời nguyện???

Karuta ánh mắt thâm sâu nhìn Carol. Carol ném ra một túi vàng. Karuta mắt sáng lên, sờ sờ túi vàng hỏi:

- công nương muốn nguyện rửa ai chứ???

Carol cười lạnh buốt, nàng thấy Asisu không đơn giản. Nàng ta rất bí ẩn. Cho dù dùng Izumin và Kafura nàng vẫn không yên tâm. Nàng muốn khiến cho nàng ta không thể siêu sinh.

- Nữ Hoàng Asisu.

+++++

Menfuisu bước tới tẩm cung của Thiên thiên. Thiên thiên vì đêm qua suy nghĩ quá nhiều mà gần sáng mới ngủ, vẻ mặt mệt mỏi.

Menfuisu nằm bên cạnh Thiên thiên, vuốt khuôn mặt nàng. Nàng khi ngủ nhú chặt mi. Menfuisu ngắm nhìn nàng.

Thiên thiên có vẻ cảm nhận được ánh mắt nóng của Menfuisu mà tỉnh dậy. Mi mắt rung rung như cánh bướm. Khi Thiên thiên mở mắt liền nhìn thấy Menfuisu.

Nàng mỉm cười. Nàng muốn hàng ngày tỉnh dậy đều có thể nhìn thấy hắn.

Menfuisu thấy nàng mỉm cười thì ôm nàng vào lòng, nhẹ giọng nói lên:

- A tỷ, ta xin lỗi.

Vì đã... không tin người.

Thiên thiên vùi mặt vào lòng hắn, ngửi hương nhè nhẹ trên người hắn, trả lời:

- ta biết, Menfuisu.

Menfuisu cảm thấy trong lòng mình trào ra cảm xúc rất lạ. Cảm xúc này xuất hiện từ rất lâu rồi. Càng ngày càng mãnh liệt. Phải chăng chính là “yêu” mà phụ vương từng nói? A tỷ có hay không cũng cảm thấy như vậy? Menfuisu ngập ngừng nói:

- A tỷ... tìm ta rất lạ... có phải hay không ta đã yêu tỷ???

Thiên thiên bất ngờ. Ngơ ngẩn một lúc. Hắn nói gì? Yêu? Mắt Thiên thiên đỏ hoe, nước mắt như hạt trân châu rơi xuống, chạm vào da Menfuisu. Thiên thiên ôm chặt hắn. Nàng cảm thấy không tin được. Cho dù bây giờ hắn chỉ là đùa giỡn đi nữa Nàng cũng nguyện tin tưởng. Nàng nghẹn ngào:

- Menfuisu... ta đã chờ lâu lắm rồi.

Nàng chờ lời này của hắn. Chờ một ngày hắn dành tình cảm cho nàng. Chờ một ngày hắn nhận ra tình yêu nàng dành cho hắn từ rất lâu rồi.

Menfuisu lặng lẽ ôm nàng. Cảm nhận thân thể nàng run run. Cảm nhận tình cảm nàng dành cho hắn

+++++

Menfuisu đã xác định.

Hắn muốn lấy A tỷ. Hắn đã nhận ra tình cảm của mình rồi. Lần trước hắn đã bị hoãn lại hôn lễ. Nhưng lần này thì không.

Hắn muốn cùng A tỷ sống hạnh phúc. Chỉ có A tỷ mới xứng đáng trở thành vợ của hắn.

Hắn muốn thành hôn với A tỷ sớm.

Menfuisu đi đến thần điện. Thị vệ quỳ xuống hành lễ.

Carol và Karuta bên trong giật mình. Menfuisu sao lại đến đây?

Carol liền tiến vào phía sau tượng thần đứng.

Menfuisu bước vào, Karuta hành lễ. Menfuisu nhìn hắn. Karuta lên tiếng:

- Pharaong! Có chuyện gì cần phân phó???

- Ta muốn người thông báo hôn lễ của ta và A tỷ.

Lời này của Menfuisu như sét ở trong lòng Carol. Hôn lễ? Của Menfuisu và Asisu? Không thể nào. Carol tìm như ngừng đập, cảm giác bị ai bóp chặt. Mắt nàng ta hiện lên tia ngoan độc.

Menfuisu chính là yêu nàng. Vì sao lại cưới asisu chứ? Điều này không được phép xảy ra. Nàng không cho phép.

+++++

Hôm sau, Thiên thiên nhận được tin Kafura công chúa có chuyện quan trọng cần bàn với nàng.

Chuyện quan trọng??? Thiên thiên nhú mi. Nàng cần phải đi. Nàng muốn biết nàng ta đang tính cái gì. Nàng không thể cứ lo lắng Carol nắm trong tay thế này được. Menfuisu đã nói yêu nàng. Nàng còn gì lo lắng chứ?

+++++

Tác giả: sắp đến hồi gay cấn.

25. Chương 25

Thiên thiên tới thì Kafura đang đợi nàng. Nàng ta cười nhạt nhìn nàng, nói:

- Nữ Hoàng Asisu. Người biết là yêu Menfuisu?

Thiên thiên nhú mi, sao nàng lại không biết chứ. Thiên thiên nhẹ giọng trả lời:

- ta biết, nhưng tại sao công chúa lại nói với ta chuyện này?

Kafura cười to, Thiên thiên cảm thấy ớn lạnh.

Nàng ngửi thấy một mùi hương hoa lạ. Tuy nó rất nhẹ nhưng lại khiến Thiên thiên thấy dễ chịu. Thiên thiên giật mình, Cảm thấy không ổn định nói lên lại không nói được.

Thị nữ của nàng đem theo đã ngắt xỉu toàn bộ. Thiên thiên nhìn thấy Carol bước ra. Nàng cảm tức nhìn nàng ta rồi cũng lâm vào hôn mê.

Lúc này Kafura mới nhìn Carol. Giọng vui vẻ hỏi:

- Menfuisu có thể phát hiện ra là do ta làm không?

Carol nhìn Kafura trấn an. Giọng không nghe ra vui hay buồn nói:

- Người yên tâm. Menfuisu sẽ không phát hiện ra...

...mới là lạ. Carol trong lòng cười lạnh. Chỉ là một kẻ ngu ngốc cũng muốn mơ tưởng tới Menfuisu sao.

+++++

Chiều tối, Menfuisu từ mỏ sắt trở về, tuy mệt mỏi nhưng lại phi thường vui vẻ, Menfuisu muốn trở về nói với A tỷ về hôn lễ.

Ánh Chiều tà rọi đỏ rực bầu trời. Bóng Menfuisu dài ra, hần càng gần cung điện một chút thì hần lại cảm giác có điều gì khiến hần lo lắng.

Menfuisu bước tới cửa thì thị vệ chạy ra bẩm báo:

- Thưa pharaong, nữ hoàng mất tích. Tướng quân Unasu đã cho binh lính truy tìm.

Menfuisu như chấn động, tim hần tràn vào một nỗi sợ hãi. Vì cái gì hần lại sợ hãi như vậy? Hần lão đảo chạy tới tấm cung của A tỷ. A tỷ của hần đâu? Vì cái gì không thấy?

Tướng quân Unasu lúc này trở lại. Mặt hần toát ra mồ hôi, quỳ xuống nói:

- Thần vô năng, vẫn chưa tìm được nữ hoàng.

Menfuisu mắt hần lên tia máu. Cả người tỏa ra sát khí nồng đậm. Lúc này Carol chạy tới, nói:

- Ta... ta sáng nay có thấy nữ hoàng Asisu tới tấm cung của công chúa Kafura.

Menfuisu cũng chẳng liếc Carol một cái. Chạy tới chỗ Kafura.

Nàng ta thấy Menfuisu tới thì vui vẻ, nhưng khi thấy binh lính bao quanh tấm cung của mình thì trắng bệch mặt. Binh lính ép nàng ta quỳ xuống. Menfuisu đứng trước mặt nàng ta.

Menfuisu đã biết nàng bắt Asisu???

Menfuisu Lúc này vô cùng đáng sợ. Hắn gần giọng hỏi Kafura:

- Người đầu A tỳ ở đâu???

Kafura hoảng sợ, trán chảy ra mồ hôi. Nhìn thấy Carol đang đứng đó cười thì hiểu ra phần nào, lên tiếng nói:

- Không phải ta... không phải ta.... chính là Ca

Công chúa Kafura chưa kịp nói xong thì miệng học ra một búng máu đen, mắt trợn lên. Ngã xuống đất.

Unasu chạy lại. Nhìn nàng ta, bầm bầm:

- Trúng kịch độc, đã chết.

Menfuisu tuyệt vọng nhìn Kafura. Rốt cuộc là ai? Là ai muốn làm hại A tỳ chứ? A tỳ có hay không đang gặp nguy hiểm? Hắn là một pharaong thế nhưng không bảo vệ được người mình yêu. Hắn thực vô dụng.

Carol đứng nhìn một màn này vô cùng vui vẻ. Độc hiệu quả thật tốt. Rất đúng giờ.

+++++

Thiên nhú mi, cả người nàng vô lực. Nàng đang ở đâu????

Đúng rồi, Nàng bị Carol tính kế.

Thiên thiên nhìn khắp căn phòng, không có cửa sổ, duy nhất một cửa chính đã khóa. Nàng không biết hiện tại mình bị nhốt nơi nào.

Cả người vô lực, rõ ràng là bị hạ thuốc.

Thiên thiên đành nhắm mắt dữ lực. Nàng bây giờ là cần bình tĩnh.

Menfuisu chắc hẳn giờ này đang lo lắng tìm nàng đi. Hẳn có hay không nghi ngờ Carol. Thiên thiên mỉm cười. Nàng ta che dấu quá tốt.

Kafura cũng chỉ là vật hi sinh bị nàng ta lợi dụng thôi. Lợi dụng xong chỉ có con đường chết.

+++++

Nằm nghỉ được một lát thì cửa có tiếng động. Mở ra thì Izumin bước vào.

Hắn lạnh lùng nhìn Thiên thiên vô lực nằm trên giường, giọng nhạo báng:

- Người biết ta là ai chứ?

Thiên thiên mỉm cười, bình tĩnh nhìn hắn, không chút hoảng sợ nói:

- Izumin, hoàng tử Hitaito.

Izumin cũng ngạc nhiên, nàng ta không sợ, hắn nói tiếp:

- Asisu, người đã giết em gái ta. Công chúa Mitamun.

Giết Mitamun? Nàng khi nào thì làm??? Thiên thiên nhú mi, mờ mịt nhìn Izumin.

Izumin cười nhạt, lại gần Thiên thiên. Bóp cằm nàng, lạnh lùng thốt ra:

- Menfuisu yêu người??? Có hay không tức giận khi biết người nằm dưới thân nam nhân khác???

Thiên thiên tức giận, tên khốn này muốn gì. Chẳng lẽ Carol lợi dụng cả hắn. Thiên thiên gằn giọng:

- Ta không có giết Mitamun.

Izumin cười cười, tay bóp cằm nàng thêm lực. Thiên thiên vì đau mà nhú mi.

Nhưng không hé răng kêu nửa lời. Izumin lại tiếp tục nói:

- Ta sẽ khiến cho người nhận hết nhục nhã mà chết.

Nói xong liền buông tay. Xoay lưng bước đi. Lúc này trong lòng Thiên thiên trào dâng sợ hãi.

Menfuisu, Ta sợ hãi.

+++++

Tác giả: chưa xác định cái kết cho Izumin.

Triệu hồi #Rose

Hắc hắc hắc hắc..

26. Chương 26

Ánh trăng lên cao, Menfuisu nhắm mắt nằm trên giường, hắn không tài nào ngủ được. Ba ngày nay hắn đã lục tung kinh thành Tê Bê rồi. Vẫn không có tin tức của A tỷ.

Tim hắn vô cùng khó chịu, mỗi phút đều cảm thấy bị người khác tính kế, lo lắng không yên. Luôn luôn sợ hãi kẻ đó làm hại A tỷ, A tỷ có bao giờ chịu qua tình cảnh này.

Có một bóng đen vụt vào. Menfuisu bật dậy, rút kiếm. Nhưng bóng đen kia chỉ quỳ bên dưới. Menfuisu nhíu mi, hỏi:

- Người là ai???

Bóng đen kia ngẩng đầu, nhìn thẳng vào Menfuisu. Giọng thấp thấp:

- Ta là thuộc hạ của nữ hoàng, Eric.

Menfuisu nghi hoặc nhìn hắn. Thuộc hạ của A tỷ??? Eric đưa cho Menfuisu một viên hắc ngọc. Đây là tín vật của A tỷ mà??? Menfuisu hỏi:

- Vậy A tỷ hiện tại ở đâu???

- Ta không biết, nhưng có liên quan tới nữ nhân tóc vàng Carol.

Menfuisu ngạc nhiên. Carol??? Tại sao A tỷ mất tích lại liên quan tới Carol chứ? Không phải do Kafura sao?

Menfuisu bật dậy, rời đi. Eric cũng đi theo hắn.

+++++

Ba ngày hôm nay, Thiên thiên đã hồi chút sức lực, nhưng không thể bỏ chạy.

Thiên thiên cũng chưa gặp lại Izumin.

Thiên thiên nằm trên giường, suy nghĩ.

Izumin đã bị Carol lợi dụng. Carol đổi lỗi sự biến mất của Mitamun là do nàng sao?

Carol thật âm hiểm, thì ra từ sớm đã tính kế nàng. Thiên thiên cười lạnh.

“Cạch” tiếng mở cửa, Izumin và Ruka bước vào. Izumin Vẻ lạnh nhạt nhìn nàng, Thiên thiên nhìn thẳng mắt hắn. Bình tĩnh nói:

- Izumin, người thật sự chỉ là một kẻ ngu ngốc.

Izumin nhú mày. Trong mắt hiện lên chút tán thưởng nhìn Thiên thiên. Nữ nhân này rất kiên cường. Bị bắt ba ngày, không khóc không nháo. Nhưng nàng ta nói thế ý gì chứ?

- Người không sợ ta giết người???

Thiên thiên trào phúng cười. Nàng mà sợ đã sợ từ lâu rồi. Thiên thiên vẫn bình thản nói:

- Người nói ta giết Mitamun??? Có bằng chứng sao??? Hay là người... nghe Carol nói???

Izumin nhú mi, nàng ta nói thế ý gì chứ?? Ruka trong lòng suy nghĩ gì đó. Izumin vẫn bình thản, trả lời:

- Phải! Nàng có tin vật của Mitamun.

Thiên thiên nghe xong cười to, tên này thật sự ngu ngốc sao? Cứ như thế tin Carol. Bị vẽ thánh thiện của nàng ta lừa. Thấy Thiên thiên cười, Izumin nheo mắt nhìn nàng. Nàng ta vì sao cười???

- Người cứ như thế tin? Không từng nghi ngờ? Không điều tra??? Chỉ nghe nàng ta nói liền nghĩ rằng ta giết Mitamun???

Izumin lòng giật thót. Phải! Tại sao hắn lại vô cớ tin Carol? Chưa từng cho người điều tra việc này đã kết luận. Hắn là vì Carol thánh thiện nên tin tưởng nàng sao??? Sống trong hoàng tộc. Có cái gì mà đơn giản, có cái gì thật lòng đâu. Izumin cố gắng đè lại tâm trạng hơi run sợ của mình, nói:

- Người đang cố ly gián ta và Carol sao???

Thiên thiên nhìn thấy mắt hắn thoáng qua tia nghi ngờ của hắn. Môi mỏng nhếch lên, trả lời:

- Người hiểu ý ta mà! Đúng không.

Chỉ cần Izumin nghi ngờ Carol là tốt rồi. Hắn chỉ cần điều tra thì Carol sẽ bại lộ. Căn bản nàng chưa từng giết Mitamun.

Izumin thấy nàng cười nhạt như thế thì không nói gì. Quay người rời đi.

+++++

Trong một căn phòng khác. Izumin nhíu mày. Khuôn mặt lo lắng. Carol Không thể lừa dối hắn đâu. Không thể nào.

Ruka bỗng dừng quỳ xuống. Izumin ngạc nhiên nhìn hắn:

- Hoàng tử, ta có điều nhất định phải nói.

Izumin nhìn Ruka. Đây là cận vệ trung thành của hắn. Ruka đã theo hắn từ nhỏ. Chưa bao giờ cãi lệnh của hắn. Nhưng hôm nay hắn kỳ lạ như vậy??? Izumin lòng rối loạn, Ruka lên tiếng nói tiếp:

- Hoàng tử, ta nghĩ người nên điều tra lại sự mất tích của công chúa Mitamun.

Ta... ta đã nghe thấy Carol từng tính kế Công chúa Kafura.

Izumin cứng đờ người. Carol sao có thể tính kế người khác chứ? Carol thánh thiện đâu??? Izumin giọng hơi run run. Ra lệnh cho Ruka:

- Người điều tra chuyện này đi.

- Vâng!

Ruka gật đầu, rồi quay lưng rời đi. Izumin nhắm mắt chưa xót. Cầu cho lời Ruka không phải sự thật.

+++++

Hôm sau, không khí nặng nề đè nặng lên kinh thành Tê Bê.

Nữ Hoàng bị bắt vài ngày. Nhưng ngay cả chút tin tức cũng không. Công chúa Kafura thì đã chết. Mọi chuyện như rơi vào ngõ cụt.

Phía góc nhỏ hoàng cung. Trời sao đã lên, Carol bật kín. Chậm rãi rời đi, tuy thủ vệ rất chặt chẽ nhưng có gián điệp Hitaito, giúp Carol dễ dàng rời đi.

Nhưng Carol Không hề biết trong bóng tối có một đôi mắt nhìn nàng ta.

Carol đi tới một bờ sông thì Izumin đã đứng chờ ở đấy. Carol chạy tới ôm eo hắn.

Izumin mỉm cười, nhìn Carol. Carol nhú mi lên tiếng:

- Sao lại gặp ta chứ?

Izumin xoa xoa khuôn mặt nàng ta. Carol như nhớ ra gì đó nói:

- Người đã giết Asisu chưa?

Tâm Izumin run lên. Ánh mắt bởi vì tối lại không nhận ra sự thay đổi. Hắn giọng Không nghe ra vui hay buồn:

- Tại sao???

- Người không phải sớm trả thù cho em gái người đi. Có thể, em gái người mới yên lòng.

Giết Asisu sớm nàng ta mới yên tâm được. Không cần lo sợ có kẻ tranh Menfuisu với nàng ta.

Izumin cứng đờ người, Carol như thế nào muốn Asisu biến mất? Chẳng lẽ Carol đang lợi dụng hắn giết Asisu?

Carol Không hề nhận ra tâm trạng hần thay đổi, nững nịu nói:

- Người sớm giết nàng, ta và người mới có thể bên nhau.

+++++

Tác giả: dự là cho Carol cái kết vô cùng bi thảm.

27. Chương 27

Bầu trời Ai cập cao vút, nắng rực rỡ. Gió nhẹ thổi mang mùi hương hoa sen từ sông Nile. Đây là mùi hương Ai cập, ấm ấm, thanh thanh.

Cung điện Ai cập. Menfuisu khuôn mặt mệt mỏi. Quảng thâm dưới mắt hiện rõ rệt.

Eric hôm qua đã điều tra trở lại. Người con gái tên Carol thật không đơn giản.

Nàng ở Hitaito như thế nào hần cũng đã biết. Nàng ta được Izumin bảo hộ. Nói rằng A tỷ giết Mitamun công chúa???

Nực cười, A tỷ từ nhỏ ít khi mắng nô tỳ, luôn mang khuôn mặt lạnh xa cách nhưng nội tâm rất ấm áp. Như thế nào lại giết người??? Hần không tin.

Hần xoa xoa thái dương. Hần dù có manh mối nhưng không thể đụng tới nàng ta, hần hiện chưa tìm được chỗ A tỷ. Nhờ nàng ta làm liều thì sao.

Hần thực không hiểu mục đích của Carol. Nàng ta gây ra nhiều chuyện như vậy nhằm tới A tỷ là vì sao?

A tỷ hiện nay có bình an?

+++++

Carol từ xa nhìn Menfuisu. Mắt xanh nhú lại, gió thổi tóc vàng lất phất trong gió. Lòng nàng ta ản ản tức giận. Vì cái gì Menfuisu lo lắng cho Asisu? Chẳng lẽ trong lòng hần đã có tình yêu với Asisu?

Nàng không thể để Asisu sống được. Asisu sống thêm một ngày nàng càng bất an. Nhưng hiện nàng ta đang ở chỗ Izumin. Nàng không thể tự mình ra tay giết Asisu, để lộ ra chuyện.

Carol nén ghen tỵ, lên tiếng:

- Ruka.

Ruka nghe tiếng nàng ta gọi, bước đến. Carol nhìn Ruka. Vẻ mặt buồn lo nói:

- báo với Izumin rằng nhanh trả thù, ta muốn rời khỏi đây, sống cùng với hắn.

Ruka gật đầu, lui ra. Trong lòng cười lạnh. Nữ nhân độc ác này nghĩ hoàng tử vẫn u mê về thánh thiện của nàng ta? Thật ghê tởm, ai đoán được nữ nhân đó có thể tính kế giết người. Nếu như Kafura công chúa không chết thì hắn vẫn không thể nào tin.

Một bông hoa càng thơm ngát thì càng nguy hiểm, như loài hoa ăn thịt.

+++++

Ruka sau khi báo lại với Izumin. Khuôn mặt hắn trắng bệch, cười thê lương.

Thật sự là như thế. Nàng không phải thánh thiện như hắn nghĩ, mà chính là hắn không hiểu gì ở nàng.

Nàng tính kế kẻ khác, lại lý gì không tính kế hắn? Công chúa Kafura đã chết, có phải nếu nàng lợi dụng hắn xong, kết cục của hắn cũng bị thảm vậy?

Vậy mà hắn ảo tưởng, nàng sẽ trở về Hitaito với hắn. Người hắn yêu chỉ lợi dụng hắn.

Asisu không giết Mitamun, Hắn sẽ không làm hại nàng ta. Nàng ta chỉ là kẻ vô tội.

Izumin bước đi, tay hắn nắm chặt, bóng lưng cô đơn, tịch mịch.

Izumin bước vào thời điểm,

Thiên thiên nằm nghiêng trên giường. Trái tim nàng mấy hôm nay nhẹ nhẹ có chút đau. Nàng không biết chính bản thân làm sao. Thấy Izumin bước vào, khuôn mặt nàng có gắng che đi nỗi đau.

Izumin nhìn nàng, trong ánh mắt hiện qua chút hồi lỗi. Mở miệng nói trước:

- Asisu, việc này...

Thiên thiên cười nhạt, cắt đứt lời hắn:

- người cuối cùng cũng biết sự thật rồi sao???

Izumin cười chua xót. Thiên thiên cũng cảm nhận được nỗi lòng của hắn. Hắn là yêu Carol thật lòng, Nhưng lại chưa từng có được tình cảm của Carol.

Thiên thiên lên tiếng nói tiếp:

- Ta muốn người thông báo với Carol. Rằng ta đã chết. Ta muốn vạch trần mục đích của của nàng ta.

Izumin nghe Thiên thiên nói thì cứng đờ người, trong lòng hắn không nở, hắn cười cười. Nhẹ giọng nói:

- Ta sẽ giúp người, chỉ cần người để nàng một mạng.

Thiên thiên nhìn hắn, gật đầu. Dù sao Izumin yêu nàng ta nhiều như vậy. Không nở nhìn nàng ta chết là phải rồi.

+++++

Trong đám bụi lau, một con thuyền ẩn mình trong đó.

Carol nhìn Izumin. Nàng cảm thấy Izumin rất lạ. Nhưng không rõ ở đâu. Izumin nhẹ giọng mà nói:

- Asisu đã chết.

Carol nghe xong thì lòng tuy vui mừng, Nhưng nàng ta chưa tận mắt chứng kiến, nàng sao có thể yên tâm

Izumin như nhận ra ánh mắt nghi hoặc của Carol. Đưa ra chiếc vòng cổ dính máu, có viên hắc ngọc của Asisu.

Carol cười tươi. Ôm eo Izumin. Khuôn mặt hạnh phúc. Asisu cuối cùng đã chết, Menfuisu chỉ duy nhất của nàng. Carol lên tiếng, giọng lộ chút vui mừng:

- Cuối cùng người cũng trả được thù a!

Izumin lòng chờ mong, mang theo tia hy vọng, nói:

- Carol, nàng ta đã chết. Hãy trở về Hitaito với ta.

Carol vẫn cười tươi, nhưng trong đáy mắt đã hiện chút chán ghét. Việc của Izumin đã xong, nàng cũng không cần hắn nữa.

Carol xoay người, bê bình rượu trên bàn, rót 2 cốc rượu, bưng tới:

- Được, chúng ta sẽ sống hạnh phúc, Izumin.

Phải, cảm ơn người Izumin. Ta sẽ sống hạnh phúc, nhưng trước hết ta sẽ giải thoát cho người. Cho người chết với hạnh phúc của mình.

Izumin trong lòng như vỡ vụn. Cốc rượu có độc, hắn biết. Nhưng nàng lại thật sự vô tâm vậy sao, Carol???

Izumin bưng lấy cốc rượu, lòng hắn lạnh buốt. Uống xong cốc rượu này ta và nàng sẽ kết thúc. Kết thúc cho tình yêu của ta dành cho nàng. Izumin và Carol uống rượu. Carol vui vẻ nhìn hắn. Nàng ta cứ nghĩ rằng Izumin vẫn còn u mê nàng, không hề nhận ra.

Khi Carol rời đi, Izumin vẫn cười. Nhưng nàng ta không quay lại nhìn dù một lần

. Nếu quay lại, nàng ta sẽ hiểu được, nhưng không. Khóe miệng Izumin chảy xuống máu đỏ tươi, ngã xuống. Ánh mắt bị thương, hắn tự hỏi. Vì nàng, hắn có hối hận không???

+++++

Tác giả:

Carol bước đi, tác giả vẫn đứng đây chờ. Chờ một ngày Carol quay đầu nhìn lại. Ta sẽ cho Carol cục gạch vào đầu:3

28. Chương 28

Trong tấm cung, Carol thở dài một hơi, nàng ta thả mình trên giường. Khóe môi vẫn luôn nhếch lên. Nhìn chiếc vòng cổ dính máu của Asisu.

Cuối cùng Asisu cũng đã chết, không còn có thể chắn đường nàng nữa. Nàng có thể bên Menfuisu rồi. Menfuisu sẽ yêu nàng, duy nhất nàng.

Menfuisu hiện tại vẫn chưa yêu nàng! Nhưng chỉ một thời gian ngắn nữa thôi.

Nàng sẽ khiến tim hắn quên đi Asisu. Và thay vào đó là nàng.

Carol vuốt vuốt ngực, nơi trái tim. Trong thâm tâm nàng, nàng luôn cảm thấy Menfuisu rất quen thuộc, từ lần đầu nhìn thấy hắn, cảm giác như nàng đã biết hắn từ rất lâu rồi. Nàng yêu hắn sâu thẳm từ trong tim.

Tại sao? Nàng cũng không thể hiểu.

+++++

Menfuisu đang ngủ thiếp đi. Hắn mệt nhọc vài ngày nay. Cuối cùng cũng không thể chịu nổi rồi.

Thiên thiên bước đến bên cạnh hắn, vuốt quàng thâm dưới mắt hắn, nhìn hắn ôn nhu.

Hắn ngủ rất đẹp, khuôn mặt như điêu khắc, mũi tinh xảo, vài sợi tóc lòa xoà trước trán. Bởi vì ngủ mà hắn không còn vẻ lạnh lùng, lại chút chút đáng yêu.

Menfuisu như cảm nhận được nàng, mở mắt. nhìn thấy khuôn mặt quen thuộc, khuôn mặt khiến hắn như phát điên. Nàng trở về rồi, A tỷ trở về rồi. Giọng hắn khàn khàn, không che dấu được mệt mỏi:

- A... tỷ..

Thiên thiên mỉm cười, vuốt tóc trên trán hắn, nhẹ nhàng :

- Ủ.

Hắn kéo Thiên thiên vào lòng, ôm chặt nàng, hắn có chút run run. Thiên thiên tựa đầu trong ngực hắn, yên lặng.

- Xin lỗi...A tỷ.

Xin lỗi Vì đã không bảo vệ được nàng, xin lỗi đã để nàng sợ hãi... hắn tựa như rất nhiều lời muốn nói. Nhưng chỉ có thể thốt ra tiếng xin lỗi.

hắn nói lời xin lỗi... đây là lần đầu tiên đi.

- Menfuisu, chưa cần lộ ra ta đã trở lại. Ta muốn vạch trần bộ mặt thật của nàng ta.

Thiên thiên bỗng giọng nghiêm túc nói. Menfuisu nhú mày, A tỷ đã trở về. Hẳn tất nhiên sẽ không tha cho Carol. Nàng ta thể như tính kế A tỷ và hấn.

+++++

Menfuisu ôm Thiên thiên thì thị vệ bấm báo:

- công nương Carol cầu kiến.

Menfuisu cười lạnh. nàng ta đến rồi sao?, Thiên thiên đứng dậy. Lui vào phía sau.

Lúc này, Carol đi tới, bưng theo một bát cháo gà .

Nàng ta mặc chiếc váy lụa xanh. Khiến người khác cảm giác vô cùng dễ chịu.

Carol nhìn Menfuisu thì mỉm cười, giọng như chim hoàng oanh vang lên:

- Người mấy ngày nay mệt mỏi rồi, ăn chút gì đi.

Menfuisu vẫn lạnh nhạt, ánh mắt như muốn lột lớp da trên mặt Carol xuống. Giọng trào phúng trả lời:

- Carol, người có vẻ rất vui nhỉ?

Carol mắt lóe ra tinh quang, nhưng rất nhanh che dấu. Giọng vẫn ôn nhu:

- Ta đã hầm chút cháo. Người ăn chút gì đi.

Menfuisu ánh mắt hiện lên tia chán ghét. Luôn tỏ ra hiền lành, vô hại. Nuốt người không nhả xương . Nếu như hấn không để Eric và Minuê điều tra. Không biết hấn cứ như vậy tin tưởng nàng ta đến bao giờ.

Carol thối thìa cháo, đưa đến miệng hấn. Hấn chỉ cười lạnh, vung tay lên hất đổ. Bát cháo văng xuống nền. Carol nhất thời cứng đờ người. Giọng có chút không cam lòng:

- Menfuisu, ta là thực lòng.

Menfuisu cười to, bóp lấy cằm nàng ta. Giọng chán ghét:

- Carol. Người không cần giả bộ. Ta biết tất cả rồi.

Carol người run lên, hấn tại sao đã biết??? Hấn đã điều tra nàng sao??? Carol mặt trắng bệch. Nàng không muốn hấn chán ghét nàng. Không muốn chút nào. Nàng chỉ muốn bên hấn, trở thành hoàng phi của hấn.

- Đó là vì người...

- Câm miệng! Ta không tin lời người đâu...

Menfuisu cắt đứt lời nàng ta, Carol cười lạnh, mắt hiện lên hận ý. Nàng ta nhìn thẳng vào Menfuisu. Tay nắm chặt, móng tay tựa như đâm vào lòng bàn tay.

Hấn thật không biết điều, chán ghét nàng sao??? Cho dù hấn không muốn,

nàng cũng sẽ trở thành vợ hấn. Người duy nhất. Đây là do hấn ép nàng. Nàng làm tất cả rồi, nên cho dù bắt buộc hấn. Nàng cũng làm.

- Menfuisu, ta chính là con gái nữ thần sông Nile. Ta chính là kẻ bảo hộ Ai Cập của người.

Menfuisu nhíu mày, hấn đâu quên. Nhưng nàng ta xứng làm nữ thần sao? Tất nhiên là không.

Nhưng dân chúng đang rất sùng bái nàng ta. Nàng ta còn dám cấu kết với Quan tư tế Karuta, nếu không có bằng chứng xác thực. Dân chúng sẽ lung lạc, mất ổn định.

Thiên thiên phía sau cười nhạt, nàng ta cư nhiên nói dối. Một nữ hài tóc vàng bình thường lại không chớp mắt nói rằng mình là con gái nữ thần. Nực cười.

Nhưng dân chúng Ai Cập cổ đại lại rất dễ dàng lừa. Ít ra nàng ta có hơn 4000 năm trí tuệ. Nàng ta mới nói vài câu liền bị lung lay.

+++++

Carol trở về tấm cung liền đập phá.

Tại sao có thể??? Không phải người hấn yêu là nàng sao? Không phải người hấn nên chán ghét là Asisu mới đúng chứ. Không phải trong giấc mơ luôn thế sao?

Carol mắt hần đỏ. Bình tĩnh lại, gần giọng nói với Teti:

- Gọi quan tư tế Karuta tới đây.

Teti rồi rít rời đi. Một lúc sau, Karuta với khuôn mặt hèn mọn xuất hiện:

- Công nương Carol!

Carol cười lạnh, Menfuisu. Người là thuộc về ta, cho dù không muốn ta cũng sẽ ép người trở thành chồng ta.

- Karuta, nhanh chóng công bố hôn lễ của ta và Menfuisu.

Hắn là quan tư tế Ai cập. Nàng là nữ thần Ai cập. Cho dù Menfuisu không muốn, cũng phải vì Ai cập mà lấy nàng. Chẳng phải người Ai cập rất tin tưởng thần linh đó sao.

29. Chương 29

Màn đêm bao trùm Ai cập, vì sao lấp lánh trên bầu trời. Ánh xanh của mặt trăng mờ ảo nơi đây.

Eric cúi đầu bên dưới, Thiên thiên nhìn hắn, mỉm cười:

- Eric, người đem lại tin vui cho ta sao???

Eric cười cười, trả lời:

- Vâng, Đã tìm được Mitamun công chúa. Thưa nữ hoàng Asisu.

Thiên thiên ánh mắt lộ ra tươi cười, ánh trăng chiếu lên nàng, khiến nàng thêm mềm mại, ma mị, tóc đen mượt bay lất phất trong gió. Nàng như tự nói với bản thân:

- có lẽ có thể kết thúc rồi.

+++++

Ngày hôm sau, Thiên thiên bí mật rời đi.

Trên thuyền, Thiên thiên nhìn ra dòng sông Nile. Dòng sông Nile nhẹ nhàng chảy, hoa sen rực nở, hương bay nhẹ nhẹ. Tâm trạng của nàng hiện rất khá. Dễ chịu, khiến nàng tạm thời quên đi mọi chuyện.

Ba ngày đi theo dòng sông Nile, tới một ngôi làng hẻo lánh tại biên giới Ai Cập.

Mitamun, nàng bỏ thân phận một công chúa cao quý để trốn theo người mình yêu. Tới sống tại một ngôi làng hẻo lánh, chấp nhận chịu khổ.

Thiên thiên mỉm cười, trong tâm khảm phục nàng ta, nói:

- Mitamun công chúa còn ở đây sao?

Eric gật đầu, cung kính trả lời:

- Vâng. Ta đã để lại người giám sát.

Thiên thiên hài lòng, bước đi. Dân làng thấy nàng thì tò mò nhưng không dám nhìn thẳng. Họ chưa từng thấy người xinh đẹp, cao quý như vậy.

Thẳng đến khi Thiên thiên bước tới một căn nhà nhỏ, gần con suối. Mitamun đang ôm cái bụng nhô ra của mình nhìn người nam nhân, cười thực hạnh phúc.

Thiên thiên mỉm cười, lên tiếng:

- Công chúa Mitamun!

Thiên thiên vừa lên tiếng, người nam nhân và Mitamun đều quay lại. Họ nhìn thấy Thiên thiên thì giật mình, công chúa Mitamun lại cố gắng giữ bình tĩnh, nhìn người nam nhân trấn an, rồi nói:

- Tại sao ngươi lại tìm được nơi này???

Thiên thiên đến trước mặt nàng, mỉm cười. Mitamun vuốt vuốt bụng, nhìn Thiên thiên dò xét:

- Công chúa Mitamun, ta có việc cần nhờ ngươi.

Mitamun biết chắc mình sẽ không trốn được. đành nói thẳng:

- Nếu ta không đồng ý thì sao???

- Vậy nếu chuyện này liên quan tới cái chết của hoàng tử Izumin thì sao???

Mitamun nghe như sét ngang tai, không thể tin được tin tức này, cầm lấy tay Asisu, nghẹn ngào hỏi:

- không thể nào, người nói gì??? hoàng huynh sao có thể xảy ra chuyện gì chứ???

Thiên thiên nhìn nàng ta, ánh mắt nàng kiên định. Mitamun mắt đỏ hoe, dè nén nước mắt. Người nam nhân kia bước tới, ôm Mitamun vào lòng.

- Sáng mai, thuyền ta chờ người ở bờ sông.

Rồi quay người bước đi. Nàng biết, Mitamun nhất định sẽ tới. Izumin rất yêu thương người em gái này. Mà Mitamun cũng vậy...

+++++

Ngày hôm sau, Mitamun đi cùng người nam nhân kia tới. Nam nhân kia chỉ mỉm cười nhìn nàng ta. Rồi nói với Thiên thiên:

- Xin người bảo vệ tốt cho mẹ con nàng.

Thiên thiên nhìn hẩn, không trả lời. Nhưng có thể hiểu là nàng đã ngầm đồng ý.

Mitamun lưu luyến nhìn nam nhân, nhẹ giọng nói:

- hãy chờ ta.

Nam nhân kia mỉm cười, gật đầu. Lúc này Mitamun mới yên lòng bước lên thuyền. Tâm trạng biệt ly đúng là không vui vẻ gì.

Thuyền rời đi, nam nhân kia vẫn đứng nhìn chiếc thuyền.

Thiên thiên nhìn Mitamun, Mitamun lên tiếng nói:

- Người có thể nói về chuyện của Hoàng huynh ta rồi chứ.

Giọng Mitamun nói tới đây thì đầy bi thương. Thiên thiên nhìn nàng ta. Kể lại câu chuyện. Mitamun cười nhạt. Mi mắt sụp xuống. Không nhìn ra nàng ta đang suy nghĩ gì.

+++++

Vài ngày sau, quan tư tế Karuta quyết định công bố hôn lễ của Carol và Menfuisu.

Từ sáng sớm, Carol đã tỉnh dậy. Nàng ta mỉm cười hạnh phúc. Chọn chiếc váy lụa hồng nhạt, chiếc vòng hình hoa sen rất tinh xảo.

Menfuisu thì dường như chẳng để tâm. Hắn đang chờ A tỷ. A tỷ rất nhanh sẽ trở về thôi.

Khi hắn bước tới thần điện, quan lại và Carol đã tới đủ. Quan tư tế Karuta đứng trên cao, Menfuisu khinh bỉ nhìn hắn. Xong việc hắn sẽ chém kẻ này đầu tiên.

Kafura như cảm giác được ánh mắt đáng sợ của Menfuisu mà run lên.

Karuta nhìn sang Carol, rồi lên tiếng:

- Ta ngày hôm qua đã nhận được lời sấm của thần linh.

Lũ quan lại ồn ào. Chỉ riêng tế tướng Imotep vẫn híp mắt nhìn Karuta. Còn Minuê và Usanu mặt chẳng biểu cảm gì, đứng đằng sau Menfuisu.

Menfuisu cười nhạt, nhìn sang Carol. Carol ánh mắt hiện lên tia vui vẻ, nhìn thẳng Menfuisu. Karuta nói tiếp:

- Ta rất tiếc, Thần linh đã đưa nữ hoàng Asisu đi. Ai cập sắp gặp một kiếp nạn.

Lũ quan lại kẻ trắng bệch, kẻ xanh mặt. Đây là lời do người phục vụ thần linh.

Nữ Hoàng Asisu từ khi sinh ra đã tượng trưng cho may mắn, hoa sen lam đã nở rộ dòng sông Nile. Nhưng bây giờ thần linh đã đưa nàng đi. Tế tướng Imotep kinh hãi nhưng rất nhanh bình tĩnh hỏi:

- Chúng ta phải làm sao để tránh kiếp nạn này???

Tất cả im lặng chờ Karuta ta nói. Hắn tỏ vẻ huyền bí trả lời:

- ta cũng đã suy nghĩ, ta thấy chỉ cần Pharaong kết hôn cùng con gái nữ thần sông Nile Carol. Thì có lẽ chúng ta sẽ nhận được sự bảo hộ của thần linh.

Menfuisu xém chút bật cười, rồi lại lạnh lùng hỏi:

- Nữ Hoàng thật đã trở về với thần linh rồi sao???

Karuta toát mồ hôi, mồ trên mặt hần nhả lại, hơi lấp bắp trả lời:

- Thần rất tiếc... nhưng nữ hoàng....

Lúc này Menfuisu thật sự cười to. Thiên thiên và Mitamun từ cửa bước vào.

Khuôn mặt lạnh lùng quét qua Karuta. Carol ngơ ngẩn nhìn Thiên thiên.

Không phải Izumin đã giết nàng ta rồi sao? Tại sao?

Karuta lấp bắp:

- Nữ Hoàng...!

30. Chương 30

Thiên thiên mỉm cười lạnh nhạt, nàng khiến không khí như giảm xuống, băng giá.

Tâm Carol run lên, không tin nhìn Thiên thiên. Thiên thiên cảm nhận được ánh mắt của Carol, mỉm cười với nàng ta. Carol Cảm thấy lạnh người, uy nghiêm của một nữ hoàng như tạo ra áp lực. Thiên thiên chỉ thản nhiên lên tiếng:

- Quan tư tế Karuta, tội lừa dối Pharaong thì như thế nào???

Quan tư tế Karuta run rẩy, chân hần đứng không vững.

Lừa dối Pharaong chém cả nhà cũng không hết tội. Thiên thiên lại nhìn Carol, nói:

- Carol mưu đồ phản quốc. Khiến cho Hitaito và Ai cập chiến tranh, lâm vào hỗn loạn.

Lời Thiên thiên từng chữ, từng chữ nói lên rõ ràng. Carol mắt hần đỏ nhìn Asisu. Nàng ta còn sống, sống để ngáng đường nàng. Nàng nên tự tay phang thầy nàng ta ra mới đúng.

Carol muốn phản bác thì giọng Menfuisu lại vang lên:

- Carol mưu đồ chia rẽ nội bộ Ai cập. Làm hỏng thanh danh nữ hoàng Asisu.

Cầu kết với Hitaito bắt cóc nữ hoàng.

Carol nhìn Menfuisu, lời hắt như cắt vào tim nàng ta. Thì ra hắt đã sớm biết.

Carol gằn giọng:

- Nữ Hoàng Asisu, người có bằng chứng???

Carol lúc này mới nhìn thấy Mitamun bên cạnh Thiên thiên, nàng ta cố giữ cho mình bình tĩnh.

Thiên thiên trào phúng nhìn nàng ta. Giọng khinh bỉ:

- Carol, người đã nói với Hitaito rằng ta giết Mitamun công chúa. Gây chiến hai nước. Rồi còn hạ độc Izumin hoàng tử, Không đúng sao?

Ruka lúc này bước vào, quỳ xuống hành lễ. Carol nhận ra hắt. Thị vệ trung thành của Izumin.

Mặt Carol lúc này tái nhợt. Tội phản quốc này đã làm nàng không thể cãi. Thân phận con gái nữ thần sông Nile cũng đã bị vạch trần.

Chuyện nàng làm đã bị bại lộ. Carol nhìn về Menfuisu, ánh mắt chút hy vọng.

Nhưng Menfuisu chỉ lạnh lùng nhìn mọi chuyện.

Quan tư tế Karuta đã quỳ rạp trên đất. Bọn quan lại cũng đã hiểu ra, tâm trạng mỗi người không giống nhau.

Thiên thiên mỉm cười, nhìn Carol. Giọng băng giá:

- Bắt nàng ta lại.

Binh lính hai bên tràn vào. Bắt lấy tay Carol. Nàng ta khuôn mặt vặn vẹo, hung tợn nhìn Thiên thiên. Mái tóc vàng hỗn loạn. Giọng cay nghiệt:

- Asisu, ta nguyên rửa người. Người sẽ không có được hạnh phúc đâu.

Mitamun lúc này bước đến trước mặt Carol. Mitamun trong mắt đầy thù hận.

Chính khuôn mặt này mê hoặc hoàng huynh, chính nàng ta hạ độc chết hoàng huynh.

Mitamun rất nhanh, cầm thủy chủ. Lưu loát Rạch lên khuôn mặt của Carol. Vết rạch rất dài, ngay lập tức chảy rất nhiều máu. Carol chỉ cảm thấy đau đớn rồi thét một tiếng “A” rồi lâm vào hôn mê. Mitamun lúc này cười buốt lạnh.

Thiên thiên nhìn Mitamun, Carol rơi vào tay nàng ta sẽ sống không bằng chết.

+++++

Mọi chuyện bại lộ, Carol bị tổng vào ngục giam để giao cho Mitamun công chúa và Hitaito. Tội sát hại hoàng tộc cũng không thể sống.

Karuta lập tức bị chém. Những kẻ liên quan đều đưa vào ngục. Chờ điều tra.

Thiên thiên sau vài ngày mệt mỏi, liền trở về tẩm cung. Ari, Nana và Mya thấy nàng thì khóc lóc một trận. Thiên thiên mỉm cười nhìn bọn họ. Lên giường nằm xuống. Liền lâm vào giấc ngủ. Nàng đi vài ngày đã khó nghỉ ngơi, khi về liền lập tức tới thần điện.

Giấc ngủ của nàng rất dài. Tới tận giữa đêm mới tỉnh lại. Thân thể nàng kịch liệt đau đớn, tim như bị thứ gì đó bóp chặt. Mồ hôi ứa ra. Mặt trắng bệch, cơn đau này vô cùng kỳ lạ, ngày càng đau đớn.

Menfuisu đã luôn bên cạnh, ôm nàng lúc ngủ, thấy nàng đau đớn mà tỉnh dậy thì sợ hãi. Nàng cảm nhận được vòng tay Menfuisu ôm nàng. Thiên thiên gắng gượng mỉm cười, Menfuisu nhìn nàng thì vô cùng lo lắng gọi:

- A tỷ, sao vậy??? A tỷ

Menfuisu gấp gấp, thét lớn:

- Gọi y quan, mau lên, y quan....

Ari bên ngoài nghe vậy thì trắng bệch, lão đảo gọi y quan. Nana và Mya lao vào lấy khăn lụa thấm mồ hôi cho nàng.

Thiên thiên cảm thấy rất đau, vô cùng thống khổ. Liền lâm vào bóng tối.

+++++

Khi y quan tới thì Thiên thiên đang hôn mê, lông mày nhú chặt. Mồ hôi lạnh chảy ra.

Y quan từng người, từng người lên nhìn liền lui xuống. Run rẩy nói:

- Nữ Hoàng rất bình thường, không hề có dấu hiệu của bệnh.

Menfuisu nghe vậy vô cùng tức giận, A tỷ đau đớn như vậy mà nói không sao. Hấn gằn giọng:

- Nếu A tỷ còn không nhanh tỉnh lại. Ta sẽ giết các người.

Người hấn toát ra nồng đậm sát khí, nhìn A tỷ đau như vậy tim hấn như bị ai đó đâm vào. Hấn bi thương, vuốt ve khuôn mặt đang run rẩy của nàng. Bỗng một kẻ đứng lên, run rẩy nói:

-Pharaong, nữ hoàng không hề bệnh trạng, nếu đau đớn như vậy có thể bị lời nguyền ám lên người???

Menfuisu nhíu mày, nguyền rủa??? Chỉ có tư tế hoàng gia mới có đủ vu lực làm chuyện này. Kẻ nào hận A tỷ tới mức nguyền rủa???

Trong lòng Menfuisu chỉ hiện ra Karuta cùng Carol. Menfuisu lòng hận ý. Carol người dám nguyền A tỷ của ta sao??? Đáng chết, Menfuisu nắm chặt tay, ôm chặt Thiên thiên vào lòng.

+++++

Tác giả: còn 1 chương nữa thôi ~

31. Chương 31

Carol trong ngục vài ngày như chết đi sống lại, Mitamun tra tấn nàng ta thê thảm. Vết thương trên mặt vô cùng dữ tợn.

Lúc này, cửa ngục mở ra. Menfuisu bước vào, ánh mắt hiện đầy hận ý. Hấn túm mái tóc vàng của nàng ta. Gằn giọng nói:

- Carol, chính người đã ám lời nguyền lên A tỷ phải không???

Carol nhìn thẳng hấn, cười to. Lời nguyền tác dụng rồi. Haha. Carol khuôn mặt dữ tợn cười lên thật đáng sợ.

Menfuisu nhìn Carol cười liền biết nàng ta sẽ không khai ra cách giải lời nguyền. Liền buông tay, nói:

- Carol, người nhất định sẽ thất vọng, A tỷ sẽ tỉnh lại .

Carol nghe vậy, cười càng to. Nàng ta như phát điên rồi. Menfuisu xoay người bước đi.

+++++

Thiên thiên trong hôn mê vẫn cảm thấy vô cùng đau đớn.

Nàng thấy một bóng hình hiện ra, Thiên thiên giật mình, suy nghĩ gì đó, rồi dò hỏi:

- Người... là Asisu???

Asisu nhìn nàng mỉm cười, nụ cười rất đẹp, vẩy bay bay nhẹ nhàng. Cả người toát ra nhẹ nhõm, Thiên thiên lại hỏi:

- Sao người lại ở đây???

Asisu bước gần lại nàng, vuốt khuôn mặt nàng, trả lời:

- Ta vẫn luôn ở đây.

Asisu người như phát ra ánh sáng xanh, mờ ảo, nói tiếp:

- Cảm ơn người Thiên thiên, Cảm ơn... người.

Thiên thiên nhú mày, tim khó chịu hỏi:

- Asisu, Chẳng lẽ người muốn đòi lại thể xác này?

Asisu hiểu điều nàng lo lắng, chỉ nhẹ giọng trả lời:

- không, ta đã bị ám lời nguyền của Carol. Có lẽ sẽ tan biến đi.

Thiên thiên ngạc nhiên nhìn Asisu. Asisu người càng ngày càng phát ánh sáng xanh, nước mắt hạnh phúc rơi xuống.

- Thiên thiên, chúc người hạnh phúc.

Cảm ơn người, Thiên thiên. Người khiến ta nhận ra bản thân đã trầm luân như thế nào . Kiếp trước vì yêu mà bị bóng đen của ghen tỵ, hận thù bao phủ, vĩnh viễn nhúng bùn. Người mạnh mẽ hơn ta, người xứng đáng hạnh phúc.

Asisu chỉ cảm thấy trái tim đầy ấm áp mà tan biến.

Thiên thiên lông mi rung rung, mở mắt. Nàng đang ở thần điện, Menfuisu ôm nàng quỳ dưới thần linh.

Thân thể nàng đã không còn đau đớn.

Nàng nhìn Menfuisu, khuôn mặt tiều tụy vô cùng. Hắn thấy nàng, chỉ cười hạnh phúc, nói:

- Ta biết A tỷ nhất định sẽ vì ta mà tỉnh lại mà.

Thiên thiên cười rức rở, nụ cười từ sâu thẳm trong tim. Mọi chuyện đã qua rồi.

+++++

Thiên thiên và Menfuisu nửa năm sau tổ chức hôn lễ, với sự chúc phúc của thần dân Ai cập.

Thiên thiên đã thực hạnh phúc, Menfuisu nhìn nàng, Nắm tay nàng đứng trước dân chúng. Dân chúng như vỡ òa, hàng vạn lời chúc mừng gửi tới họ.

Hai năm sau họ sinh một công chúa, và tiếp hai năm sau sinh đôi hai hoàng tử, cả một đời Pharaong Menfuisu chỉ duy nhất một hoàng phi.

Còn Mitamun sinh một con trai, để kế thừa vương vị Hitaito, rồi rời khỏi hoàng cung, trở về với người nàng ta yêu.

Còn Carol thì trốn thoát khỏi ngục, nhưng lại không bao giờ còn thấy nàng ta nữa.

++++ngoại truyện Izumin++++

Izumin sau khi uống cốc rượu độc, liền nghĩ mình đã chết.

Nhưng sao hắn lại tỉnh lại??? Căn phòng màu trắng này là đâu???? Chả lẽ đây là nơi của thần linh???

Hắn đang ngơ ngác thì một cô gái bước vào, nàng ta rất xinh đẹp, tóc ngắn, mặc cảnh phục màu xanh, cả người tỏa ra loại khí chất mạnh mẽ.

- Người bị xe của ta đụng, trên người người không có giấy tùy thân.

Izumin vẫn ngây ngô nhìn nàng ta.

Cô gái nhíu mày, bị đụng hỏng đầu rồi sao???

- Người là ai???

Izumin bưng tỉnh, hắn là ai?? Izumin nói thật:

- Hoàng tử Izumin.

Nhưng cô gái mặt đầy hắc tuyến. Phiền phức rồi. Đi làm nhiệm vụ lại đụng người ta hỏng đầu. Cô gái nhạo báng nói:

- Người là hoàng tử vậy ta là thần linh.

Izumin thấy cô gái nói thế thì chắc chắn bồi thêm một câu:

- Ta đã sớm biết!

Cô gái âm trầm cười, do hắn đẹp trai nên nàng mới cứu. biết hắn là ngốc tử thì bỏ ở đấy luôn là được rồi. Bây giờ giết hắn còn kịp không???

Izumin cười đến vui vẻ. Hắn không ngờ chết là có thể trở về với thần linh đấy.

+++++

Tác giả: cái kết hơi ngắn chút. Mà Izumin xuyên thì chờ một ngày tác giả nhảy hố nhé:3

Tâm sự chút với độc giả là ta không thích Menfuisu cho lắm. Nhưng kịch bản nó thế, không sửa được đành chấp nhận.

Mà bộ này ta khiến Carol nếm thử tư vị của Asisu. Trong tình yêu thì chẳng người nào giữ được lý trí cả.

Cho dù thánh thiện bao nhiêu lâm vào hận thù của tình yêu cũng trở thành ma quỷ cả.

Ta cho Izumin xuyên là khiến cho Izumin có một cơ hội khác để yêu và được yêu.

Có lẽ trong tình yêu có đau thương nhưng nếu vượt qua và chấp nhận tương lai sẽ tốt hơn.

Còn lý do ta cho Carol trốn khỏi ngục là vì ta hi vọng, những người hận thù che mờ mắt sẽ nhận ra và hiểu . Sẽ thoát khỏi trước khi quá muộn.

Cảm ơn đã theo dõi tác phẩm của mình

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/loi-nguyen-cua-nu-hoang>